BOEK 3

Internationale bescherming en de bijzondere verblijfsprocedure

FEDERAL OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

Naar een meer geïntegreerd migratiebeleid, dankzij AMIF

Federale Overheidsdienst Justitie - Dienst Voogdij
Waterloolaan 115, 1000 Brussel

Revisie en vertaling: Production NV

Lay-out: Dienst Informatie en Communicatie en dienst Voogdij, FOD Justitie, C3creaties

Verantwoordelijke uitgever: Jean-Paul Janssens, voorzitter van het directiecomité
Waterloolaan 115, 1000 Brussel

Projectverantwoordelijken: Elvire Delwiche en Toke Vangompel

Druk: Maart 2022

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën, of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het handboek beschrijft de situatie zoals die is op het moment van publicatie. De dienst Voogdij zal het handboek regelmatig bijwerken. U kan foutieve of gewijzigde informatie melden aan de dienst Voogdij via mail (voogdij@just.fgov.be).

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
JUSTITIE

Naar een meer geïntegreerd migratiebeleid, dankzij het AMIF.

Handboek voor voogden

BOEK 3:

Internationale bescherming en de bijzondere verblijfsprocedure

Auteurs: Antigone Advocaten, Griet Braeye

Griet Braeye ontwikkelde de tips en tools in samenwerking met andere voogden en de dienst Voogdij.

Inhoudstafel

Internationale bescherming

1. Wat is internationale bescherming? 9
    1.1. Wie is vluchteling? 9
    1.2. Wat is subsidiaire bescherming? 14
2. Hoe moet de aanvraag ingediend worden? 15
3. Waar en hoe dient een minderjarige de aanvraag in? 15
4. Hoe verloopt de asielprocedure? 17
    Tool - Schema: internationale bescherming 17
    4.1 Dublin-procedure 18
    4.2. Verdere procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken 21
    4.3. Procedure bij het CGVS 24
    4.4. Bijzondere procedurele noden 25
5. Hoe kan de voogd de NBMV zo goed mogelijk ondersteunen? 26
    5.1. Aanwezigheid bij de registratie en het indienen van de asielaanvraag 26
    5.2. Bijstand van een tolk 27
    5.3. Aanstelling van een advocaat 27
    5.4. DVZ-verhoor 28
    5.5. Medische en psychologische bijstand 29
    5.6. Documenten 29
    5.7. Sociale media 32
    5.8 Familieleden in België/EU 32
    5.9. Voorbereiding op het Persoonlijk Onderhoud 33
        Tool - Voorbereiding: persoonlijk onderhoud CGVS 35
    5.10. De rol van de voogd tijdens het persoonlijk onderhoud 37
    5.11. Opvolging na het persoonlijk onderhoud 40
6. Bij welke organisaties kan de voogd terecht voor begeleiding bij de procedure? 42
7. Heeft de NBMV verblijfsrecht tijdens de asielprocedure? 42
8. Kan de asielprocedure beëindigd worden voor er een beslissing wordt genomen? 43
    8.1 Hoe kan de NBMV de procedure beëindigen? 43
    8.2 Wanneer kan het CGVS de procedure beëindigen? 43
9. Wat gebeurt er na een positieve beslissing? 44
    9.1. Welke verblijfsvergunning krijgt de NBMV? 44
    9.2. Hoe kan de NBMV aktes van burgerlijke stand of reisdocumenten verkrijgen? 45
10. Wat gebeurt er na een negatieve beslissing? 46
    10.1 De verschillende opties bekijken 46
    10.2 Welke verschillende negatieve beslissingen zijn mogelijk? 47

10.3 Wat is de beroepstermijn? 49
10.4. Hoe verloopt de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen? 49
10.5. Heeft de NBMV een verblijfsrecht tijdens de beroepsprocedure? 50
10.6. Welke beslissingen kan de RVV nemen? 51
10.7 Wat als het arrest van de RVV ook negatief is (cassatieberoep)? 51
11. Kan de NBMV een nieuwe asielaanvraag indienen na een negatieve beslissing? 52
11.1. Wat zijn nieuwe elementen? 52
11.2. Hoe verloopt de procedure bij een meervoudige asielaanvraag? 53
11.3 Heeft de NBMV dezelfde rechten als tijdens de eerste asielprocedure? 53
12. Kan de NBMV de internationale bescherming later opnieuw verliezen? 54
12.1. Wat is het verschil tussen een opheffing en een intrekking? 54
12.2. Wanneer kan een vluchtelingenstatus worden afgenomen? 54
12.3. Wanneer kan de subsidiaire beschermingsstatus worden afgenomen? 55
13. Wat kan de voogd doen als de asielprocedure bijzonder lang aansleept? 56
14. Voor welke NBMV gelden er bijzondere regels in de asielprocedure? 56
14.1. NBMV van Palestijnse origine 56
14.2 NBMV die EU-burger is 59
14.3. NBMV die al een beschermingsstatus in een andere EU-lidstaat heeft 59
14.4. Veilig land van herkomst 61
14.5. Veilig derde land 62
14.6. Eerste land van asiel 63
15. Kan de asielprocedure worden gecombineerd met een andere verblijfsprocedure? 64
16. Wat als de NBMV geen internationale bescherming wil aanvragen? 65
17. Kunnen de familieleden van de NBMV in hun land een visum aanvragen? 66
18. Moeten ouders die via gezinshereniging naar België zijn gekomen een VIB indienen? 67
Tool - Q&A: internationale bescherming - praktisch 68

Bijzondere verblijfsprocedure

1. Wat is de bijzondere verblijfsprocedure of de MINTEH-procedure? 70
2. Wat is de duurzame oplossing zoals gedefinieerd in de Vreemdelingenwet? 70
2.1.Hereniging met de ouders in het land waar zij zich legaal bevinden 71
2.2. Terugkeer naar het land van herkomst of een land met adequate opvang 71
2.3. Machtiging tot verblijf in België 71
3. In welke situaties is een bijzondere verblijfsprocedure aangewezen? 72
4. Kan de BV gecombineerd worden met een andere verblijfsprocedure? 72
4.1. Samen met een verzoek om internationale bescherming 73
4.2. Samen met een andere verblijfsprocedure 74
5. Wanneer moet de MINTEH-aanvraag worden ingediend? 74
6. Welke documenten moeten worden voorgelegd bij de aanvraag? 75
6.1. Belang van het paspoort 75
6.2. Andere documenten 75
6.3. Moeten deze documenten vertaald worden? 76
7. Hoe verloopt de procedure? 76
Tool - Schema: bijzondere verblijfsprocedure 78
7.1. Het opstellen en indienen van de aanvraag door de voogd 79
7.2. Het interview 80
7.3. Eerste beslissing: attest van immatriculatie, 'bijlage 38' of A-kaart 82
7.4. De aanvraag tot verlenging van het attest van immatriculatie 85
7.5. De aanvraag van een A-kaart 86
8. Hoe kan de voogd de NBMV zo goed mogelijk ondersteunen tijdens de procedure? 86
8.1. Contact met een advocaat 86
8.2. Bijstand van een tolk 87
8.3. Het verzamelen van documenten en indienen van de aanvraag 87
8.4. Verhoor 88
8.5. Verdere opvolging 88
9. Bij welke organisaties kan de voogd terecht voor begeleiding bij de procedure? 89
10. Wat gebeurt er na een positieve beslissing? 90
10.1. Welke verblijfsvergunning krijgt de minderjarige? 90
10.2.Hoe wordt deze verblijfsvergunning verlengd? 90
10.3. Geen recht op gezinshereniging 90
10.4. Wat na de 18de verjaardag van de NBMV? 91
11. Wat gebeurt er na een negatieve beslissing? 91
11.1. Bevel tot terugbrenging 91
11.2. Beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 91
11.3. Wat is de beroepstermijn? 92
11.4. Hoe verloopt de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen? 92
11.5. Heeft de NBMV een verblijfsrecht tijdens de beroepsprocedure? 93
11.6. Welke mogelijke beslissingen kan de RVV nemen en wat zijn de gevolgen? 93
11.7. Kan er gereageerd worden tegen een negatief arrest van de RVV ? 94
12. Kan er een nieuwe aanvraag worden ingediend na een weigering? 94
13. Kan het toegekende verblijfsrecht opnieuw worden afgenomen? 95
14. Wat indien de minderjarige 18 jaar wordt tijdens de procedure? 96
Tool - Tips & Tricks: eerste aanvraag bijzondere verblijfsprocedure 97
Tool - Voorbeeld: Genogram 104

Internationale bescherming ('asielprocedure')

1 Wat is internationale bescherming?

Internationale bescherming is de status die bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst hebben moeten verlaten en/of er niet naar kunnen terugkeren uit vrees voor wat hen dan zal overkomen. Er bestaan twee vormen van internationale bescherming:

- de vluchtelingenstatus (vrees voor vervolging)
- de subsidiaire beschermingsstatus (bepaalde oorlogssituaties, vrees voor foltering of voor een onmenselijke behandeling).

Men kan niet kiezen voor één van de twee statuten. Het CGVS onderzoekt altijd beide beschermingsstatuten en geeft hierbij steeds voorrang aan het vluchtelingenstatuut. Pas als het CGVS oordeelt dat men niet kan worden erkend als vluchteling, zal het CGVS het subsidiaire beschermingsstatuut onderzoeken (vandaar de naam). Deze procedure is niet specifiek bedoeld voor minderjarigen, maar uiteraard kan ook een minderjarige een aanvraag indienen. Dit gebeurt regelmatig. Om de leesbaarheid van het handboek te garanderen, gebruiken we in dit hoofdstuk de vlottere termen 'asielaanvraag' voor 'verzoek om internationale bescherming' en 'asielzoeker' voor een 'verzoeker om internationale bescherming'.

1.1. Wie is vluchteling?

Het Vluchtelingenverdrag, ook wel de 'Conventie van Genève' genoemd, geeft de definitie van een vluchteling. Een persoon is vluchteling indien deze zich "wegens een gegronde vrees voor vervolging vanwege ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging buiten het land van diens nationaliteit bevindt en de bescherming van diens eigen land niet kan of wil inroepen vanwege deze vrees".[1]

Een belangrijk aspect van de vluchtelingenstatus is het zogenaamde 'declaratoire karakter': een persoon is namelijk al vluchteling zodra hij of zij het land verlaat vanwege een gegronde vrees voor vervolging en geen bescherming kan krijgen in het land van herkomst.

De 'erkenning' als vluchteling door de Belgische asielinstanties is niet meer dan dat: de vaststelling dat een persoon een vluchteling is en dit vanaf het moment dat hij of zij de landsgrens van het herkomstland heeft overschreden.

Een niet-begeleide minderjarige is dus vluchteling als voldaan is aan deze vier voorwaarden:

- de persoon bevindt zich buiten het land van nationaliteit of gewoonlijk verblijf;
- de persoon heeft een gegronde vrees voor vervolging;
- deze vrees voor vervolging is gebaseerd op één van de vijf gronden voorzien in het Vluchtelingenverdrag;
- er is een gebrek aan bescherming.

Hierna beschrijven we elk van deze vier voorwaarden.

1.1.1. Buiten het land van nationaliteit of gewoonlijk verblijf

Het CGVS onderzoekt de vrees voor vervolging door te kijken naar het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit heeft. Indien de asielzoeker bijvoorbeeld een Afghaan is die jarenlang in Pakistan gewoond heeft, beoordeelt het CGVS de aanvraag door te kijken naar Afghanistan. Verblijf in andere landen is geen obstakel om bescherming te krijgen, maar de asielzoeker moet dit wel aantonen door middel van documenten (indien mogelijk) en geloofwaardige verklaringen. Het CGVS verwacht immers van de asielzoeker die om internationale bescherming verzoekt dat men zicht biedt op diens familiaal netwerk en op diens eerdere verblijfsplaatsen.

Omdat nationaliteit een belangrijk element is, voert het CGVS vaak een grondige herkomsttoets uit. Het CGVS stelt dan een heel aantal vragen over het land van herkomst. Zo probeert het CGVS na te gaan of de nationaliteit die de asielzoeker opgeeft effectief klopt. Als de asielzoeker staatloos is, (→ BOEK 4 - Staatloosheid) kijkt het CGVS naar het land van gewoonlijk verblijf (→ Lexicon).

Verder is het niet nodig dat de asielzoekers zich op het grondgebied van hun land bevinden wanneer de vrees voor vervolging ontstaat. Wanneer de asielzoeker bijvoorbeeld als Jemeniet in België studeerde op het moment dat de oorlog losbarstte in Jemen, wordt die persoon een 'refugié sur place'.

1.1.2. Gegronde vrees voor vervolging

Het aspect **'gegronde vrees'** omvat een subjectief en een objectief element[2].

Het **objectieve aspect** gaat over de gegrondheid van de vrees, die redelijk moet zijn.

Van belang hierbij is de situatie in het herkomstland en, bijvoorbeeld, het lot van familieleden of personen die gelijkaardige problemen hebben meegemaakt, zoals leeftijdsgenoten uit het dorp of collega's. Dit zijn elementen die de vrees objectief maken. De niet-begeleide minderjarige asielzoeker en voogd kunnen het objectieve aspect van de vrees onderbouwen door te verwijzen naar nieuwsberichten, rapporten van ngo's, mensenrechtenorganisaties, landeninformatie van de Belgische asieldiensten, rapporten van overheden of door andere bewijzen voor te leggen over de situatie.

Het **subjectieve** element betekent dat de asielzoeker iets vreest. Om de asielinstanties van dit subjectieve aspect te overtuigen, is het cruciaal om erg gedetailleerde verklaringen omtrent de meegemaakte feiten en de beleving hiervan af te leggen. Dit is niet gemakkelijk. Ook als het relaas volledig waarheidsgetrouw is, kunnen er obstakels zijn die gedetailleerde verklaringen in de weg staan zoals bijvoorbeeld een jonge leeftijd, trauma, culturele verschillen, schaamte of een laag opleidingsniveau.

Indien er dergelijke obstakels zijn, moeten de voogd, de advocaat en het CGVS hier uiteraard omzichtig mee omgaan. Het komt er op aan deze obstakels duidelijk te maken voor het CGVS. Hiervoor kan het erg nuttig zijn om een attest van het CLB/PMS omtrent zwakbegaafdheid voor te leggen of een attest van een psycholoog of psychiater. De (minderjarige) asielzoeker kan het CGVS ook zelf (in de mate van het mogelijke) attent maken op obstakels zoals schaamte, zodat het CGVS er rekening mee kan houden. Voor de personen die de (minderjarige) asielzoeker begeleiden en bijstaan is de aanwezigheid van zo'n obstakel niet altijd meteen duidelijk. Het kan zijn dat dit slechts na enige tijd naar boven komt. Alertheid is dan ook geboden.

De vrees voor vervolging houdt niet in dat de asielzoeker eerst effectief vervolgd moet zijn geweest. Men hoeft natuurlijk niet in het land van herkomst af te wachten totdat er effectief iets ergs gebeurt. Indien de asielzoeker gevlucht is vanwege een gegronde vrees voor toekomstige vervolging dan is de asielzoeker een vluchteling.

Opgelet, het komt voor dat een asielzoeker de nationale overheid vreest en toch de ambassade van het herkomstland heeft gecontacteerd of wil contacteren.

In dat geval kan het CGVS vragen stellen bij die vrees, al dient elk geval afzonderlijk beoordeeld te worden. De voogd raadt de (minderjarige) asielzoeker best aan om geen contact op te nemen met de ambassade.

Voorts moet er sprake zijn van vervolging. De feiten ('daden van vervolging') waarvoor de asielzoeker gevlucht is, moeten ernstig zijn. Men is geen vluchteling indien men bij terugkeer naar het land van herkomst vreest voor banale problemen.
Vervolging is wel ruimer dan enkel lichamelijk geweld, zoals moord of foltering. Ook discriminerende wetten en maatregelen (bv. het wettelijk verbod op homoseksualiteit dat in vele landen van kracht is), geestelijk geweld, seksueel geweld (zoals verkrachting), gedwongen uithuwelijking, kindhuwelijken, vrouwelijke genitale verminking,vrouwenbesnijdenis, enz. kunnen vallen onder vervolging.

De dader van deze vervolging hoeft, tot slot, niet noodzakelijk de staat te zijn (zoals bijvoorbeeld het Syrische regime). Ook partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, zoals bijvoorbeeld Boko Haram in Nigeria of Al Shabaab in Somalië, kunnen daders van vervolging zijn. Verder kunnen ook de eigen familie, gemeenschap, ouders, enz. de vervolging veroorzaken. In deze gevallen moet de asielzoeker wel aantonen dat hij of zij geen bescherming van de overheid kan krijgen in het land van herkomst.

1.1.3. Op basis van één van de vijf gronden

Het Vluchtelingenverdrag voorziet in vijf gronden voor vervolging: ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging[3].

Het begrip **'ras'** omvat onder meer de aspecten huidskleur, afkomst en het behoren tot een bepaalde etnische groep. Bij ras kan er bijvoorbeeld gedacht worden aan de Tutsi's tijdens de genocide in Rwanda.

'Godsdienst' is een ruim begrip. Soennitische Rohingya in Myanmar (een overwegend boeddhistisch land) zijn bijvoorbeeld het slachtoffer van vervolging vanwege hun godsdienst. Ook een Afghaan die niet langer in de Islam gelooft maar een atheïst is geworden, kan vervolging omwille van 'godsdienst' vrezen.

Het begrip **'nationaliteit'** is niet beperkt tot staatsburgerschap of het ontbreken daarvan. Het omvat, onder meer, ook het behoren tot een groep die wordt bepaald door een culturele, etnische of linguïstische identiteit, een gemeenschappelijke geografische of politieke oorsprong of verwantschap met de bevolking van een andere staat. Bij vervolging vanwege nationaliteit kunnen we bijvoorbeeld denken aan Oeigoeren in China.

Het begrip **'politieke overtuiging'** houdt onder meer in dat de (minderjarige) asielzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met de actoren van vervolging en hun beleid of methoden. Vervolging vanwege politieke overtuiging is, onder andere het geval voor opposanten van de Iraanse regering of jongeren die zich tegen rekrutering door een bende verzetten in El Salvador.

De vijf gronden voor vervolging kunnen soms ook overlappen.

Een groep is een **'bepaalde sociale groep'** als leden van de groep iets gemeenschappelijk hebben dat niet gewijzigd kan worden. De leden kunnen ook een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven. Daarnaast moet de groep in het betrokken land een eigen identiteit hebben omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd.

Het begrip **'sociale groep'** wordt ruim geïnterpreteerd. We geven hieronder een aantal voorbeelden hoe dit tot vervolging kan leiden:

- De homoseksuele geaardheid van personen in Marokko of Oeganda (waarbij men dus deel uitmaakt van de LGBTI+ gemeenschap);
- De uitsluiting en discriminatie omdat de verzoeker HIV-positief is in Ethiopië;
- De vervolging van een vrouwenrechtenactiviste uit Saoedi-Arabië;
- De discriminatie en eventuele vervolging van Afghaanse jongeren die lange tijd in België gewoond hebben en in de traditionele Afghaanse maatschappij als 'te verwesterd' worden beschouwd;
- Het risico dat slachtoffers van bloedwraak in Albanië lopen;
- De vervolging die een Irakese rapper riskeert omdat zijn levensstijl als 'te afwijkend' wordt beschouwd.

De gronden voor vervolging hoeven verder niet noodzakelijk écht aanwezig te zijn. Ze kunnen ook toegeschreven worden. Dan vreest de asielzoeker om vervolgd te worden omdat men meent dat de asielzoeker een bepaalde etnie, nationaliteit, politieke mening of geloofsovertuiging heeft of tot een bepaalde sociale groep behoort, terwijl dit niet het geval is. Dit kan dan volstaan om erkend te worden als vluchteling[4].

1.1.4. Gebrek aan bescherming

Een asielzoeker kan enkel erkend worden als vluchteling als hij of zij geen effectief beroep kan doen op bescherming in het land van herkomst. De staat,partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, moeten deze bescherming bieden.

De bescherming moet ook doeltreffend en niet-tijdelijk zijn. Men kan dus slechts internationale bescherming krijgen als nationale bescherming niet mogelijk is. De asielzoeker moet niet noodzakelijk bescherming aangevraagd hebben. Als dat niet het geval is moet men wel kunnen aantonen waarom het redelijk was dit niet te doen.

Als de asielzoeker in Mosul (Irak) woonde, kan men natuurlijk niet verwachten dat deze persoon bescherming aanvraagt bij de Iraakse overheid toen de Islamitische Staat de regio veroverde. Hier kan landeninformatie uitstekend van pas komen. De voogd kan best nagaan welke concrete stappen de (minderjarige) asielzoeker heeft gezet om bescherming te bekomen in het herkomstland of minstens proberen begrijpen waarom deze stappen niet werden gezet. De (minderjarige) asielzoeker heeft misschien geen bescherming gezocht in het herkomstland omdat de politiediensten zelf een actor van vervolging zijn,totaal afwezig/machteloos zijn of omdat het te gevaarlijk is om bescherming te zoeken.

1.2. Wat is subsidiaire bescherming?

Indien er geen sprake is van vrees voor vervolging op basis van één van de gronden in het Vluchtelingenverdrag, dan kan de asielzoeker in sommige gevallen toch nog aanspraak maken op een vorm van internationale bescherming, met name 'subsidiaire bescherming'. De asielzoeker komt in aanmerking voor subsidiaire bescherming als er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er een reëel risico is op ernstige schade bij terugkeer naar het land van herkomst (of gewoonlijk verblijf bij staatlozen) en wanneer de (minderjarige) asielzoeker de bescherming van het eigen land niet kan/wil inroepen.

Deze 'ernstige schade' kan het gevolg zijn van drie zaken:

- doodstraf of executie;
- foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing;
- ernstige schade door een gewapend conflict[5]

De eerste categorie heeft geen voorbeeld nodig. De tweede categorie, namelijk foltering, onmenselijke,vernederende behandeling of bestraffing, is zeer ruim. Zo kreeg een vrouw uit Liberia subsidiaire bescherming toegekend vanwege het risico om bij een terugkeer terecht te komen in de prostitutie. Een Turkse vrouw kreeg dan weer subsidiaire bescherming vanwege zwaar familiaal geweld. De derde categorie, ernstige schade als burger door een gewapend conflict, geldt voor asielzoekers afkomstig uit landen zoals Afghanistan, Irak, Somalië, Jemen, Zuid-Soedan, Libië en Syrië. Vaak gaat het echter om specifieke regio's of delen van deze landen, waar de intensiteit van het geweld bijzonder hoog ligt. Dit is uiteraard aan verandering onderhevig.

Wat telt is de intensiteit van het geweld en het risico op schade op het moment dat het CGVS de beslissing neemt, niet op het moment van de aanvraag.

Ook wanneer er sprake is van willekeurig geweld dat niet in die mate ernstig is dat iedere burger in het betrokken gebied een reëel risico loopt, kan de asielzoeker in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Met name waneer er persoonlijke omstandigheden zijn die het risico voor die persoon groter maken.[6]

2 Hoe moet de aanvraag ingediend worden?

De minderjarige die België binnenkomt zonder verblijfsrecht en internationale bescherming wenst, moet in principe binnen de acht werkdagen na aankomst een asielaanvraag indienen. Als de minderjarige wordt tegengehouden aan de grens, moet het verzoek onmiddellijk ingediend worden zodra de grensautoriteiten vragen naar het doel van de reis. Indien de minderjarige over een visum beschikt dan moet de aanvraag ingediend worden voordat de geldigheidsduur van het visum afloopt. Indien de minderjarige al een verblijfsrecht had verkregen op een andere basis dan moet de aanvraag ten laatste acht dagen na het einde van dit verblijfsrecht ingediend worden.[7]

Er gelden echter geen echte sancties wanneer de minderjarige de aanvraag te laat indient. Het CGVS meent wel dat een 'laattijdige aanvraag' de geloofwaardigheid van de vrees kan aantasten.

3 Waar en hoe dient een minderjarige de aanvraag in?

Op grond van de voogdijwet is de voogd bevoegd om een asielaanvraag in te dienen voor de minderjarige. De minderjarige kan de aanvraag echter ook zelfstandig indienen.[8] Als de minderjarige alleen is, signaleert de DVZ diens aanwezigheid aan de dienst Voogdij zodat de minderjarige een voogd kan krijgen. De DVZ vult samen met de minderjarige een 'signalementsfiche' in.

Het indienen van een asielaanvraag bij de DVZ gebeurt **in drie fasen:**

1. De minderjarige doet een verzoek bij de DVZ, wat wilt zeggen dat hij of zij de intentie om een verzoek om internationale bescherming duidelijk maakt. Dit gebeurt in het aanmeldcentrum van de DVZ, bij de directeur van een gevangenis of gesloten centrum of aan de grens. In dat laatste geval contacteren de grensautoriteiten de DVZ. De minderjarige krijgt een bewijs van aanmelding voor het geval dat fase twee en fase drie niet op dezelfde dag zouden plaatsvinden. De instanties informeren de minderjarige bij het indienen van het verzoek over de plicht tot medewerking en over de mogelijke gevolgen wanneer men niet samenwerkt met de bevoegde overheden. Dit gebeurt in een taal die de minderjarige begrijpt of waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat deze begrepen wordt.[9]

2. De DVZ registreert het verzoek. De DVZ registreert de identiteitsgegevens van de minderjarige en voert een veiligheidscontrole uit. De DVZ neemt de relevante documenten, waaronder de identiteitsdocumenten, van de minderjarige in ontvangst en houdt deze bij voor de duur van de procedure. De minderjarige krijgt een bewijs van inontvangstname en kan na de procedure de documenten terugkrijgen. De DVZ registreert ook het adres waarnaar de asielinstanties briefwisseling kunnen versturen, neemt een foto en de vingerafdrukken (vanaf veertien jaar) van de minderjarige. Op die manier kan de DVZ nagaan of er reeds een verzoek werd ingediend in een andere lidstaat van de Europese Unie en of men de EU is binnengekomen via een ander land dan België. De DVZ peilt of er andere familieleden op het grondgebied verblijven en zorgt voor het medisch onderzoek aan de hand van een röntgenfoto van de minderjarige (voornamelijk voor de screening van TBC en vanaf 6 jaar). De DVZ peilt naar het bestaan van bijzondere procedurele noden via een vragenlijst en legt de taal van de asielprocedure vast. Indien de DVZ twijfelt aan de opgegeven leeftijd zal de dienst Voogdij een leeftijdsonderzoek uitvoeren.

3. De minderjarige dient het verzoek daadwerkelijk in. Dit gebeurt op de datum die staat op het bewijs van aanmelding. De minderjarige geeft in deze fase aan of er bijstand nodig is van een tolk. Bijlage 26 (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten), vaak ook 'annex' genoemd, is het bewijs de aanvraag ingediend werd. De minderjarige wordt geregistreerd in het wachtregister (→ Lexicon). Indien de identiteitsgegevens niet correct genoteerd zijn, kan de minderjarige dit later tijdens het interview nog rechtzetten.

Binnen de acht werkdagen na het indienen van het verzoek (en na toelating tot binnenkomst als de asielaanvraag aan de grens gebeurde) moet de minderjarige zich aanmelden bij het gemeentebestuur van diens woonplaats[10]. Nadat een wijkagent gecontroleerd heeft of de minderjarige effectief op het opgegeven adres verblijft, overhandigt de gemeente een attest van immatriculatie (de zogenaamde 'oranje kaart' of 'AI') (→ BOEK 4 - Belgische en buitenlandse documenten).

4 Hoe verloopt de asielprocedure?

Bij de start van de asielprocedure controleert de DVZ of de Dublin-procedure van toepassing is. Wanneer blijkt dat België verantwoordelijk is voor de asielaanvraag, zal een eerste verhoor plaatsvinden bij de DVZ. Nadien volgt een persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat beslist over de aanvraag.

Tip van voogden

Op de volgende pagina vind je een schema dat je kan gebruiken om het verloop van de asielprocedure uit te leggen aan je pupil.

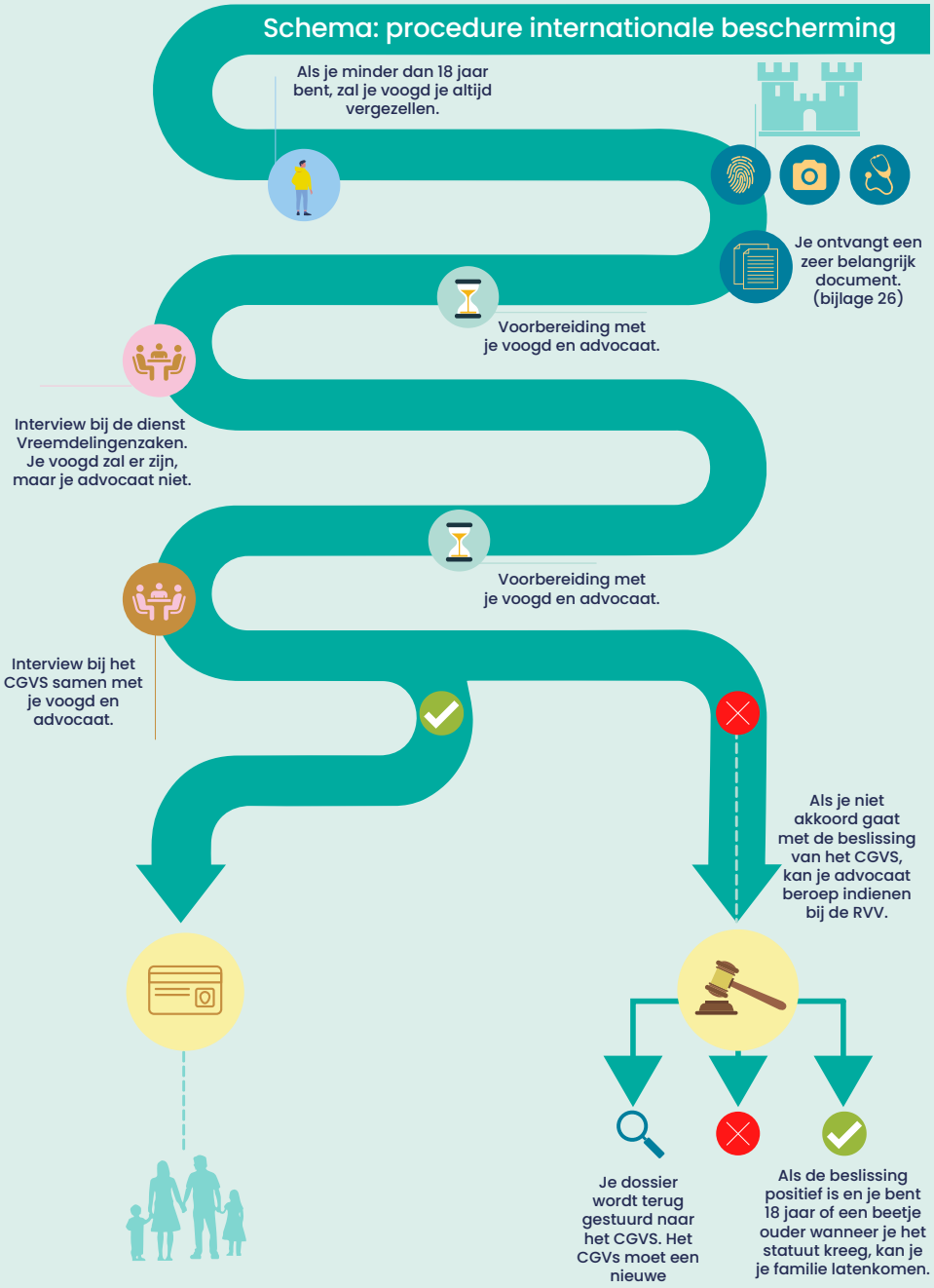

De informatie uit deze tool is gebaseerd op een tool voor voogden van Caritas. International.

4.1. Dublin-procedure

4.1.1. Wat is de Dublin-procedure?

De Dublin-procedure wordt geregeld door de Dublin-III-Verordening. In deze pro cedure gaat de DVZ na welke lidstaat van de Europese Unie (en IJsland, Zwitserland, Noorwegen en Liechtenstein) verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van de minderjarige. De DVZ onderzoekt of België de aanvraag moet behandelen, dan wel of een andere lidstaat van de Europese Unie bevoegd is en de minderjarige dus naar die lidstaat overgebracht moet worden.

Daarnaast is het mogelijk dat gezins- of familieleden van de minderjarige via de Dublin-procedure van een andere lidstaat van de Europese Unie naar België kunnen komen. De toepasselijke regels verschillen naargelang de minderjarige al dan niet broers, zussen, gezins- of familieleden heeft in de Europese Unie. In het kader van de Dublin-procedure zijn de belangrijkste 'gezinsleden' voor een minderjarige een ouder of andere volwassene die voor hem of haar verantwoordelijk is. In uitzonderlijke omstandigheden, indien het huwelijk erkend werd en rekening houdend met de leeftijd van de minderjarige en diens hoger belang als kind, kan ook de echtgenoot/echtgenote van de minderjarige als gezinslid beschouwd worden.[11] Onder 'familieleden' worden de volwassen tante, oom en grootouder van de minderjarige begrepen.[12]

Tips van voogden

- Maak samen met je pupil een schema van zijn of haar familie, zodat je een duidelijk zicht krijgt op ouders, broers en zussen (ook stiefouders, stiefbroers en –zussen, halfbroers en -zussen) en hun verblijfplaats. Je kan hiervoor gebruik maken van een genogram. We hebben een voorbeeld toegevoegd op het einde van dit boek.
- Bekijk welke familieleden in andere Europese lidstaten verblijven en bespreek samen met je pupil en een advocaat of het mogelijk en wenselijk is dat je pupil het familielid vervoegt.

De NBMV heeft geen gezinsleden, broers, zussen of familieleden in de EU

Als de minderjarige geen gezinsleden, broers, zussen of familieleden in de Europese Unie heeft, is de lidstaat waar de minderjarige het laatst asiel heeft aangevraagd verantwoordelijk.

De minderjarige dient bijvoorbeeld eerst een asielaanvraag in Duitsland in, reist dan door naar België en dient hier een nieuwe aanvraag in. In dat geval is België verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek. Dit moet wel in het hoger belang van de minderjarige zijn.[13]

Tip van voogden

Leg uit aan je pupil dat hij of zij eerlijk moet zijn over de landen waar vingerafdrukken zijn afgenomen of de landen waar hij of zij eventueel al asiel heeft gevraagd. Deze informatie zit in het Eurodac-systeem waartoe de DVZ toegang heeft, dus het heeft geen zin hierover te liegen. Leg ook uit dat het hebben van vingervingerafdrukken of asielaanvragen in andere landen geen gevolgen heeft voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de asielaanvraag van een niet-begeleide minderjarige (zie eerder 'Dublin-Procedure').

De NBMV heeft gezinsleden, broers of zussen, of familieleden in de EU die onder de Dublin-procedure vallen[14]

De DVZ moet eerst kijken of er een ouder, verantwoordelijke volwassene, of een broer/zus aanwezig is in een andere lidstaat van de Europese Unie. Indien de gezinsleden of broer/zus van de minderjarige wettig in een andere lidstaat verblijven, is in principe deze lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag. Ook als de gezinsleden zich in de asielprocedure bevinden in de andere lidstaat, verblijven ze er 'wettig'. Indien de gezinsleden, broer/zus geen wettig verblijf hebben in de andere lidstaat, blijft België verantwoordelijk voor het dossier van de minderjarige. Soms verblijven er geen ouders, verantwoordelijke volwassenen, broers of zussen in andere lidstaten van de Europese Unie, maar wel ooms, tantes of grootouders.

In dat geval is de lidstaat waar het familielid zich wettelijk bevindt verantwoordelijk, op voorwaarde dat dit in het belang van de minderjarige is en dat het familielid voor de minderjarige kan zorgen.

Bevinden de ouders, verantwoordelijke volwassenen, broers, zussen, ooms, tantes of grootouders in verschillende lidstaten, dan kijkt de DVZ naar het belang van de minderjarige om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is. De DVZ doet dit niet uit eigen beweging. Het is dus belangrijk dat de voogd erover waakt dat de minderjarige zelf een hereniging wil en of dit in het belang van de minderjarige is. Indien een hereniging aangewezen is, dient de voogd de cel Dublin van de DVZ te contacteren met de vraag om de verantwoordelijke lidstaat van de Europese Unie aan te schrijven.

De minderjarige en zijn of haar familieleden moeten hun verwantschap bewijzen. Dit kan door middel van formele bewijzen zoals geboorteaktes, rechterlijke beslissingen over de voogdij of een DNA-onderzoek. Dit kan ook door middel van indirecte bewijzen zoals verklaringen van de gezinsleden of rapporten van UNHCR.[15] Formele bewijzen zijn uiteraard sterker.

De humanitaire clausule

Zolang er geen beslissing ten gronde is genomen over de asielaanvraag, kan de DVZ een andere lidstaat vragen om de minderjarige over te nemen om families te herenigen op humanitaire gronden. Dit geldt ook wanneer de andere lidstaat niet verantwoordelijk is volgens de Dublinregels. De betrokkenen moeten hier schriftelijk akkoord mee gaan.[16]

Stel dat er goede gronden zouden zijn om een minderjarige te herenigen met een neef in een andere lidstaat, kan deze bepaling misschien soelaas bieden. Let wel, de DVZ is niet verplicht een dergelijk verzoek aan een andere lidstaat te richten. Het is alleszins aangewezen om dit verzoek bijzonder goed te staven.

4.1.2. Hoe verloopt de Dublin-procedure?

Na het indienen van de asielaanvraag, verhoort de DVZ de minderjarige in het bijzijn van de voogd. De DVZ noteert of de minderjarige verklaart dat er al dan niet gezinsleden, broers, zussen of familieleden op het grondgebied van de Europese Unie verblijven, alsook alle andere relevante informatie[17].

Indien blijkt dat een andere lidstaat van de Europese Unie verantwoordelijk is om de asielaanvraag te behandelen, wisselt de DVZ informatie uit met deze lidstaat[18]. Hoe meer informatie de minderjarige over zijn of haar persoonlijke situatie en familieleden geeft, hoe beter het hoger belang van de minderjarige in kaart kan gebracht worden. De voogd kan hier uiteraard bij helpen.

Zoals eerder vermeld, treedt de DVZ hier niet proactief in op. Het is aan de voogd om in samenspraak met de minderjarige en de advocaat informatie te geven aan de DVZ.

Indien blijkt dat de andere lidstaat van de Europese Unie effectief verantwoordelijk is om de aanvraag te behandelen, stuurt de DVZ een formeel verzoek voor de overname. Als de lidstaat in kwestie instemt met dit verzoek, brengt de DVZ de voogd hiervan op de hoogte. De gemeente of de DVZ overhandigt aan de minderjarige een beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 26quater) en aan de voogd een bevel tot terugbrenging (bijlage 38) (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten). Tegen beide beslissingen kan de voogd een annulatieberoep (→ Lexicon) indienen bij de RvV (zie later meer over de Beroepsprocedure RvV).

4.1.3. Hoe kunnen gezinsleden van de NBMV die zich in een ander EU-land bevinden via de Dublin-procedure naar België komen?

Gezinsleden die in een andere lidstaat van de Europese Unie een asielaanvraag hebben ingediend, kunnen herenigd worden met een minderjarige in België. Dit kan zolang het CGVS nog geen definitieve beslissing nam in de asielprocedure van de minderjarige.[19] Een minderjarige vraagt bijvoorbeeld in België asiel aan, de ouders komen later toe in Griekenland en dienen er zelf een asielaanvraag in. De ouders kunnen dan via de Dublinprocedure naar België komen om hier hun asielprocedure te doorlopen.

In de praktijk is het een tijdrovende procedure die sterk afhankelijk is van de coördinatie van informatie tussen de betrokken lidstaten. Stel dat de ouders van een minderjarige zich in Griekenland bevinden, dan moet de voogd eerst contact opnemen met de ouders om na te gaan of ze een asielaanvraag hebben ingediend. Daarna moeten de ouders aan de Griekse overheid vragen om de Belgische overheid te contacteren. Deze procedure kan ettelijke maanden in beslag nemen.

4.2. Verdere procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken

Wanneer vaststaat dat België de asielprocedure van de minderjarige zal behandelen, loopt deze verder op het niveau van de DVZ. De DVZ neemt een verhoor af bij elk kind dat zes jaar of ouder is. Een advocaat mag niet bij het verhoor aanwezig zijn. Het verhoor bij de DVZ bestaat uit twee delen:

1. In het eerste deel wordt er gekeken naar de identiteit van de minderjarige, de familieleden en hun verblijfplaats, de herkomst en de reisroute naar België.

Tips van voogden

Het eerste deel van het DVZ-verhoor bevat heel wat vragen naar de administratieve situatie en de gezinssituatie van je pupil. Daarnaast wordt ook de reisweg en de eventuele documenten besproken. Leg uit aan je pupil dat de DVZ standaardvragen stelt en dat sommige zaken vreemd zullen klinken (bv. 'Ben je gehuwd?'), maar dat dit volledig normaal is.

Tijdens het verhoor kunnen er ook correcties aangevraagd worden aan de identiteitsgegevens van de minderjarige. De gegevens worden dan automatisch aangepast in het rijksregister. Nadat het dossier overgemaakt werd aan het CGVS is dit enkel maar mogelijk op basis van een origineel geldig paspoort uit het land van herkomst, dus het is belangrijk om eventuele correcties tijdens het interview aan te vragen.

2. In het tweede deel gaat men verder in op de vluchtmotieven. Deze informatie helpt voor de voorbereiding van het persoonlijk onderhoud dat later op het CGVS zal plaatsvinden. Er wordt hiervoor gebruik gemaakt van een vragenlijst van het CGVS.

Tip van voogden

Deze vragenlijst bevat onderstaande vragen:

- Werd je ooit gearresteerd?
- Werd je ooit veroordeeld voor een rechtbank?
- Was je actief in een organisatie (vereniging, politieke partij, ...)
- Wat vrees je bij terugkeer en waarom? Heb je behalve deze problemen ook nog andere problemen gekend?

Bij de laatste vraag is het belangrijk dat je pupil kort alle punten overloopt die hij of zij vreest bij terugkeer, zonder in detail te gaan. Je kan deze vraag dus best op voorhand bespreken met je pupil zodat hij of zij goed weet wat er verwacht wordt.

De minderjarige moet alle redenen voor het vertrek en waarom hij of zij niet kan of wil terugkeren vermelden. Indien de minderjarige belangrijke zaken niet vermeldt op het verhoor van de DVZ dan kan het CGVS later oordelen dat het relaas niet geloofwaardig is.

De dood of arrestatie van een familielid of een andere daad van vervolging zijn voorbeelden van belangrijke te vermelden redenen. Het is mogelijk dat er goede redenen waren waarom de minderjarige iets niet kon vermelden, bijvoorbeeld door schaamte.

Dit kan de minderjarige met behulp van de voogd en advocaat best zo snel mogelijk rechtzetten.

De DVZ leest met behulp van de tolk de ingevulde vragenlijst voor aan de minderjarige. De minderjarige kan steeds correcties aanbrengen. De voogd moet de vragenlijst ter goedkeuring ondertekenen. De DVZ geeft normaal gezien aan minderjarigen standaard een kopie mee van het deel van de vragenlijst dat betrekking heeft op de vluchtredenen. Indien de minderjarige of voogd later toch fouten of tekortkomingen in de vragenlijst vinden, kan de voogd in overleg met de advocaat eventuele opmerkingen en aanvullingen aan het CGVS bezorgen. De minderjarige kan ook fouten rechtzetten of opmerkingen maken aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Bij het eerste verhoor bij de DVZ kan de minderjarige alle beschikbare en relevante documenten neerleggen die de asielaanvraag kunnen ondersteunen. Hoe meer bewijzen de minderjarige kan voorleggen die de identiteit en het relaas ondersteunen, hoe beter. Deze bewijsstukken versterken immers de geloofwaardigheid van de minderjarige en dit speelt een cruciale rol in de asielprocedure. De minderjarige moet een valabele uitleg geven als hij of zij geen bewijsstukken kan voorleggen. De DVZ geeft een ontvangstbewijs voor de neergelegde bewijzen. Nadat de asielprocedure is afgerond, kan de minderjarige de originele stukken terugvragen aan de DVZ. In geval van erkenning als vluchteling geeft de DVZ het paspoort niet terug. Stukken die vals bevonden werden, geeft de DVZ ook niet terug.

4.3. Procedure bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Na het eerste verhoor maakt de DVZ het dossier over aan het CGVS. De DVZ brengt een stempel in die zin aan op de bijlage 26 (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten). Het CGVS zal de voogd en de minderjarige samen met de advocaat uitnodigen voor een persoonlijk onderhoud in hun lokalen. Het CGVS verstuurt de oproeping hiervoor minstens acht dagen op voorhand. Het persoonlijk onderhoud kan enkel van start gaan van zodra de voogd aanwezig is, het CGVS zal hiervoor echter niet wachten op de aanwezigheid van de advocaat.

Het persoonlijk onderhoud op het CGVS duurt gemiddeld tussen de drie en vier uur. Er is een pauze voorzien. Indien de minderjarige om eender welke reden meerdere pauzes nodig heeft, kan de minderjarige, voogd of advocaat dit vragen. Het persoonlijk onderhoud bestaat uit verschillende onderdelelen.

In het **eerste onderdeel** van het persoonlijk onderhoud overloopt het CGVS de persoonlijke informatie van de minderjarige en diens familieleden. Het CGVS gaat na met wie de minderjarige samenleefde, hoe de contacten waren en zijn met dichte en verdere familie, welk werk zij deden of doen en waar zij vandaag zijn. Zo kunnen ze een beeld te vormen van het netwerk rond de minderjarige, zijn of haar socio-economische situatie en draagkracht. Het CGVS gaat na of de minderjarige naar school geweest is en/of gewerkt heeft. Verder overloopt het CGVS hoe de minderjarige de vlucht georganiseerd en betaald heeft en door welke landen doorlopen zijn.

In het **tweede onderdeel** behandelt het CGVS de objectieve omstandigheden van de vrees van de minderjarige. De minderjarige verklaart meestal afkomstig te zijn uit een gebied waarvoor het CGVS subsidiaire bescherming kan toekennen omwille van de lokale veiligheidssituatie, of uit een land dat vervolgt omwille van het loutere feit dat de minderjarige onwettig het land heeft verlaten (bv. Eritrea). In deze gevallen zal het CGVS een uitgebreide herkomstcontrole uitvoeren. Het CGVS zal dan vragen stellen over de plek waar de minderjarige is opgegroeid (gaande van omgeving, landbouw en schoolsysteem tot bekende figuren, natuurrampen of ingrijpende gebeurtenissen). Het is ook mogelijk dat de minderjarige bijvoorbeeld heeft verklaard bescherming nodig te hebben omwille van diens seksuele oriëntatie of genderidentiteit. In dat geval zal de minderjarige meer moeten vertellen over diens persoonlijke evolutie op dit vlak en kennis hierover.[20]

Het **derde onderdeel** van het persoonlijk onderhoud bestaat uit het eigenlijke asielrelaas. De minderjarige krijgt de tijd om ononderbroken en in eigen woorden chronologisch en gedetailleerd uit te leggen wat er zich precies heeft afgespeeld vanaf het begin van de problemen tot het moment van de vlucht. Daarna zal de dossierbehandelaar de minderjarige uitgebreid bevragen over de details van dit relaas. Op die manier tracht het CGVS om een beter beeld te krijgen van wat er precies is voorgevallen en probeert het in te schatten of de verklaringen van de minderjarige geloofwaardig zijn of niet. Het CGVS zal het relaas ongeloofwaardig vinden als het inconsistent is, tegenstrijdig met eerdere verklaringen of algemeen gekende informatie, te vaag, weinig plausibel is of andere lacunes vertoont. In dat geval neemt het CGVS een negatieve beslissing.

Het CGVS geeft aan dat ze bij minderjarigen het principe van het voordeel van de twijfel ruimer toepassen dan bij volwassen asielzoekers.[21] Het CGVS stelt de verwachtingen ten opzichte van een minderjarige bij naargelang de leeftijd, onderscheidingsvermogen, ontwikkelingsniveau en maturiteit.[22]

Op het einde van het persoonlijk onderhoud mag de minderjarige nog eender welke gewenste toevoeging doen. Indien gewenst mag de voogd ook nog toevoegingen doen. Tot slot mag ook de advocaat nog opmerkingen maken. De onderdelen van het persoonlijk onderhoud liggen niet ‘vast’. Het kan dus zijn dat de dossierbehandelaar voor een andere volgorde opteert dan hierboven beschreven.

4.4. Bijzondere procedurele noden

Bijzondere procedurele noden wil zeggen dat de minderjarige hulp nodig heeft om zijn of haar relaas coherent en gestructureerd te vertellen, bijvoorbeeld omwille van een beperking of psychische problemen. Indien dit het geval is, geven de minderjarige en de voogd dit best aan bij de DVZ in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden'.[23] De DVZ of het CGVS kunnen ook een medisch onderzoek vragen indien de minderjarige daarmee akkoord gaat. De voogd of advocaat kunnen eventuele bijzondere procedurele noden later ook nog aangeven. Ze moeten dit schriftelijk, zo uitgebreid en precies mogelijk doorgeven aan het CGVS.

Het CGVS screent elk dossier op individuele bijzondere procedurele noden of kwetsbaarheden nadat de DVZ het doorstuurt. Het CGVS kan de bijzondere procedurele noden ook vaststellen op basis van aanbevelingen uit de opvangstructuur.

Indien de DVZ en het CGVS oordelen dat de bijzondere procedurele noden voldoende zijn aangetoond, verlenen zij passende steun tijdens de procedure.
De voogd kan geen beroep aantekenen tegen de beoordeling van de bijzondere procedurele noden. De beoordeling blijft geldig bij een volgend verzoek om internationale bescherming, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat hier wel of niet langer sprake van is.

Bijzondere procedurele noden gaan over de procedure en niet over de inhoudelijke beoordeling van het verzoek. Ze hebben betrekking op verschillende aspecten van de procedure, zoals de voorbereiding, de modaliteiten en de opvolging van het verhoor.

In de categorie van *de voorbereiding* gaat het bijvoorbeeld om het prioritair interviewen van personen met mobiliteitsproblemen die met de taxi naar het DVZ-verhoor komen of hen enkel een afspraak te geven als het verhoor ook effectief die dag kan plaatsvinden. Het kan ook gaan om het uitstel van een verhoor, een prioritaire behandeling bij het CGVS, een persoonlijk onderhoud op verplaatsing, een bijkomend medisch onderzoek, enz.

Onder *modaliteiten* van het verhoor vallen bijvoorbeeld de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon, een dossierbehandelaar met een bijzondere expertise rond minderjarigen, seksueel geweld of seksuele oriëntatie, een aangepaste vraagstelling, een kort persoonlijk onderhoud of meerdere verhoren, bijstand door een tolk gebarentaal, bijstand door een dossierbehandelaar en/of tolk van hetzelfde geslacht als de minderjarige, enz.

Wat betreft *de opvolging* van het verhoor kan het CGVS extra tijd verlenen om medische bewijsstukken op te sturen of de beslissing verzenden naar een postadres waar gezinsleden zeker geen kennis zullen nemen van de inhoud ervan.

5 Hoe kan de voogd de NBMV zo goed mogelijk ondersteunen tijdens de asielprocedure?

De voogd kan de minderjarige op verschillende manieren ondersteunen.

5.1. Aanwezigheid bij de registratie en het indienen van de asielaanvraag

Indien de voogd al aangesteld werd voordat de minderjarige de asielprocedure opstartte, is het uiteraard van belang dat de voogd in dit stadium van de procedure reeds betrokken is. Dit doet de voogd door aanwezig te zijn bij de registratie en het indienen van de asielaanvraag. Vaak zal de minderjarige echter zelf al een asielaanvraag ingediend hebben vooraleer de dienst Voogdij een voogd aanstelt.

5.2. Bijstand van een tolk

De voogd zorgt ervoor dat alle communicatie met de minderjarige in zijn of haar moedertaal kan verlopen. De asielinstanties zorgen er enkel zelf voor bij hun contacten met de minderjarige. In alle andere gevallen zal de voogd de hulp van een tolk zelf moeten regelen. Een tolk moet correct en volledig vertalen wat de minderjarige zegt en wat aan de minderjarige meegedeeld wordt. Het is van belang dat de tolk geen remmende factor is voor de vertrouwensband tussen de minderjarige en de voogd of advocaat.

Tip van voogden

Ter voorbereiding van het persoonlijk onderhoud is het belangrijk om beroep te doen op een professionele tolk en niet te vragen aan vrienden of familieleden om te tolken.

5.3. Aanstelling van een advocaat

De voogd moet zo snel mogelijk de bijstand van een advocaat vragen voor de minderjarige (→ BOEK 7 – Werken met advocaten). De advocaat kan dan een eerste consultatie plannen. Idealiter wacht de voogd niet te lang om met de minderjarige op consultatie te gaan bij een advocaat.
Op die manier heeft de advocaat voldoende tijd om kennis te maken met de minderjarige en vice versa en kan de advocaat ook advies geven over de informatie en documenten die de minderjarige en de voogd best tijdig verzamelen.

De consultatie bij de advocaat dient om de minderjarige tijdig voor te bereiden op het gehoor bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Eerst legt de advocaat de procedure zo bevattelijk mogelijk uit, zodat de minderjarige begrijpt welke gevolgen samenhangen met welke acties.

5.4. DVZ-verhoor

De voorbereiding op het verhoor bij de DVZ is relatief eenvoudig. De advocaat moet benadrukken dat de verklaringen op de DVZ weliswaar bondig moeten zijn maar dat ze de hele procedure meegaan en dat het CGVS de verklaringen kan gebruiken om de geloofwaardigheid in twijfel te trekken. De minderjarige moet begrijpen dat alle essentiële elementen van het relaas al kort vermeld moeten worden bij het DVZ-verhoor.

Tip van voogden

Bespreek samen met je pupil en de advocaat de eerder vermelde vragenlijst die door DVZ zal worden overgemaakt aan het CGVS ter voorbereiding van het persoonlijk onderhoud (zie eerder 'verder verloop van de procedure bij de DVZ'). Bekijk samen met je pupil de video op de website van het CGVS met uitleg over de asielprocedure: https://www.asyluminbelgium.be/nl

Na het DVZ-verhoor moet de advocaat het verslag overlopen met de minderjarige, zodat eventuele feitelijke fouten eruit gehaald kunnen worden. Indien sommige zaken niet blijken te kloppen, de minderjarige essentiële informatie is vergeten te vermelden of er problemen waren met de tolk of interviewer, geeft de voogd of advocaat dit best zo snel mogelijk door aan het CGVS.

De advocaat en voogd moeten het asielrelaas met de minderjarige overlopen en de inconsistenties hierbij uitklaren. De voogd en advocaat besteden tijdens de contacten met de minderjarige aandacht aan de eventueel verhoogde kwetsbaarheid van de minderjarige. Ze moeten dan de nodige stappen ondernemen om dit in kaart te brengen (zie verder).

Tip van voogden

Breng het CGVS al zo snel mogelijk op de hoogte van bijzondere kwetsbaarheden (mentale beperking, psychologische problemen, concentratiestoornissen, ...). Probeer deze kwetsbaarheden ook te attesteren met documenten/verklaringen van CLB/PMS, school, begeleiding opvangcentrum, psycholoog, pleeggezin, ... Dit kan via mail: CGRA- CGVS.Mineurs@ibz.fgov.be.

5.5. Medische en psychologische bijstand

Medische en psychologische bijstand kan op verschillende manieren relevantzijn. Ten eerste kan het documenteren van psycho-medische problemen van groot belang zijn bij het vaststellen van de bijzondere procedurele noden zoals hierboven besproken. Ten tweede kan de documentatie van psycho-medische problemen ook een bewijs vormen voor hetgeen wat de minderjarige in het land van herkomst of doorreis is overkomen. Op die manier kan dit het verzoek tot internationale bescherming ondersteunen. Ten derde spreekt het voor zich dat een minderjarige zo snel mogelijk de gepaste hulpverlening krijgt om redenen in het kader van welzijn en gezondheid, los van de procedure.

Het is van belang dat medische en psychologische attesten voldoende sober en nauwkeurig worden opgesteld. Dit wil zeggen dat de attesten zich best niet uitspreken over de geloofwaardigheid van de verklaringen van de minderjarige. Ze beperken zich best tot een duidelijke diagnose, de behandelingsnood en de eventuele impact op de mogelijkheid van de minderjarige om verhoord te worden door de DVZ en het CGVS. Alleen in uitzonderlijke gevallen zal de arts of psycholoog kunnen bepalen hoe de minderjarige bepaalde letsels heeft opgelopen en of dit overeenstemt met de gegeven verklaringen.

De voogd moet dus aandachtig zijn voor signalen dat de minderjarige psychische of medische hulp nodig heeft. De voogd mag daarbij niet uit het oog verliezen dat drie op vier minderjarigen onderweg het slachtoffer worden van geweld, bedreigingen en agressie.[24] Het is als leek ook erg moeilijk om vast te stellen of een minderjarige mogelijks getraumatiseerd is. De voogd is zich daarom best bewust van de eigen beperkingen.

De voogd moet beseffen dat de kans niet zo groot is dat minderjarigen uit eigen beweging dergelijk moeilijke onderwerpen zullen bespreken. Verder moet men als voogd veel geduld aan de dag leggen en de mogelijke nood aan psychische en medische hulp altijd in het achterhoofd houden.

5.6. Documenten

Documenten spelen een erg grote rol in de asielprocedure en kunnen het verschil maken tussen een positieve of negatieve beslissing.

5.6.1. Welke documenten zijn nuttig?

De wet stelt dat de asielzoeker de volgende documenten zo spoedig mogelijk moet voorleggen: "alle documentatie of stukken met betrekking tot de identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom de verzoeker om internationale bescherming verzoekt".[25]

Alle documenten die het verblijf van de minderjarige in het land van herkomst aantonen, het vertrek en de reden hiervoor, de identiteit en die van relevante familieleden, vrienden of personen in gelijkaardige situaties, enz. zijn van belang. Vaccinatiekaarten kunnen bijvoorbeeld mee de herkomst van de minderjarige ondersteunen. Loonfiches van de vader kunnen aantonen welke job deze uitoefende en waarom dit een risico op vervolging inhoudt. Het kan ook gaan om dreigbrieven, convocaties van de overheid in het herkomstland, vonnissen of krantenartikelen. De voogd kan samen met de minderjarige nadenken welke bewijzen men kan voorleggen. Indien de minderjarige heel jong is of niet goed overweg kan met documenten (bijvoorbeeld wegens beperkte scholing), kan de voogd ook zelf met behulp van een tolk contact opnemen met de familie om de nodige bewijzen op te vragen.

Ook documenten die de bijzondere kwetsbaarheid van de minderjarige aantonen kunnen erg relevant zijn om diens persoonlijkheid, zelfredzaamheid en kwetsbaarheid verder in kaart te brengen.

Dit kan gaan om verslagen van de voogd zelf, verslagen van het CLB/PMS, verslagen van het opvangcentrum, attesten rond leerstoornissen of de nood aan bijzondere begeleiding, medische en psychologische verslagen, of zelfs attesten van de school. De voogd kan deze documenten verzamelen bij de verschillende relevante instanties.

Zelfs als deze documenten niet nuttig blijken te zijn voor de asielprocedure, kunnen ze nog altijd van pas komen om het hoger belang van de minderjarige in andere procedures te ondersteunen.

Het ontbreken van bewijselementen, en met name een bewijs van identiteit of nationaliteit, is voor het CGVS een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid, tenzij de minderjarige er een goede verklaring voor kan geven.[26]

Frauduleuze documenten neerleggen, is uiteraard nefast. De minderjarige moet kunnen uitleggen waar de documenten vandaan komen en waarom ze van belang zijn.

Tip van voogden

Wanneer je pupil contact heeft met familie of vrienden in het land van herkomst, kan hij of zij hen vragen om foto's te sturen van identiteitsdocumenten, schooldocumenten, medische attesten, school- of opleidingscertificaten en alle andere documenten die het relaas van je pupil kunnen ondersteunen. Het is belangrijk om ook de originele documenten voor te leggen aan het CGVS. Je pupil kan de familie of vrienden vragen om de originele documenten per post op te sturen. Het CGVS vraagt altijd om de enveloppe voor te leggen, dus vraag aan je pupil om deze bij te houden. Het CGVS zal ook vragen wie de documenten verzonden heeft en van waaruit ze verstuurd werden.

5.6.2. Moeten deze documenten vertaald worden?

De voogd kan de stukken van de minderjarige laten vertalen naar één van de drie landstalen of naar het Engels. Als er geen vertaling beschikbaar is dan moet de minderjarige de relevante gegevens toelichten tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Het CGVS is alleen verplicht om de relevante gegevens te vertalen. In de praktijk is het CGVS vrij flexibel op dit vlak. Het CGVS zal de documenten zelf vertalen of minstens mondeling bespreken met behulp van de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud.

Toch is het aangewezen om de relevante documenten op voorhand te laten vertalen. De voogd en de advocaat kunnen helpen om in te schatten welke documenten relevant zijn en of de inhoud strookt met de verklaringen van de minderjarige. Ze kunnen de minderjarige dan ook het belang van de documenten en de inhoud ervan doen inzien.

Indien blijkt dat de inhoud van de documenten niet spoort met de verklaringen van de minderjarige kunnen de voogd en de advocaat dit best op voorhand bespreken met de minderjarige en uitklaren indien mogelijk.

5.6.3. Kan de NBMV deze documenten terugkrijgen?

Indien de minderjarige werd erkend als vluchteling, kan hij of zij de originele stukken terugvragen aan de dienst Documenten van het CGVS. Indien het CGVS een weigeringsbeslissing of een beslissing tot subsidiaire bescherming nam, kan de minderjarige de originele stukken teruggevragen aan de dienst Advocaten van het CGVS.
Stukken die vals werden bevonden, zal de minderjarige niet terugkrijgen. Het CGVS kan documenten altijd vervroegd teruggeven als de minderjarige een geldige reden opgeeft waarom dit noodzakelijk is.[27]

5.7. Sociale media

Het CGVS kan en zal normaal gezien de sociale media van een minderjarige onderzoeken tijdens de asielprocedure.[28] Het CGVS zoekt het profiel op Facebook op, gaat na welke vrienden en contacten de minderjarige heeft en waar de minderjarige de afgelopen jaren verbleven heeft. Dit kan problematisch zijn aangezien die informatie niet altijd klopt. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer de minderjarige niet zelf een profiel heeft aangemaakt omdat de minderjarige analfabeet of weinig geletterd is of omdat het profiel leugens bevat om goed over te komen bij vrienden of familie. Het kan bijvoorbeeld ook dat 'vrienden' die Kaboel vermelden als woonplaats slechts verre kennissen of 'online vrienden' zijn. Het is ook mogelijk dat de minderjarige verschillende profielen heeft, wat argwaan kan wekken.

Het CGVS kan op sociale media ook zien dat er toch, in tegenstelling tot de verklaringen van de minderjarige, contact is met bepaalde familieleden. Het enige dat de voogd kan vragen aan een minderjarige is om erover te waken dat de (publieke)

informatie op sociale media strookt met de werkelijkheid. Het CGVS heeft geen toegang tot informatie die niet publiek is, tenzij de minderjarige dit zelf voorlegt, en het mag ook niet vragen om toegang te krijgen tot afgeschermde informatie.

5.8. Familieleden in België/EU

Het komt voor dat de minderjarige familieleden heeft in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie die internationale bescherming gekregen hebben. Familieleden moeten hier ruimer bekeken worden dan bij de Dublinprocedure (zie supra). Ook de verklaringen van een neef die afkomstig is uit hetzelfde dorp in Afghanistan bijvoorbeeld, kunnen relevant zijn. Dit kan erg nuttig zijn om de geloofwaardigheid van de herkomst of het asielrelaas van de minderjarige te versterken.

Voorwaarde is natuurlijk wel dat de familieband aannemelijk is en uiteraard hangt dit af van geval tot geval. Het CGVS neemt ook niet automatisch dezelfde beslissing voor de minderjarige wanneer de herkomst of het recente verblijf van een neef bijvoorbeeld geloofwaardig werd geacht. Het is immers niet omdat de minderjarige een familieband heeft aangetoond, dat het ook automatisch vaststaat dat de minderjarige op dezelfde tijd en plek heeft gewoond.
Toch kan het identificeren van familieleden in vele gevallen erg nuttig zijn en helpt het om het netwerk van de minderjarige in kaart te brengen.

5.9. Voorbereiding op het Persoonlijk Onderhoud

In de mate van het mogelijke dient er gewerkt te worden aan een verstandhouding tussen de advocaat en de minderjarige. De voogd en de advocaat kunnen eventuele misverstanden over de procedure en over welke feiten wel of niet van belang zijn, uitklaren. De advocaat moet wijzen op het belang van bewijsstukken voor de procedure en moet nagaan welke stukken de minderjarige nog kan verkrijgen. Indien de minderjarige psychische of fysieke letsels heeft, legt de advocaat uit dat contact met een goede arts of psycholoog nodig is om behandeld te worden en dat attesten hiervan nuttig zijn als bewijsstukken. De voogd zet hiertoe de nodige stappen.

De advocaat en de voogd moeten de minderjarige voorbereiden op het soort vragen dat het CGVS zal stellen om de herkomst na te gaan en de minderjarige geruststellen dat het niet erg is als men het antwoord op bepaalde vragen niet weet. De minderjarige legt dan best uit waarom hij of zij iets niet weet. Het is van belang om aan te tonen wat zijn of haar profiel is (analfabeet, slecht of beperkt onderwijs genoten, leerproblemen in België, psychologische problemen, getra matiseerd, ...), om in te schatten of hij of zij wel geacht kan worden op bepaalde vragen te kunnen antwoorden.

Ten slotte, moeten zowel de voogd als de advocaat benadrukken hoe b langrijk gedetailleerde doorleefde verklaringen zijn voor de geloofwaardigheid. Volgens de asielinstanties ligt de bewijslast bij de minderjarige. Het komt er dus op aan niet enkel op de vragen te antwoorden. Het is de verantwoordelijkheid van de minderjarige om alle informatie te geven die hij of zij heeft over zijn of haar specifieke situatie.

Tip van voogden

De advocaat kan voor het persoonlijk onderhoud het volledige administratief dossier opvragen bij de DVZ. Dit is aan te raden omdat het volledige dossier ook de informatie over de familieleden en de reisroute bevat. Eventuele verschillen in verklaringen tijdens het verhoor bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS kunnen de geloofwaardigheid van de verklaringen je pupil in het gedrag brengen. Overleg met de advocaat als er fouten staan in het dossier en signaleer deze voor het persoonlijk onderhoud aan het CGVS.

Het is van groot belang dat de minderjarige probeert zo eerlijk mogelijk te zijn over het asielrelaas, over het tijdstip van de gebeurtenissen, over de reisweg en de tijdslijn van de reisweg. Wat de redenen ervoor ook mogen zijn (een mandaat, druk van buitenaf, slecht advies): het idee een vluchtrelaas eenvoudiger te maken door sommige dingen weg te laten of het wat te verschuiven in de tijd, hoe begrijpelijk deze redenen ook zouden kunnen zijn, zorgt ervoor dat de geloofwaardigheid van een asielzoeker op de helling komt te staan, en dat iemand die internationale bescherming nodig heeft deze bescherming kan mislopen.

Als voogd is het belangrijk om een platform te blijven bieden waarop de minderjarige zijn of haar volledige verhaal kwijt kan. Sommige minderjarigen hebben jaren nodig om te verklaren dat hun vluchtrelaas niet volledig klopt. Het is belangrijk dat er altijd iemand bereid blijft om te luisteren.

Voorbereiding: persoonlijk onderhoud CGVS

- Deze tool is gebaseerd op de inhoud en het verloop van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. Onderstaande zaken kunnen helpen bij het gesprek met je pupil ter voorbereiding op het persoonlijk onderhoud. Een goede voorbereiding kan ervoor zorgen dat er tijdens het persoonlijk onderhoud geen belangrijke elementen over het hoofd worden gezien en dat misverstanden vermeden worden.

- **Het is niet de bedoeling dat je deze voorbereiding tot op de letter volgt.** Ieders verhaal is anders. Daarom bevat deze tool enkel onderwerpen en geen specifieke vragen. Je kan onderstaande onderwerpen gebruiken ter inspiratie tijdens de voorbereiding van het persoonlijk onderhoud.

- **Ten slotte is het niet de bedoeling dat je pupil zijn of haar vluchtrelaas instudeert.** Een ingestudeerd relaas kan ervoor zorgen dat het verhaal ongeloofwaardig wordt bevonden. Je pupil moet niet op elke vraag kunnen antwoorden. Het is belangrijk om dit ook te benadrukken zodat je pupil tijdens het persoonlijk onderhoud niet zenuwachtig wordt als hij of zij op bepaalde vragen het antwoord niet weet.

Personalia

Naam • Geboortedatum • Geboorteplaats • Nationaliteit • Religie • Etniciteit • Student of beroep • Burgerlijke stand • Chronologische weergave van woonplaatsen en adressen • Laatste verblijfplaats • Facebook-account

Documenten

Documenten die identiteit bewijzen • Wie aangevraagd • Wanneer verkregen • Andere identiteitsdocumenten • Envelopen, afezender

Familie: ouders

Naam ouders • Geboortedatum of leeftijd • Geboorteplaats • Nationaliteit • Religie • Etniciteit • Beroep ouders / politieke activiteit • Burgerlijke stand • Verblijfplaats ouders • Laatste contact met ouders • Contactgegevens ouders (telefoonnummer, Facebook,...) • Overlijden of verdwijning van ouders • Relatie met ouders

Tool van voogden

Broers of zussen

Naam broer en/of zus • Geboortedatum of leeftijd • Geboorteplaats • Nationaliteit • Religie • Etniciteit • Beroep broer en/of zus • Burgerlijke stand

Familie (buiten kerngezin)

Familie in het buitenland • Familie in herkomstland • Familie die politiek actief is • Familie die slachtoffer werd van vervolging

School

Welke schooljaren doorlopen • Welke school/scholen (naam, adres) • Tijdstip schoolvakanties • Rituelen op school

Reisweg

Wanneer herkomstland verlaten • Transportmiddel • Met wie • Kostprijs • Wie betaalde / wie heeft de reis georganiseerd • Nog af te betalen schulden en aan wie • Reisroute / welke landen doorkruist • Vingerafdrukken gegeven • Wie was op de hoogte van het vertrek

Herkomstland

Beschrijving van leefomgeving (micro, meso en macro) • Toetsing herkomst • Beschrijving van 'een normale dag

Asielrelaas

Redenen waarom het herkomstland verlaten • Oorsprong van problemen in herkomstland • Hulp gevraagd of gezocht • Bewijsstukken die het vluchtverhaal staven • Redenen waarom het herkomstland verlaten • Sinds de NBMV in België is nog iets vernomen over problemen • Intern vluchtalternatief • Wat zou er gebeuren in het geval van terugkeer

De informatie uit deze tool is gebaseerd op een tool voor voogden van Caritas International.

Tip van voogden

Zorg dat de voorbereiding van het verhoor en het persoonlijk onderhoud op maat is van je pupil. Als je voogd bent van een erg jonge of kwetsbare minderjarige kan je proberen om samen tekeningen te maken over de familie, reisweg en vluchtverhaal. Je kan de tekeningen meebrengen naar het persoonlijk onderhoud. Je kan eventueel ook met Duplo werken.

5.10. De rol van de voogd tijdens het persoonlijk onderhoud

Het is de taak van de minderjarige (die het land van herkomst en de problematiek het beste kent) om het eigen relaas te brengen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. De minderjarige moet dan ook trachten om alles zo gedetailleerd mogelijk te vertellen. De voogd kan dit niet in de plaats van de minderjarige doen. Het is ook niet de bedoeling om als voogd de minderjarige woorden in de mond te leggen. In de meeste gevallen zal het voor een voogd niet nodig zijn om tussenbeide te komen tijdens een persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Het onderhoud moet in een serene sfeer plaatsvinden. De minderjarige moet zich, in de mate van het mogelijke, veilig voelen.

Als de voogd de confrontatie met de dossierbehandelaar van het CGVS zou opzoeken komt dit de sfeer uiteraard niet ten goede. Meestal is het dus niet nodig dat de voogd tussenkomt maar in sommige gevallen is dit wel gewenst. We geven hieronder een aantal voorbeelden:

- Wanneer de voogd merkt dat de minderjarige het moeilijk heeft of niet meer geconcentreerd is dan kan de voogd altijd een pauze vragen.
- De voogd kan tussenbeide komen wanneer het opvalt dat de communicatie met de tolk moeizaam verloopt. De voogd moet alert zijn voor situaties waarin de minderjarige of tolk telkens opnieuw moet vragen wat de ander bedoelt, wanneer de tolk zeer lang naar woorden moet zoeken, in gebrekkige zinnen vertaalt of wanneer de vertaling van de tolk veel korter is dan de uitleg van de minderjarige.

Tip van voogden

Het is niet evident voor je pupil om zelf te zeggen dat de communicatie met een tolk moeilijk verloopt of om een pauze te vragen. Spreek op voorhand een teken af met je pupil zodat hij of zij jou subtiel kan aangeven wanneer er problemen zijn of wanneer hij of zij nood heeft aan een pauze.

- De voogd kan helpen met het geven van bepaalde basisinformatie als de minderjarige hier moeite mee heeft. Het gaat dan bijvoorbeeld om informatie over de Belgische woonplaats of de datum van de afspraak bij een psycholoog die de voogd heeft vastgelegd.

- Indien de voogd de taal waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt begrijpt (bijvoorbeeld Spaans of Frans) en een vertaalfout opmerkt, dan kan de voogd dit aangeven. Gaat het om een detail dan kan dit aan het einde van het onderhoud, gaat het echter om een ingrijpend misverstand dat van invloed kan zijn op de evaluatie van het onderhoud dan kan de voogd dit best onmiddellijk aankaarten.

- De voogd kan met de minderjarige tijdens de pauze overleggen als bepaalde zaken vergeten werden, niet duidelijk of tegenstrijdig waren. Dit is natuurlijk alleen mogelijk indien de voogd en de minderjarige een gemeenschappelijke taal spreken. De voogd kan de minderjarige dan bijvoorbeeld aanraden om meer informatie te verschaffen of zaken uit te klaren in het tweede deel van het persoonlijk onderhoud. In ieder geval krijgt de minderjarige in het tweede deel van het persoonlijk onderhoud de kans om het volledige relaas uit de doeken te doen.

- Indien er aan het einde van het onderhoud nog onduidelijkheden zijn (bijvoorbeeld over de herkomst van de minderjarige) dan kan de voogd steeds bijkomende vragen suggereren of de dossierbehandelaar vragen om dieper in te gaan op een bepaald onderwerp. De voogd stelt best open vragen voor, zodat het antwoord en de informatie volledig van de minderjarige zelf komt.

- Indien de dossierbehandelaar van het CGVS de minderjarige niet op een correcte manier behandelt, kan de voogd tussenbeide komen maar dit is zeer zelden het geval. In de overgrote meerderheid van de gevallen verloopt een persoonlijk onderhoud op een erg respectvolle manier.

Tip van voogden

Als de dossierbehandelaar ongepaste vragen stelt (bv. suggestief, onaangepast aan de leeftijd, ...), kan je dit (nogmaals) opmerken op het einde van het onderhoud. Als je jezelf hier onzeker over voelt, vraag dan aan de advocaat om dit op te nemen.

- De voogd kijkt nadien in de notities van het persoonlijk onderhoud best na of de interventie werd genoteerd. Indien het gedrag van de dossierbehandelaar niet correct is, kan de voogd dit na het persoonlijk onderhoud ook aankaarten bij de verantwoordelijke voor de cel minderjarigen bij het CGVS, via cgra-cgvs.mineurs@ibz.fgov.be.

- Op het einde van het persoonlijk onderhoud krijgt de voogd de kans om opmerkingen te maken. Het is nuttig dat de voogd dan de eigen vaststellingen en bevindingen deelt met het CGVS zodat de dossierbehandelaar een zo duidelijk en volledig mogelijk beeld krijgt van de minderjarige. Dit kunnen bijvoorbeeld zaken zijn zoals psychologische problemen die de voogd heeft vastgesteld; moeite om de juiste hulpverlening in te schakelen; bepaalde attesten die nog zullen volgen en die nog niet eerder konden worden opgesteld door zorgverleners; pogingen die de voogd samen met de minderjarige heeft ondernomen om het contact met de familie te herstellen; een diefstal of verlies van documenten in België waarvoor de minderjarige en de voogd bij de politie een aangifte deden; problemen op school in het algemeen en ten gevolge van ongeletterdheid; eventuele vermoedens van leerproblemen of beperkte intellectuele capaciteiten.

Tip van voogden

Je kan verwijzen naar eventuele contacten die je als voogd had met de ouders of familie van je pupil en de informatie die je van hen kreeg delen.

Tip van voogden

Vraag aan je pupil hoe hij of zij het persoonlijk onderhoud heeft ervaren en of hij of zij alles heeft kunnen vertellen. Als dit niet zo was, bespreek je dit onmiddellijk met de advocaat.

5.10.1. Kan de voogd nog aanwezig zijn bij het persoonlijk onderhoud bij het CGVS nadat de NBMV 18 is geworden?

De voormalige voogd van een ex-minderjarige kan op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aanwezig zijn als vertrouwenspersoon, indien de ex-minderjarige dit wenst. De voormalige voogd moet hiervoor, liefst op voorhand, het formulier 'aanstellen van een vertrouwenspersoon' invullen en aan het CGVS bezorgen.[29]

5.11. Opvolging na het persoonlijk onderhoud

5.11.1. Notities van het persoonlijk onderhoud

De minderjarige en/of voogd kunnen een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud vragen aan het CGVS.[30] Dit moeten ze vragen tijdens of aan het einde van (eenvoudigste manier) het persoonlijk onderhoud of binnen de twee daaropvolgende werkdagen via brief, fax of email. Zodra de voogd en minderjarige de notities ontvangen, kunnen ze die best samen (en met de hulp van een tolk indien nodig) overlopen. Op die manier kan de minderjarige eventuele fouten en misverstanden in de notities rechtzetten zodat het CGVS de beslissing kan baseren op correcte informatie.

Binnen de acht werkdagen nadat de voogd en minderjarige de notities hebben ontvangen, kunnen ze opmerkingen maken of verbeteringen aanbrengen en deze aan het CGVS bezorgen. Dit moet in de proceduretaal (Nederlands of Frans).

Het CGVS wacht acht werkdagen op eventuele opmerkingen voordat het een beslissing neemt. In sommige gevallen, bijvoorbeeld wanneer de minderjarige afkomstig is uit een veilig land van herkomst of in een meervoudige asielprocedure zit, kan het CGVS de kopie van de notities ook verzenden samen met de beslissing. Ook na de vastgelegde termijnen van respectievelijk twee en acht werkdagen kunnen de minderjarige en de voogd de notities nog opvragen en opmerkingen bezorgen aan het CGVS. Het verschil is dan dat het CGVS in dat geval niet verplicht is om hierop te wachten voor het nemen van een beslissing. Zolang de minderjarige en/of de voogd de opmerkingen ten laatste één werkdag voor het nemen van de beslissing bezorgt aan het CGVS, zal die laatste er rekening mee moeten houden.

De minderjarige is niet verplicht om een kopie te vragen van de notities van het persoonlijk onderhoud hoewel dit wel aangeraden is.

Het is welbelangrijk dat de minderjarige samen met de voogd (en een tolk) de notities grondig naleest en dat eventuele verbeteringen of opmerkingen tijdig worden doorgegeven.

Indien de minderjarige een kopie vraagt en vervolgens geen opmerkingen formuleert, gaat het CGVS ervan uit dat de minderjarige akkoord is met de volledige inhoud van het verslag van het persoonlijk onderhoud.

5.11.2. Problemen die zich voordeden tijdens het persoonlijk onderhoud

Meestal verloopt een persoonlijk onderhoud zonder problemen. Toch kunnen er in sommige gevallen problemen zijn met de tolk of met de dossierbehandelaar, of heeft de minderjarige bepaalde essentiële zaken niet aangekaart. Zowel de minderjarige zelf als de voogd of de advocaat kunnen dergelijke opmerkingen per mail aan het CGVS bezorgen via cgra-cgvs.mineurs@ibz.fgov.be.

Indien er sprake is van een probleem, is het aangewezen om de eventuele volgende stappen eerst met de advocaat te bespreken. Het is uiteraard ook mogelijk dat de voogd of de advocaat de opmerkingen die ze op het einde van het persoonlijk onderhoud gemaakt hebben, nog even op mail willen zetten (bijvoorbeeld omwille van de complexiteit). De voogd of de advocaat kunnen dit best op het einde van het persoonlijk onderhoud al vertellen aan de dossierbehandelaar, zodat deze weet dat er nog opmerkingen zullen volgen. Het CGVS wacht in ieder geval vijf werkdagen na het persoonlijk onderhoud op eventuele opmerkingen en zal nadien een beslissing nemen. In de praktijk duurt het meestal wel langer voordat het CGVS een beslissing neemt en blijft het mogelijk om eventuele opmerkingen te bezorgen tot de dag voordat de beslissing genomen wordt.

5.11.3. Bijkomende informatie en documenten

Het komt voor dat de minderjarige nog aanvullende of nieuwe verklaringen wil afleggen. Dit kan bv. gaan over contacten met familie, nieuwe incidenten die zich hebben voorgedaan, nieuwe informatie over de omstandigheden in het land van herkomst of nieuwe documenten. In dat geval moet de voogd of de advocaat het CGVS hiervan zo snel mogelijk op de hoogte brengen zodat ze hier rekening mee kunnen houden bij het nemen van een beslissing gebaseerd op alle beschikbare informatie.

6 Bij welke organisaties kan de voogd terecht voor begeleiding bij de procedure?

Afhankelijk van de problematiek kan de voogd bij verschillende organisaties terecht:

- Bij NANSEN, een juridische expertisecentrum en tevens de operationele partner van het UNHCR in België, kan de voogd terecht voor individueel advies of een tussenkomst bij de asielinstanties.
- Bij GAMS kan de voogd terecht voor begeleiding met alles wat met vrouwelijke genitale verminking, opvolging en sensibilisering te maken heeft.
- Bij Constats kan de voogd terecht indien er nood is aan artsen die gespecialiseerd zijn in het medisch vaststellen van sporen van foltering (bijvoorbeeld littekens) aan de hand van de geldende protocollen. Let op, er is een wachtlijst.
- Bij Solentra, Ulysse, de Centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) in Vlaanderen of de Services de santé mentale in Wallonië kan de voogd terecht voor opvolging van psychologische problemen.
- Indien de minderjarige zou behoren tot de LGBTI+ gemeenschap en de minderjarige dit wenst, kan de voogd contact opnemen met Cavaria.

7 Heeft de NBMV verblijfsrecht tijdens de asielprocedure?

Ja. De gemeente laat de wijkagent een woonstcontrole doen en levert daarna een attest van immatriculatie (oranje kaart) af die vier maanden geldig is (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten). De gemeente zal dit tijdelijk verblijfsdocument telkens met vier maanden verlengen gedurende de looptijd van de asielprocedure (een eventuele beroepsprocedure inbegrepen).[31]

Zodra de minderjarige internationale bescherming aanvraagt, wordt er bescherming gegeven op basis van het beginsel van 'non-refoulement'. Dat wil zeggen dat de minderjarige in België mag blijven en niet teruggestuurd kan worden naar het land van herkomst zolang er geen beslissing is genomen over de asielaanvraag.[32]

Het non-refoulement beginsel kan in sommige gevallen ook bescherming tegen verwijdering bieden wanneer de asielaanvraag werd afgewezen. Dat kan, onder andere, het geval zijn wanneer de nationaliteit van de minderjarige wel gekend is maar niet de specifieke herkomst of wanneer er in grote delen van het land lijden onder een ernstige conflictsituatie.

8 Kan de asielprocedure beëindigd worden voor er een beslissing wordt genomen?

Ja, de minderjarige kan de asielprocedure steeds beëindigen voordat een beslissing werd genomen. Deze beslissing heeft echter verregaande gevolgen en moet dus vooraf grondig besproken worden met de advocaat. Ook het CGVS kan de procedure beëindigen.

8.1. Hoe kan de NBMV de procedure beëindigen?

De minderjarige kan de asielprocedure stopzetten door met de hulp van de voogd een verklaring van afstand van de asielaanvraag[33] aan het CGVS of de DVZ te bezorgen.

Deze ingrijpende beslissing moet de minderjarige op voorhand goed bespreken met de voogd en de advocaat. De minderjarige moet op de hoogte zijn van de gevolgen van het stopzetten van de asielprocedure. Zo verliest de minderjarige, bijvoorbeeld, de mogelijkheid om bij een positieve beslissing van het CGVS het kerngezin via een gezinshereniging naar België te laten komen. Als de minderjarige later toch opnieuw een asielaanvraag zou willen indienen, kan een eerdere afstand van de procedure voor het CGVS een indicatie zijn dat de minderjarige geen internationale bescherming nodig heeft.

Indien er twijfel is over het nut van de asielprocedure, is het vaak verstandiger om de procedure toch verder te zetten. Het is immers uiteindelijk de taak van het CGVS en eventueel de RvV (en dus niet de voogd en/of advocaat) om te oordelen of een minderjarige nood heeft aan internationale bescherming.

8.2. Wanneer kan het CGVS de procedure beëindigen?

Het CGVS kan de asielprocedure stopzetten (een zogenaamde 'technische weigering') in de volgende gevallen:

- Wanneer de minderjarige en voogd niet aanwezig zijn op het persoonlijk onderhoud, en hiervoor geen geldige reden opgeven binnen de vijftien dagen[34] .
- Indien de minderjarige en voogd niet binnen de maand reageren op een verzoek om inlichtingen van het CGVS en hiervoor geen geldige reden opgeven.
- Indien de minderjarige op een andere basis een verblijfsrecht van onbepaalde duur heeft verkregen[35] en het CGVS niet expliciet vraagt om de asielprocedure verder te zetten.
- Indien de minderjarige vrijwillig en definitief terugkeert naar het land van herkomst[36].

In de praktijk verklaart het CGVS een volgend verzoek tot internationale bescherming dat de minderjarige na een dergelijke 'technische weigering' indient, automatisch ontvankelijk (zie later).

9 Wat gebeurt er na een positieve beslissing?

Het CGVS verzendt de beslissing aangetekend naar de voogd. Het CGVS stuurt ook een kopie van de beslissing naar de minderjarige en de advocaat.

9.1. Welke verblijfsvergunning krijgt de NBMV?

Eens **erkend als vluchteling**, krijgt de minderjarige een getuigschrift van erkenning. De vluchteling wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister en ontvangt een verblijfstitel van beperkte duur, namelijk een A kaart die vijf jaar geldig is (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten). Vijf jaar na het indienen van het verzoek tot internationale bescherming (en dus niet na de beslissing), krijgt de minderjarige een verblijfsrecht van onbepaalde duur (B kaart) (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten).

De subsidiair beschermde wordt eveneens ingeschreven in het vreemdelingenregister en ontvangt een verblijfstitel (A kaart) die één jaar geldig is (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten). Na afloop van dat jaar kan de subsidaire beschermde de A kaart tweemaal met twee jaar verlengen.

De voogd moet de verlenging aanvragen bij de gemeente tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de verblijfskaart vervalt. Bij sommige gemeenten kan het even duren vooraleer de voogd hiervoor een afspraak krijgt. Net zoals een erkend vluchteling, krijgt de minderjarige vijf jaar na het indienen van het verzoek om internationale bescherming een verblijfsrecht van onbepaalde duur (B-kaart) (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten).

9.2. Hoe kan de NBMV aktes van burgerlijke stand of reisdocumenten verkrijgen na de positieve beslissing?

Als erkend vluchteling is het niet toegestaan om contact op te nemen met de overheid van zijn of haar land van herkomst. De voogd mag dit evenmin in naam van de minderjarige doen. 'Overheid' dient ruim gezien te worden.

De minderjarige en de voogd mogen bijvoorbeeld ook geen contact opnemen met de ambassade of het consulaat in België. De voogd moet ervoor zorgen dat de minderjarige hier goed van op de hoogte is, zeker indien de minderjarige geen vrees heeft voor de eigen overheid. Het kan dat de minderjarige gevlucht is voor niet-statelijke actoren zoals de Taliban, Al Shabaab, IS, enz. Indien de minderjarige of de voogd toch contact opnemen met de overheid van het land van herkomst, kan dit een reden zijn voor het CGVS om de opheffing[37] of intrekking[38] van de vluchtelingenstatus te overwegen.

Bij welke instanties kan de erkende vluchteling dan wel terecht?

Voor aktes van burgerlijke stand (→ Lexicon) zoals bijvoorbeeld een getuigschrift van geboorte of van burgerlijke staat, kan de minderjarige terecht bij het CGVS.

Voor een reisdocument kan de erkende (minderjarige) vluchteling terecht bij de gemeente. De gemeente kan een reisdocument voor vluchtelingen afleveren (een 'blauw paspoort').[39] Reizen met het nationale paspoort uit het land van herkomst is niet toegestaan en kan een negatieve impact hebben op de vluchtelingenstatus. De minderjarige moet het nationale paspoort bij het CGVS inleveren[40] (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten).

Voor de **subsidiair beschermde** treedt het CGVS niet op als burgerlijke stand. De minderjarige moet zich in principe tot zijn of haar ambassade of consulaat richten om een paspoort of akte van burgerlijke stand te verkrijgen.

Wanneer de minderjarige onmogelijk een paspoort via de ambassade of het consulaat kan krijgen dan kan de voogd in uitzonderlijke omstandigheden toch een bijzonder reisdocument via de gemeente aanvragen. Dit is alleen mogelijk wanneer de identiteit en nationaliteit van de minderjarige vaststaan en het CGVS bevestigt dat het niet mogelijk is om een paspoort te verkrijgen via de overheid van het land van herkomst. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn voor Tibetanen of minderjarigen van Palestijnse origine die geen Palestijns reisdocument kunnen verkrijgen[41] (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten).

10 Wat gebeurt er na een negatieve beslissing?

Het CGVS verzendt de beslissing aangetekend naar de voogd. Het CGVS stuurt een kopie van de beslissing naar de minderjarige en de advocaat.

10.1. De verschillende opties bekijken

Na een negatieve beslissing neemt de voogd best zo snel mogelijk contact op met de minderjarige en de advocaat om deze beslissing te bespreken. Het is belangrijk om de minderjarige zo goed mogelijk te informeren over de redenen waarom het CGVS een negatieve beslissing nam en te vragen naar de mening van de minderjarige over de argumenten van het CGVS.

Wanneer het onderzoek van het CGVS niet voldoende zorgvuldig gebeurde, de a gumenten van het CGVS weerlegd kunnen worden, het CGVS een juridische of feitelijke fout gemaakt heeft in haar beoordeling, de minderjarige bepaalde zaken heeft verzwegen tijdens de procedure, of er nieuwe bewijzen voorhanden zijn van de reeds aangehaalde problemen, kan de advocaat beroep aantekenen bij de RvV. De termijn waarbinnen de advocaat beroep kan aantekenen is dertig of soms zelfs slechts tien dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing dus het is noodzakelijk om snel te handelen (zie later).

Een beroep bij de RvV is niet altijd nuttig. Wanneer het CGVS na een grondig onderzoek een correcte beslissing neemt, is een beroepsprocedure niet noodzakelijk in het belang van de minderjarige. De advocaat zal dan geen beroep indienen. De voogd kan in dat geval een andere advocaat contacteren om een tweede mening te vragen. De voogd vraagt dus best zo snel mogelijk duidelijkheid aan de advocaat van de minderjarige over het al dan niet indienen van een beroep.

Naast het nut van een beroepsprocedure, moeten de voogd en de advocaat samen met de minderjarige ook andere mogelijke pistes bekijken. Zo kan het aangewezen zijn om de bijzondere verblijfsprocedure voor de minderjarige op te starten (→ BOEK 3 – Bijzondere verblijfsprocedure), zodat de DVZ een duurzame oplossing kan bepalen.

De bijzondere verblijfsprocedure loopt in de praktijk immers niet samen met de asielprocedure.[42] Daarom kan het nuttig zijn om na het beëindigen van de asielprocedure de duurzame oplossing te laten bepalen. Ook andere procedures zoals een humanitaire regularisatieaanvraag kunnen een mogelijkheid zijn, indien er bijvoorbeeld sprake is van een lange asielprocedure (die minstens drie jaar duurde) en de minderjarige naar school gaat (→ BOEK 4 – Humanitaire regularisatie) In een beperkt aantal gevallen kan een medische regularisatieaanvraag aangewezen zijn (→ BOEK 4 – Medische regularisatie).

Men kan ook steeds de procedure voor slachtoffers van mensenhandel of mensensmokkel opstarten, wanneer er bijvoorbeeld nieuwe informatie naar boven is gekomen tijdens de asielprocedure (→ BOEK 4 – Slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel).

Tot slot, kan ook vrijwillige terugkeer een piste zijn. De voogd bespreekt dit best tijdig met zijn of haar pupil.

10.2. Welke verschillende negatieve beslissingen zijn mogelijk?

Een negatieve beslissing is meestal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus maar tot toekenning van de subsidiaire bescherming is ook een negatieve beslissing. In theorie is hiertegen beroep mogelijk, maar dit is slechts zelden opportuun. Het risico bestaat immers dat de RvV in beroep de subsidiaire beschermingsstatus weigert. Naast deze 'standaardbeslissing' zijn er nog een aantal andere beslissingen mogelijk. Zo kan het CGVS het verzoek tot internationale bescherming 'niet ontvankelijk' verklaren.

Dit is mogelijk in de volgende gevallen[43]:

- Wanneer de minderjarige al reële bescherming geniet in een eerste land van asiel;
- Wanneer er sprake is van een veilig derde land waarnaar de minderjarige zich kan begeven;
- Wanneer de minderjarige reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;
- Wanneer de minderjarige een EU-burger is;

› Wanneer het gaat om een volgend verzoek (een tweede, derde, .. asielaanvraag) en er geen nieuwe elementen zijn.

Daarnaast kan het CGVS het verzoek tot internationale bescherming ook 'kennelijk ongegrond' verklaren. In de praktijk gebeurt dit slechts in één situatie, namelijk wanneer de minderjarige afkomstig is uit een 'veilig land van herkomst'.

Tot slot, kan het CGVS de minderjarige uitsluiten van de internationale bescherming. De uitsluiting van internationale bescherming is mogelijk in twee gevallen:

› Bij minderjarigen van Palestijnse origine (zie later);
› Bij minderjarigen die zich schuldig hebben gemaakt aan zeer ernstige feiten.

Er is een verschil tussen de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag sluit personen van de vluchtelingenstatus uit indien er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:

- die persoon schuldig is aan een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid (zoals bijvoorbeeld leden van de veiligheidsdienst van Assad in Syrië);
- die persoon een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten België (zoals bijvoorbeeld een moord);
- die persoon zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties (zoals bijvoorbeeld terrorisme, gijzeling of de organisatie van apartheid);[44]

Daarnaast kan het CGVS een (minderjarige) persoon ook uitsluiten van de subsidiaire beschermingsstatus[45], indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

- die persoon een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd;
- die persoon een ernstig misdrijf heeft gepleegd (in België of elders);
- die persoon zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties;
- die persoon een gevaar vormt voor de samenleving of voor de nationale veiligheid;
- die persoon, vóór de aankomst in België, een of meerdere misdrijven heeft gepleegd die kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf als ze in België waren gepleegd, voor zover die persoon het land van herkomst alleen heeft verlaten om te ontsnappen aan straffen die voortvloeien uit die misdrijven.

In de praktijk past het CGVS de uitsluitingsclausule quasi niet toe voor minderjarigen. Gezien hun leeftijd speelt het immers mee dat ze vatbaar zijn voor dwang en druk.[46]

Hierna lichten we in eerste instantie de 'standaard beroepsprocedure' toe, waarbij het CGVS een 'gewone' beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus neemt. De meer bijzondere situaties lichten we daarna verder toe.

10.3. Wat is de beroepstermijn?

De normale beroepstermijn is dertig dagen "na de kennisgeving van de beslissing". Deze termijn begint te lopen vanaf de derde werkdag na de datum waarop het CGVS de beslissing heeft verzonden. Als de termijn eindigt op een feestdag of in het weekend, wordt de termijn verlengd tot de volgende werkdag. Wanneer het CGVS het verzoek tot internationale bescherming niet- ontvankelijk of kennelijk ongegrond verklaart, bedraagt de beroepstermijn slechts tien dagen. Als de beroepstermijn verstreken is, is het onherroepelijk te laat en is er geen beroep meer mogelijk. De voogd moet dus snel contact opnemen met de advocaat.

10.4. Hoe verloopt de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen?

Tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kan de advocaat een beroep in volle rechtsmacht indienen.[47] Dit betekent dat de RvV het dossier volledig opnieuw zal beoordelen. De RvV controleert niet enkel of het CGVS een juiste beslissing heeft genomen op basis van de informatie die zich in het dossier bevond op het ogenblik van de beslissing (zoals bij een annulatieberoep → Lexicon). De advocaat kan tot op de zitting zelf namelijk nieuwe informatie of documenten aan het dossier toevoegen in de vorm van een aanvullende nota, op voorwaarde dat deze elementen nog niet beschikbaar waren op het ogenblik waarop het beroep werd ingediend.

De RvV kan enkel rekening houden met documenten indien ze beëdigd vertaald zijn. In tegenstelling tot het CGVS, laat de RvV dus niet zelf de relevante gegevens vertalen. Het is de taak van de voogd en advocaat om deze vertaling tijdig te regelen.

De advocaat dient het verzoekschrift (→ Lexicon) schriftelijk in, in de taal waarin het verzoek om internationale bescherming werd behandeld. Een minderjarige kan steeds beroep doen op het voordeel van pro deo. De minderjarige moet dan geen rolrecht aan de RvV betalen en de beroepsprocedure is kosteloos.

De advocaat doet voor de beroepsprocedure woonplaatskeuze op zijn of haar kantoor. Hierdoor wordt de correspondentie met de RvV enkel verstuurd naar de advocaat. Tijdens de procedure bij het CGVS worden ook de voogd en de minderjarige steeds geïnformeerd.

Het CGVS krijgt de mogelijkheid om een verweernota in te dienen, waarin het CGVS antwoordt op de argumenten in het verzoekschrift van de advocaat. Ook het CGVS heeft de mogelijkheid om nieuwe informatie of documenten aan het dossier toe te voegen tot op de zitting, eveneens in de vorm van een aanvullende nota.

De RvV bekijkt eerst of een openbare terechtzitting nodig is, dan wel of de uitspraak kan gedaan worden op basis van de procedurestukken. Meestal organiseert de RvV een openbare zitting. Indien de RvV toch een beslissing neemt zonder zittingsdag, kan de advocaat steeds vragen om toch nog gehoord te worden als men niet akkoord gaat met de beslissing. Dit moet schriftelijk en binnen de vijftien dagen gebeuren. De beroepsprocedure is hoofdzakelijk een schriftelijke procedure. De advocaat moet dus in samenspraak met de voogd en de minderjarige alle argumenten in het verzoekschrift uitwerken. Het blijft wel mogelijk om het dossier op de zitting mondeling toe te lichten. De rechter kan eventueel met behulp van een tolk bijkomende vragen stellen. Daarom is het belangrijk dat zowel de voogd als de minderjarige aanwezig zijn op de zitting.

10.5. Heeft de NBMV een verblijfsrecht tijdens de beroepsprocedure?

De beroepsprocedure heeft een 'schorsende werking'. Hierdoor mag de minderjarige in België blijven zolang er geen definitieve beslissing is over het beroep. De gemeente zal het attest van immatriculatie (oranje kaart) verlengen zolang de procedure loopt (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten). Op deze schorsende werking bestaat een uitzondering, namelijk wanneer een tweede of later volgend verzoek (dus minstens derde asielaanvraag) niet ontvankelijk wordt verklaard.

10.6. Welke beslissingen kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nemen?

De RvV kan drie verschillende beslissingen nemen:

- **een bevestiging** van de beslissing, indien de RvV van oordeel is dat de beslissing van het CGVS correct was.

- **een hervorming,** indien de RvV het niet eens is met de beslissing van het CGVS. Daarbij kan de RvV de beslissing veranderen in een erkenning als vluchteling, de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus of een weigering van beide statuten. De RvV kan ook een toekenning van subsidiaire beschermingsstatus hervormen tot een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus of een erkenning als vluchteling. Een beroepsprocedure opstarten bij de RvV nadat de minderjarige reeds subsidiaire bescherming kreeg, houdt dus een zeker risico in.

- **een vernietiging**, waarbij de RvV het dossier terugstuurt naar het CGVS voor verder onderzoek. Het CGVS moet bij het nemen van een nieuwe beslissing rekening houden met de opmerkingen van de RvV.

10.7. Wat als het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook negatief is (cassatieberoep)?

Na een negatief arrest van de RvV is het enkel mogelijk om een cassatieberoep in te dienen bij de Raad van State[48]. Dit is geen 'hoger beroep' waarbij de Raad van State het dossier opnieuw zal onderzoeken. De Raad van State heeft slechts een beperkte bevoegdheid en houdt geen rekening met de feiten van de zaak. De Raad van State gaat enkel of het arrest van de RvV juridisch correct is. Het enkele feit dat de minderjarige het niet eens is met de inschatting van de RvV, is dus geen reden om een cassatieberoep in te dienen.

De advocaat moet het cassatieberoep binnen de 30 dagen na de kennisgeving het negatieve arrest van de RvV indienen. Net zoals bij de RvV, gaat het hoofdzakelijk om een schrift lijke procedure. De procedure verloopt in twee fases.

In de eerste fase bepaalt de Raad van State welke beroepen zullen worden behandeld. Enkel de beroepen die door deze strenge filter geraken, verklaart de Raad van State toelaatbaar. In een tweede fase gaat de Raad van State na of de RvV de wet niet heeft geschonden. Indien de Raad van State tot deze vaststelling komt, vernietigt ('casseert') de Raad van State het arrest van de RvV.

De RvV moet de zaak dan opnieuw beoordelen.

Slechts in uitzonderlijke gevallen is een cassatieprocedure nuttig.

11 Kan de NBMV een nieuwe asielaanvraag indienen na een negatieve beslissing (van het CGVS of de RvV)?

Een nieuw verzoek om internationale bescherming of zogenaamd 'volgend verzoek' is mogelijk, op voorwaarde dat er 'nieuwe elementen' voorhanden zijn.[49] De wetgever heeft deze voorwaarde ingevoerd om te voorkomen dat een afgewezen asielzoeker telkens opnieuw een verzoek tot internationale bescherming zou indienen met een identieke inhoud.[50]

De minderjarige kan geen meervoudige asielaanvraag indienen wanneer de beroepstermijn tegen de eerdere negatieve beslissing van het CGVS nog loopt of wanneer een beroep bij de RvV lopende is.

11.1. Wat zijn nieuwe elementen?

Nieuwe elementen zijn elementen die de minderjarige nog niet heeft voorgelegd tijdens de eerdere asielprocedure(s) en die de kans aanzienlijk groter maken dat de minderjarige toch in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus. Er moet een geldige reden bestaan waarom de minderjarige deze elementen niet vroeger aanhaalde. Zonder nieuwe elementen zal het CGVS het dossier niet heropenen.

Het kan bijvoorbeeld gaan om nieuwe landeninformatie waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in een land of regio er sterk op achteruit is gegaan, nieuwe gerechtelijke documenten die de problemen van de minderjarige in het land van herkomst aantonen, documenten die diens nationaliteit of herkomst aantonen, enz.

Het aantonen van 'nieuwe elementen' is niet zo eenvoudig want het CGVS interpreteert dit erg strikt. Zo zal het CGVS weinig bewijskracht toekennen aan documenten die afkomstig zijn uit landen met een hoge graad van corruptie, zoals bijvoorbeeld Afghanistan of Somalië. Het is daarom aangeraden om met de advocaat te overleggen alvorens een meervoudige asielaanvraag in te dienen.

11.2. Hoe verloopt de procedure bij een meervoudige asielaanvraag?

De minderjarige dient de meervoudige asielaanvraag in bij de DVZ op dezelfde manier als bij een eerste asielaanvraag (zie eerder). Ditmaal zal de DVZ echter focussen op de nieuwe elementen tijdens het eerste verhoor.

De minderjarige zal deze nieuwe elementen moeten toelichten en uitleggen waarom hij of zij deze elementen niet eerder heeft voorgelegd.[51]

Na het eerste verhoor maakt de DVZ het dossier over aan het CGVS. Op basis van de verklaringen bij de DVZ en de eventuele nieuwe stukken beoordeelt het CGVS of er nieuwe elementen zijn. Enkel dan heropent het CGVS het dossier. Het CGVS kan de minderjarige uitnodigen voor een nieuw persoonlijk onderhoud, maar dit is niet noodzakelijk om een ontvankelijkheidsbeslissing te nemen.

Indien het CGVS meent dat er geen nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de minderjarige toch in aanmerking komt voor internationale bescherming, verklaart het CGVS de aanvraag onontvankelijk. Hiertegen kan de advocaat een beroep indienen bij de RvV binnen de verkorte termijn van tien dagen.

Indien het CGVS het volgend verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk verklaart, zal het CGVS het dossier opnieuw grondig bekijken en de minderjarige normaal gezien ook uitnodigen voor een persoonlijk onderhoud. Dit is echter geen verplichting. Het CGVS kan een beslissing nemen zonder een nieuw persoonlijk onderhoud.

Na het ontvankelijk verklaren van het verzoek volgt een beslissing ten gronde. De beslissing kan inhouden dat de minderjarige erkend wordt als vluchteling, dat hij of zij de subsidiaire beschermingsstatus krijgt of dat beide statuten worden geweigerd. Tegen deze weigeringsbeslissing kan de advocaat beroep aantekenen bij de RvV, die de zaak ook hier ten gronde kan herbekijken.

11.3. Heeft de NBMV dezelfde rechten als tijdens de eerste asielprocedure?

De minderjarige krijgt een attest van immatriculatie (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten) nadat het CGVS het verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk verklaart. Zolang het CGVS de asielprocedure niet heropent, krijgt de minderjarige dus geen tijdelijk verblijfsrecht.

Verder verliest de minderjarige het recht op een schorsend beroep bij de RvV vanaf het tweede volgende verzoek (dus vanaf de derde asielaanvraag) dat niet ontvankelijk wordt verklaard.[52] Minderjarigen worden niet gedwongen verwijderd van het grondgebied dus dit heeft in de praktijk geen gevolgen.

12 Kan de NBMV de internationale bescherming later opnieuw verliezen?

Na een positieve beslissing van het CGVS of de RvV is het mogelijk om de status van vluchteling of subsidiair beschermde te verliezen. Het CGVS kan deze statussen in bepaalde omstandigheden opheffen of intrekken.

12.1. Wat is het verschil tussen een opheffing en een intrekking?

Opheffing van de status gebeurt wanneer er zich iets voordoet waardoor de toekenning van internationale bescherming niet langer verantwoord is. Deze opheffing is niet met terugwerkende kracht: de minderjarige genoot een tijdje van de internationale bescherming, maar dit komt door de opheffing tot een einde.

De intrekking van de internationale beschermingsstatus komt voor wanneer deze status in feite nooit had mogen worden toegekend aan de minderjarige. De intrekking heeft een terugwerkende kracht: de minderjarige wordt geacht nooit de beschermingsstatus te hebben gehad.

12.2. Wanneer kan een vluchtelingenstatus worden afgenomen?

Het CGVS kan de erkenning als vluchteling **opheffen**[53] wanneer:

- de minderjarige vrijwillig opnieuw de bescherming inroept van het land van herkomst;
- de minderjarige de nationaliteit van het land van herkomst vrijwillig terugkrijgt nadat hij of zij deze had verloren;
- de minderjarige een nieuwe nationaliteit heeft gekregen van een land waar hij of zij bescherming geniet (met andere woorden, wanneer de minderjarige Belg wordt);
- de minderjarige zich vrijwillig opnieuw in het land van herkomst heeft gevestigd. Een veelvoorkomend voorbeeld hiervan is een (korte) terugkeer naar het land van herkomst (bijvoorbeeld voor een kort familiebezoek aan de moeder). De Belgische autoriteiten controleren dit actief, ook als de minderjarige in een andere lidstaat van de Europese Unie een paspoort aanvraagt en vanuit een andere Europese luchthaven zou reizen;
- de omstandigheden in het land van herkomst zodanig gewijzigd zijn dat er geen nood meer is aan bescherming (bijvoorbeeld bij een regimewissel). Hiervoor gelden wel strikte voorwaarden.

Zo ligt de bewijslast bij de overheid, die moet nagaan of 'de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen'.

Het CGVS kan de erkenning als vluchteling **intrekken**[54] in de volgende gevallen:

- wanneer het CGVS ontdekt dat de minderjarige eigenlijk onder één van de uitsluitingsgronden had moeten vallen of wanneer de minderjarige na de erkenning alsvluchteling feiten gepleegd heeft die onder de uitsluitingsgronden valt;
- wanneer het CGVS ontdekt dat de minderjarige valse verklaringen of documenten heeftgegeven of bepaalde feiten verkeerd weergegeven of achtergehouden heeft (bijvoorbeeld als de minderjarige een valse identiteit heeft gebruikt of heeft gelogen over de seksueleoriëntatie);
- als het persoonlijk gedrag erop wijst dat de minderjarige nooit nood heeft gehad aan bescherming (bijvoorbeeld door een terugkeer naar het land van herkomst);
- wanneer de minderjarige een gevaar vormt voor de samenleving of de openbare veiligheid.

Tegen een beslissing tot intrekking of opheffing kan de advocaat een annulatieberoep (→ Lexicon) indienen bij de RvV binnen de dertig dagen.

Indien het CGVS de vluchtelingenstatus afneemt, kan dit gevolgen hebben voor het verblijfsrecht. Het is belangrijk om zo snel mogelijk een advocaat te raadplegen.

12.3. Wanneer kan de subsidiaire beschermingsstatus worden afgenomen?

Het CGVS kan de subsidiaire beschermingsstatus **opheffen**[55] als de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat de bescherming niet langer nodig is. De verandering moet wel duurzaam zijn (bijvoorbeeldwanneer er een einde is gekomen aan het conflict). Een tijdelijke verbetering van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst is dus niet voldoende.

Het CGVS kan de subsidiaire beschermingsstatus **intrekken**[56] om dezelfde redenen als de vluchtelingenstatus. Indien het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus afneemt, kan dit gevolgen hebben voor het verblijfsrecht. Het is belangrijk om zo snel mogelijk een advocaat te raadplegen.

13 Wat kan de voogd doen als de asielprocedure bijzonder lang aansleept?

Het CGVS is niet verplicht om binnen een bepaalde termijn een beslissing te nemen. De wet voorzietweliswaar bepaalde termijnen waarbinnen het CGVS moet beslissen, maar deze termijnen zijn niet bindend. Men kan het CGVS dus niet verplichten om een beslissing te nemen wanneer een procedure lang aansleept.

Het kan in bepaalde gevallen wel een goed idee zijn om aan te dringen op een versnelde behandeling bij het CGVS. Dit kan rechtstreeks via cgra-cgvs.mineurs@ibz.fgov.be.

Als de minderjarige bijvoorbeeld psychisch lijdt onder het lange wachten, dan kan een psychologisch attest helpen om het verzoek aan het CGVS kracht bij te zetten. Ook de RvV is niet verplicht om binnen een bepaalde termijn een dossier te behandelen. De praktijk toont aan dat aandringen op een snellere behandeling bij de RvV weinig impact heeft. Wanneer de asielprocedure minstens drie jaar duurt en de minderjarige school loopt, kan de voogd met behulp van een advocaat een aanvraag tot humanitaire regularisatie indienen (→ BOEK 4 –Humanitaire regularisatie). Na drie jaar verblijf in België zal de minderjarige normaal gezien immers sterke banden met België hebben uitgebouwd.

14 Voor welke NBMV gelden er bijzondere regels in de asielprocedure?

14.1. NBMV van Palestijnse origine

14.1.1. Hoe wordt het verzoek om internationale bescherming beoordeeld ten aanzien van NBMV van Palestijnse origine?

Er bestaat een bijzondere regeling voor Palestijnse vluchtelingen die onder het mandaat van UNRWA[57]vallen, en dus niet onder de toepassing van het Vluchtelingenverdrag.[58]

UNRWA is een agentschap van de Verenigde Naties dat is opgericht om Palestijnse vluchtelingen te beschermen. De werking hiervan is territoriaal beperkt tot Libanon, Jordanië, Syrië, de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook.

In tegenstelling tot alle andere personen in de wereld, wordt een Palestijn die uit dezeregio komt dus uitgesloten van de vluchtelingenstatus. Deze Palestijnen kunnen in principe niet erkend worden als vluchteling in België. De theorie hierachter is dat deze Palestijnen beroep kunnen doen op de bijstand van UNRWA voor onder andere medische zorgen, onderwijs ...

Enkel wanneer de bescherming die geboden wordt door UNRWA om welke reden dan ook ophoudt, wordt de minderjarige Palestijn erkend als vluchteling. Het CGVS onderzoekt dan of er omstandigheden zijn buiten de wil van de minderjarige die hem of haar ertoe gedwongen hebben het gebied waarin UNRWA werkzaam is, te verlaten.

Relevante redenen die de minderjarige ertoe gedwongen kunnen hebben om het gebied waarin UNRWA werkzaam is, te verlaten, zijn:

- een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid (bijvoorbeeld omdat de minderjarige het doelwit was geworden van gewapende milities in het kamp in Libanon)
- het onvermogen van UNRWA om haar mandaat naar behoren te vervullen (bijvoorbeeld door een gebrek aan voldoende financiering).
- de desastreuze levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen (bijvoorbeeld ten gevolge van een gewapend conflict, ernstige onveiligheid of het niet naar behoren functioneren van UNRWA).
- praktische (bijvoorbeeld omdat de grenzen van Gaza gesloten zijn), wettelijke (bijvoorbeeld omdat de Libanese autoriteiten weigeren om de nodige reisdocumenten af te leveren) of veiligheidsredenen (bijvoorbeeld omdat de reisweg erg onveilig is of omdat er eenproblematische veiligheidssituatie is in het land van toevlucht, zoals in Syrië) waardoor deminderjarige geen beroep meer kan doen op de bijstand van UNRWA.

Hoewel het UNHCR bovenstaande redenen erkent, aanvaarden de Belgische asielinstanties deze niet allemaal.[59]

14.1.2. Wat is de impact op de asielprocedure?

Vooreerst is het belangrijk om uit te klaren of de minderjarige al dan niet 'onder het mandaat van UNRWA' valt. Dit kan aan de hand van een UNRWA registratiekaart, waarvan de minderjarige best een kopie vraagt aan zijn of haar familie.

Het CGVS is van mening dat de minderjarige Palestijn in kwestie effectieve bijstand dient genoten te hebben van UNRWA voor diens vertrek uit het mandaatgebied. Hierna gaan we er vanuit dat dit het geval is.

Als de minderjarige niet onder het mandaat van UNRWA valt, is de normale asielprocedure van toepassing.

Waar in de normale asielprocedure socio-economische problemen geen aanleiding kunnen geven tot erkenning als vluchteling, is dit anders voor een Palestijnse minderjarige. Ernstige socio-economische problemen (dakloosheid, geen afdoende toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, voedselonzekerheid,...) tonen immers aan dat de minderjarige geen afdoende bescherming van UNRWA krijgt. Wanneer de bescherming van UNRWA wegvalt, moet het CGVS de minderjarige in België erkennen als vluchteling.

Het is daarom van belang om samen met de minderjarige zijn of haar socio-economische profiel (en dit van de familie) in kaart te brengen. Huurde het gezin een huis? Was de vader werkloos? Diende de minderjarige de school te verlaten om mee te gaan werken? Had iemand in het gezin medische problemen en had het gezin al dan niet toegang tot de nodige medische zorgen? Maakte het gezin schulden om de vlucht van de minderjarige te financieren? Al deze zaken spelen een rol bij het bepalen van de nood aan bescherming. Hoewel het zeer normaal is dat de minderjarige vooral wil praten over de specifieke incidenten en problemen die zich voordeden, is het belangrijk dat hij of zij ook zoveel mogelijk informatie én bewijzen verschaft over de socio-economische problemen.

Het CGVS zal de minderjarige ook erkennen als vluchteling indien deze niet kan terugkeren. Eventuele bewijzen zijn eveneens nuttig. Men denkt dan aan bewijzen, bijvoorbeeld landeninformatie, waaruit bijvoorbeeld blijkt dat Gaza niet toegankelijk is.

Tot slot zal de minderjarige ook alle informatie en bewijzen moeten verschaffen omtrent incidenten, problemen en/of ernstige schade waarvoor gevreesd wordt, zoals in een standaard asielprocedure Indien de minderjarige omwille van veiligheidsredenen niet kan terugkeren, zal deze erkend moeten worden als vluchteling.

Indien het CGVS een negatieve beslissing neemt, is een schorsend beroep bij de RvV mogelijk binnen de dertig dagen.

14.2. NBMV die EU-burger is

14.2.1. Wat is de impact op de asielprocedure?

In principe kan een EU-burger in België een asielaanvraag indienen. Het CGVS verklaart dit verzoek onontvankelijk, tenzij de minderjarige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er een risico bestaat op vervolging of ernstige schade.

Het is echter niet evident om aan te tonen dat men als EU-burger in het land van herkomst, dat deel uitmaakt van de Europese Unie, zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade én dat de overheid daar geen afdoende bescherming kan bieden.

Tenzij in zéér uitzonderlijke omstandigheden, is dit geen realistische piste.

Indien het CGVS de aanvraag onontvankelijk verklaart, is de verkorte beroepstermijn van tien dagen van toepassing (zie eeder).

14.2.2. Kan deze NBMV op een andere manier een verblijfsvergunning krijgen in België?

De minderjarige kan onder bepaalde voorwaarden in aanmerking komen voor een verblijfsrecht als economisch niet-actieve EU-burger of als student (→ BOEK 4 – Unieburgers).

De minderjarige kan eventueel ook een verzoek tot humanitaire regularisatie indienen (→ BOEK 4 – Humanitaire regularisatie).

14.3. NBMV die al een beschermingsstatus in een andere EU-lidstaat heeft

14.3.1. Wat is de impact op de asielprocedure?

Indien een minderjarige in een andere lidstaat van de Europese Unie erkend werd als vluchteling of subsidiaire bescherming kreeg, geeft dit niet automatisch een verblijfsrecht in België, wel integendeel.

Het CGVS verklaart de asielaanvraag onontvankelijk, tenzij de minderjarige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er niet langer sprake is van effectieve bescherming in de andere lidstaat van de Europese Unie.

Het is de taak van het CGVS om te onderzoeken of de beschermingsstatus nog geldig is in de andere lidstaat van de Europese Unie. Het CGVS mag daarbij niet louter afgaan op de verklaringen van de minderjarige, maar moet effectief nagaan bij de andere lidstaat of de beschermingsstatus nog geldig is.[60]Voor het overige ligt de bewijslast bij de minderjarige.

Er is namelijk een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die in een andere lidstaat van de Europese Unie het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming kreeg, er over voldoende of reële bescherming beschikt. Het CGVS gaat er vanuit dat de fundamentele rechten er zullen worden gewaarborgd.[61] Slechts indien de minderjarige (met behulp van de voogd en de advocaat) kan aantonen dat dit niet het geval is, zal België internationale bescherming bieden.

De voogd en advocaat moeten de minderjarige voorbereiden op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Het persoonlijk onderhoud zal niet gaan over de problemen die de minderjarige had in het land van herkomst, maar over het verblijf in de lidstaat van de Europese Unie.

In tegenstelling tot de 'standaard' asielprocedure, spelen ook socio-economische problemen een belangrijke rol in het onderzoek. Waar louter socio-economische problemen geen aanleiding kunnen geven tot de erkenning als vluchteling of subsidiair beschermde, kunnen ze wel volstaan om aan te nemen dat er geen sprake is van reële bescherming in de andere lidstaat van de Europese Unie.

Het is daarom belangrijk om de eventuele socio-economische problemen waarmee de minderjarige in de andere lidstaat van de Europese Unie te kampen had, goed in kaart te brengen. Het is ook essentieel om ze te bewijzen, indien mogelijk. Indien de minderjarige slechts gebrekkige toegang had tot onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting of integratievoorzieningen (zoals taalles), moet men dit zeker aangeven. Indien de minderjarige leidde door psychologische of fysieke gezondheidsproblemen en hiervoor niet de gepaste zorgen heeft gekregen in de andere lidstaat van de Europese Unie, moet de minderjarige dit trachten te bewijzen. Dit kan onder meer aan de hand van een psychologisch of medisch verslag opgesteld in België, in combinatie met landeninformatie waaruit de problematische toegang tot de nodige zorgen in de andere lidstaat van de Europese Unie blijkt.

De lat ligt erg hoog vooraleer het CGVS besluit dat de andere lidstaat van de Europese Unie geen reële bescherming biedt. Enkel indien de minderjarige in een zogenaamde 'situatie van zeer verregaande materiële deprivatie' zal belanden bij terugkeer naar de lidstaat van de Europese Unie, kent het CGVS in België bescherming toe[62].

Indien het CGVS de aanvraag onontvankelijk verklaart, is de verkorte beroepstermijn van tien dagen van toepassing (zie eerder).

14.3.2. Kan deze NBMV op een andere manier een verblijfsvergunning krijgen in België?

Zoals hierboven uiteengezet, levert de erkenning als vluchteling in een andere lidstaat van de Europese Unie niet automatisch een verblijfsrecht op in België.

Het CGVS kan de erkenning als vluchteling door een andere lidstaat van de Europese Unie bevestigen na een individueel onderzoek, maar slechts nadat de minderjarige al achttien maanden op legale wijze in België verblijft. De minderjarige moet bijgevolg al op een andere grond een verblijfsrecht hebben verkregen, vooraleer de vluchtelingenstatus zal worden overgedragen. In de praktijk is dit dus niet erg nuttig.

14.4. Veilig land van herkomst

14.4.1. Wat is een veilig land van herkomst?

Elk jaar vaardigt de ministerraad bij koninklijk besluit een lijst uit met zogenaamde 'veilige landen van herkomst'.[63]

Op dit moment gaat het om de volgende landen: Albanië, Bosnië-Herzegovina, Noord-Macedonië, India, Kosovo, Montenegro, Servië en Georgië.[64]

14.4.2. Wat is de impact op de asielprocedure?

Wanneer een minderjarige afkomstig is uit een van deze 'veilige landen', vindt er in tegenstelling tot de normale asielprocedure een zekere omkering van de bewijslast plaats. Er is een vermoeden dat er in het land van de minderjarige geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade is. De minderjarigen moeten dan aantonen dat er fundamentele redenen zijn waarom het land van herkomst voor hun geen veilig land is.

Het loutere feit dat een minderjarige afkomstig is uit een 'veilig land van herkomst', wil geenszins zeggen dat die niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. Uiteindelijk is deze lijst een politieke beslissing ook al moet dit gebaseerd zijn op informatie van andere lidstaten van de Europese Unie, EASO, UNHCR, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties[65]. Zo werden in het verleden koninklijke besluiten waarbij de lijst met veilige landen van herkomst werd vastgelegd, vier jaar op rij door de Raad van State vernietigd met betrekking tot Albanië, telkens omwille van dezelfde reden: het relatief hoge aantal verzoekers uit Albanië die nog steeds erkend werden als vluchteling, onder meer omwille van bloedwraak, hetgeen niet rijmt met een 'veilig land'.[66]

Ook indien de minderjarige afkomstig is uit een land dat op de lijst met 'veilige landen' staat, dient de voogd de minderjarige zo goed mogelijk te ondersteunen bij de asielprocedure. De minderjarige kan immers nog steeds gevlucht zijn omwille van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

Wanneer het CGVS het verzoek kennelijk ongegrond verklaart omdat er sprake is van een veilig land van herkomst, is de verkorte beroepstermijn van tien dagen van toepassing (zie eerder).

14.5. Veilig derde land

14.5.1. Wat is een veilig derde land?

Een veilig derde land is een land buiten de Europese Unie waarmee de minderjarige een zodanige band heeft, dat men redelijkerwijze kan verwachten dat de minderjarige ernaar kan terugkeren, er toegelaten zal worden en er bescherming zal krijgen. Het gaat voor alle duidelijkheid niet om het land waarvan de minderjarige de nationaliteit heeft.

Vooraleer er sprake is van een 'veilig derde land', moet een aantal bijkomende voorwaarden vervuld zijn:

- In dit derde land worden het leven en de vrijheid van de minderjarige niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging en bestaat er geen reëel risico op ernstige schade.
- Het derde land leeft het verbod op refoulement
- De minderjarige heeft toegang tot de asielprocedure en krijgt bij een positieve beslissing de vluchtelingenstatus of een gelijkaardige status.[67] Het is daarbij niet vereist dat het gaat om een erkenning als vluchteling volgens de Vluchtelingenconventie.

In de praktijk past het CGVS dit concept slechts heel uitzonderlijk toe. Voor een Afghaanse minderjarige die lange tijd in Iran of Pakistan woonde (of er zelfs geboren is), oordeelt het CGVS niet dat Iran of Pakistan een veilig derde land is waarnaar de minderjarige kan terugkeren. In zowel Iran als Pakistan kan men als Afghaan geen reële bescherming krijgen, is er sprake van ernstige discriminatie en lopen Afghanen het risico op refoulement. Het CGVS beoordeelt het dossier van een Afghaan steeds ten opzichte van Afghanistan en niet ten opzichte van Iran of Pakistan. Toch is het belangrijk om na te gaan waar de minderjarige verbleven heeft voor het vertrek en te controleren of de voorwaarden voor de toepassing vervuld zijn of niet.

14.5.2. Wat is de impact op de asielprocedure?

Het CGVS kan het verzoek om internationale bescherming onontvankelijk verklaren als het CGVS na een individueel onderzoek meent dat er sprake is van een veilig derde land waar de minderjarige bescherming kan aanvragen (in plaats van in België).[68]

Als het CGVS de aanvraag onontvankelijk verklaart, is de verkorte beroepstermijn van tien dagen van toepassing.

14.6. Eerste land van asiel

14.6.1. Wat is een eerste land van asiel?

Een land kan beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de minderjarige in dat land erkend is als vluchteling en die bescherming nog geldt. Het kan ook gaan om een ander type van reële bescherming (dus niet volgens de Vluchtelingenconventie), met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement. Het gaat hierbij voor de duidelijkheid om een land buiten de Europese Unie (zie eeder). De minderjarige moet wel opnieuw tot het grondgebied van dat land worden toegelaten vooraleer er sprake is van een eerste land van asiel.[69]

Het CGVS oordeelt bijvoorbeeld regelmatig dat India een eerste land van asiel is voor Tibetanen die er lange tijd hebben verbleven.

14.6.2. Wat is de impact op de asielprocedure?

De bewijslast verschuift naar de minderjarige. De minderjarige moet aantonen dat er niet langer bescherming wordt gegeven in het eerste land van asiel of dat men de toelating tot het grondgebied van dit land niet opnieuw zal verlenen. Indien de minderjarige dit bewijs niet kan leveren, verklaart het CGVS de asielaanvraag onontvankelijk.

Indien het CGVS de aanvraag onontvankelijk verklaart, is de verkorte beroepstermijn van tien dagen van toepassing (zie eerder).

15 Kan de asielprocedure worden gecombineerd met een andere verblijfsprocedure?

De minderjarige kan een asielprocedure in theorie doorlopen tegelijkertijd met andere verblijfsprocedures. In de praktijk kunnen er wel obstakels opduiken.

Zo beschouwen de asielinstanties elk contact met de autoriteiten van het land van herkomst, zelfs de ambassade, als een sterke indicatie dat de minderjarige geen vrees voor vervolging heeft. Indien de minderjarige geen identiteitsdocumenten heeft en deze zou willen aanvragen met het oog op de verblijfsprocedure, brengt dit de asielprocedure in gevaar. Ook de voogd mag geen documenten bij de ambassade aanvragen voor de minderjarige. De voogd kan de minderjarige best waarschuwen dat contact met de ambassade niet toegestaan is.

Zowel bij de humanitaire als bij de medische regularisatieprocedure kan de minderjarige het identiteitsdocument vervangen door een bewijs van de registratie van de asielaanvraag (→ BOEK 4 – Humanitaire regularisatie en medische regularisatie). Hier is er dus geen probleem.

De minderjarige kan de asielprocedure ook combineren met een MINTEH-procedure. In de praktijk zal de DVZ echter de MINTEH-procedure pas opstarten eens de asielprocedure volledig is afgelopen (→ BOEK 3 – Bijzondere verblijfsprocedure). Het is als voogd mogelijk om een aanvraag in te dienen bij de dienst MINTEH, maar de DVZ zal hier pas naar kijken aan het einde van de asielprocedure. Door de MINTEH- aanvraag toch al in te dienen, kan men wel wat tijd winnen. Dit kan nuttig zijn wanneer de minderjarige bijna achttien jaar wordt.

16 Wat als de NBMV geen internationale bescherming wil aanvragen, en enkel in België verblijft met de intentie om naar een ander land te reizen – de zogenaamde 'trans(it)migranten'?

Sommige minderjarigen hebben niet de intentie heeft om in België internationale bescherming aan te vragen. Deze groep migranten wordt soms 'trans(it)migranten' genoemd. Met deze term worden migranten bedoeld die niet in België willen blijven, maar die veelal op doorreis zijn naar het Verenigd Koninkrijk. 'Trans(it)migrant' is echter geen juridisch begrip.

Ook wie nog geen asiel heeft aangevraagd, kan een vluchteling zijn. De vluchtelingenstatus heeft immers een 'declaratoir karakter'. Men is vluchteling zodra men het land verlaat vanwege een gegronde vrees voor vervolging voor een van de vijf gronden voorzien in het Vluchtelingenverdrag, waarvoor men geen beroep kan doen op bescherming van het land van herkomst.[70]

Een vluchteling is verder juridisch niet verplicht om bescherming te vragen in het eerste veilige land dat hij of zij tegenkomt. Doordat vele 'trans(it)migranten' potentiële vluchtelingen zijn, mogen ze niet zomaar gerepatrieerd worden. De instanties moeten steeds een onderzoek doen naar mogelijke mensenrechtenschendingen in hun land van herkomst.

Het is essentieel dat de minderjarige correct geïnformeerd wordt over de verschillende mogelijkheden om in België een verblijfsrecht te bekomen en over de gevaren van het maken van de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk op irreguliere wijze. De voogd probeert best om een open gesprek te hebben met de minderjarige om zicht te krijgen op diens plannen. De voogd moet samen met de advocaat, de minderjarige informeren over de verschillende mogelijkheden om in België een verblijfsrecht te bekomen.

Een consultatie bij een advocaat is verder nuttig om bepaalde misverstanden uit te klaren en onjuistheden op te helderen. Zo geloven sommige minderjarigen ten onrechte dat men in het Verenigd Koninkrijk op een eenvoudige wijze een verblijfsrecht kan krijgen. Anderen durven in België geen asiel aan te vragen uit schrik om teruggestuurd te worden naar landen zoals Italië of Griekenland, waar de minderjarigen vaak hun vingerafdrukken hebben gegeven en in mensonwaardige omstandigheden hebben moeten overleven. De voogd en de advocaat moeten deze minderjarigen overtuigen dat er voor hen geen risico is op een Dublintransfer naar een andere lidstaat van de Europese Unie.

Indien ze in België asiel aanvragen, zal België dit verzoek behandelen (zie eerder: de Dublin-procedure).[71]

Indien de minderjarige ervoor openstaat en hieraan wenst mee te werken, kan de voogd de bijzondere verblijfsprocedure opstarten, waar de DVZ de duurzame oplossing voor de minderjarige bepaalt (→ BOEK 3 – Bijzondere verblijfsprocedure).

De voogd moet ook steeds aandachtig zijn voor de vraag of de minderjarige geen slachtoffer is van mensensmokkel of mensenhandel. Indien de minderjarige wenst en durft klacht in te dienen tegen de daders, kan een procedure als slachtoffer mensensmokkel of mensenhandel een optie zijn (→ BOEK 4 – Slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel).

Daarnaast kan de voogd trachten te achterhalen waar de familieleden van de minderjarige verblijven. Indien zij in een andere lidstaat van de Europese Unie verblijven, is een gezinshereniging soms mogelijk (→ BOEK 4 – Gezinshereniging) of een Dublintransfer naar de familie in de andere lidstaat van de Europese Unie (zie eerder). Op die manier kan de voogd met behulp van de advocaat proberen te voorkomen dat de minderjarige de levensgevaarlijke tocht op irreguliere wijze voortzet.

17 Kunnen de familieleden van de NBMV in hun land van herkomst een visum aanvragen met het oog op het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België?

Nee, het is niet mogelijk om een visum (→ Lexicon) aan te vragen met als doel een asielaanvraag in België in te dienen. De ouders kunnen wel een aanvraag gezinshereniging met de minderjarige indienen, zodra deze in België internationale bescherming heeft verkregen.

Indien de minderjarige achttien is geworden tijdens de asielprocedure, kunnen de ouders toch nog gezinshereniging aanvragen. De ouders moeten een redelijke termijn krijgen om de aanvraag in te dienen. Deze redelijke termijn bedraagt doorgaans drie maanden vanaf de beslissing in de asielprocedure, al moet de DVZ dit steeds geval per geval bekijken. Ook indien de minderjarige kort na de beslissing van het CGVS meerderjarig wordt, blijft het mogelijk om binnen deze redelijke termijn een aanvraag gezinshereniging in te dienen (→ BOEK 4 - Gezinshereniging).

De minderjarige broers of zussen van de minderjarige kunnen door middel van een humanitair visum meereizen met hun ouders.

18 Moeten de ouders van de NBMV die via gezinshereniging naar België zijn gekomen ook een verzoek om internationale bescherming indienen?

Ouders die naar België komen via gezinshereniging met de minderjarige, zijn niet verplicht om zelf een asielaanvraag in te dienen. Ze krijgen immers een verblijfsrecht (A-kaart) (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten)

Soms kan het een goed idee zijn dat de ouders na aankomst in België ook zelf een asielaanvraag indienen. Om het tijdelijk verblijfsrecht dat ze verkrijgen na de gezinshereniging te behouden, moeten ze immers de eerste vijf jaar samenwonen met de minderjarige. Om een onbeperkt verblijfsrecht te verkrijgen moet de ouder aantonen over stabiele en toereikende bestaansmiddelen te beschikken. (→ BOEK 4 – Gezinshereniging).

Indien de ouders zelf erkend worden als vluchteling of subsidiaire bescherming krijgen, gelden deze voorwaarden niet langer. Ze verkrijgen dan een sterkere verblijfsstatus, die niet afhankelijk is van samenwoonst of bestaansmiddelen.

Het is wel raadzaam om een eventuele asielaanvraag van de ouders vooraf te bespreken met de advocaat. In sommige gevallen kan dit immers ook een risico inhouden of niet nuttig zijn. Wanneer verschillende familieleden over dezelfde traumatische gebeurtenissen dienen te vertellen, zullen er steeds afwijkingen opduiken. Ook omwille van andere redenen kunnen de verklaringen van familieleden van elkaar verschillen. Dit kan soms tot gevolg hebben dat het CGVS het relaas in twijfel trekt. Daarnaast is het mogelijk dat de minderjarige een vrees voor vervolging heeft, maar dat het om een kindspecifieke vrees gaat, bijvoorbeeld gedwongen rekrutering als kindsoldaat, waarbij de ouders geen risico lopen. Tot slot is het mogelijk dat de Belgische asielinstanties hun beleid hebben gewijzigd. Hoewel de minderjarige een positieve beslissing kreeg, is dit dan niet langer het geval voor de familie. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer het CGVS een regio in Afghanistan niet langer als onveilig beschouwt en er geen subsidiaire bescherming meer voor toekent.

Q&A: verzoek internationale bescherming - praktisch

Wat moet ik doen als de gegevens op de bijlage 26 niet correct zijn?

Je pupil kan tijdens het verhoor bij de DVZ over de eerste aanvraag internationale bescherming de persoonsgegevens nog wijzigen. De gegevens worden dan automatisch aangepast in het rijksregister. Wanneer je pupil zijn Attest van Immatriculatie (A.I.) gaat verlengen bij de gemeente, worden de gegevens ook op het A.I. aangepast.

Bij een eventueel nieuw verzoek om internationale bescherming is een wijziging van de gegevens enkel mogelijk op basis van het voorleggen van een origineel paspoort uit het land van herkomst.

Meldt deze wijziging ook aan de dienst Voogdij, zodat zij je een document van identiteitswijziging kunnen bezorgen. Dit document kan je nodig hebben voor de bank, de gemeente, ...

Wat moet ik doen als mijn pupil de bijlage 26 vergeten is bij het DVZ verhoor?

In principe kan het verhoor bij de DVZ niet plaatsvinden zonder bijlage 26. In sommige uitzonderingsgevallen kan het verhoor toch plaatsvinden, maar je pupil moet na het gehoor nogmaals teruggaan met de bijlage 26 vooraleer het dossier kan worden overgedragen naar het CGVS.

Wat als de minderjarige zijn bijlage 26 niet meer heeft?

Als je pupil zijn of haar originele bijlage 26 verloren is, moet hij of zij naar de politie gaan om een attest van verlies of diefstal aan te vragen. Met dit document kan de DVZ een duplicaat maken van de bijlage 26.

Moet ik zelf de DVZ contacteren na mijn aanwijzing?

De dienst Voogdij brengt de DVZ op de hoogte van je aanwijzing. De DVZ contacteert je via mail om een afspraak vast te leggen. Als je na 14 dagen geen nieuws hebt van de DVZ, kan je hen zelf contacteren op het mailadres: asylum.minors@ibz.fgov.be.

Kan ik na het interview bij de DVZ zelf het CGVS contacteren om de datum voor het persoonlijk onderhoud vast te leggen?

Nee, het CGVS vraagt om hen niet te contacteren met vragen naar een datum voor het persoonlijk onderhoud. Het CGVS krijgt bijzonder veel van die vragen. Het beantwoorden ervan neemt ook veel tijd in beslag, wat contraproductief werkt. Je kan algemene informatie over de stand van zaken van de behandelingstermijnen op de website van het CGVS terugvinden.

Het CGVS vraagt hen enkel te contacteren voor een versnelling van de datum van het persoonlijk onderhoud indien daar grondige, bij voorkeur met documenten gestaafde, redenen voor zijn. Elke jongere lijdt erg onder de lange wachttijd en de onzekerheid over zijn of haar verblijfssituatie en/of de situatie van de familie in het land van herkomst of elders. Voorrang geven aan de ene jongere houdt steeds in dat andere jongeren nog langer moeten wachten. Om die reden zal dus enkel gevolg worden gegeven aan gemotiveerde versnellingsvragen, bij voorkeur gestaafd met de nodige documenten of attesten, en dit pas na onderzoek van de versnellingsaanvraag.

Kan ik het CGVS contacteren (na het persoonlijk onderhoud) wanneer mijn pupil lang wacht op een beslissing?

Je kan het CGVS contacteren wanneer er na 3 maanden na het persoonlijk onderhoud nog geen beslissing is genomen. In het geval van specifieke en uitzonderlijke situaties, bv. in het geval van een tijdelijke beslissingsstop, communiceert het CGVS hierover via hun website. Consulteer dus regelmatig de website van het CGVS voor het meest recente nieuws. Indien je op de website het antwoord niet kan terugvinden, kan je het CGVS contacteren via het mailadres: cgra-cgvs.mineurs@ibz.fgov.be.

Moet ik zelf de gemeente contacteren na een positieve beslissing?

- Erkenning van de vluchtelingenstatus: na één maand ontvang je van het CGVS de nodige attesten om de A-kaart van je pupil aan te vragen bij de gemeente. Contacteer de gemeente bij de ontvangst van deze documenten.
- Toekenning subsidiaire beschermingsstatus: als de beroepstermijn van 30 dagen verlopen is en er werd geen beroep aangetekend, levert de gemeente de A-kaart af.

Kan ik de taal van de procedure wijzigen?

De minderjarigen worden op basis van gekozen taal en nationaliteit toebedeeld aan de Nederlandstalige of aan de Franstalige taalrol. De taalrol kan niet gewijzigd worden (ook niet op basis van woonplaats of moedertaal voogd).

Bijzondere verblijfsprocedure (MINTEH)

1 Wat is de bijzondere verblijfsprocedure of de MINTEH-procedure?

De vreemdelingenwet voorziet in een specifieke procedure voor niet-begeleide minderjarigen: de bijzondere verblijfsprocedure. Deze procedure wordt ook wel de 'MINTEH-procedure' genoemd omdat de dienst MINTEH van de DVZ verantwoordelijk is.

Bureau MINTEH maakt deel uit van de Cel Kwetsbaren binnen het departement Internationale Bescherming van de Dienst Vreemdelingenzaken. MIN staat voor mineurs / minderjarigen ; TEH staat voor Traite des Êtres Humains / Mensenhandel. Dit bureau is verantwoordelijk voor de behandeling van 2 specifieke procedures gericht op kwetsbare groepen, namelijk de procedure mensenhandel en de bijzondere verblijfsprocedure.

De bijzondere verblijfsprocedure voor niet-begeleide minderjarigen is een procedure waarbij er op zoek wordt gegaan naar een duurzame oplossing voor de minderjarige.

Opgelet, de MINTEH-procedure is enkel mogelijk voor derdelanders, en dus niet voor EU-burgers.

2 Wat is de duurzame oplossing zoals gedefinieerd in de Vreemdelingenwet?

Voor de duurzame oplossing worden er in de Vreemdelingenwet drie opties opgesomd:

- de minderjarige herenigen met de ouders in een land waar die laatsten legaal verblijven;
- de minderjarige laten terugkeren naar het land van herkomst of een ander land op voorwaarde dat daar geschikte opvang is;
- de minderjarige in België laten blijven.

2.1. Hereniging met de ouders in het land waar zij zich legaal bevinden

Deze gezinshereniging moet overeenstemmen met het hoger belang van het kind. In principe is het in het belang van de minderjarige om binnen het eigen gezin op te groeien. De minderjarige mag dus enkel van het gezin gescheiden worden en blijven als dit ook echt in het belang is van die minderjarige[72].

Daarnaast moet het ook praktisch mogelijk én wenselijk zijn dat het gezin de minderjarige opnieuw opneemt en verzorgt. Tot slot, moet de situatie van het gezin ook geschikt zijn om de minderjarige te ondersteunen, op te voeden en te beschermen[73].

2.2. Terugkeer naar het land van herkomst of naar een land met adequate opvang

De DVZ kan alleen beslissen om de minderjarige terug te sturen naar het land van herkomst of een land van opvang als het zeker is dat de nodige opvang en zorg beschikbaar is[74].

De DVZ moet eerst garanties krijgen over de opvang en over wie de minderjarige ten laste zal nemen in het land van herkomst. Wat die garanties concreet inhouden, hangt samen met de leeftijd en zelfstandigheid van de minderjarige. Van wie de DVZ deze garanties moet verkrijgen, hangt af van de persoon of instantie die de minderjarige zal opvangen.

Als een overheidsinstantie of een ngo de minderjarige opvangt, moet de opvangstructuur aangepast zijn aan de noden van de minderjarige. Het moet ook in het hoger belang van de minderjarige zijn om in een opvangstructuur buiten België te verblijven[75].

2.3. Machtiging tot verblijf in België

De DVZ kan ook beslissen dat de duurzame oplossing voor de minderjarige in België ligt. In dat geval krijgt de minderjarige een tijdelijke verblijfsvergunning. Let wel, de DVZ kan deze tijdelijke verblijfsvergunning in theorie pas aan de minderjarige geven nadat deze een nationaal paspoort heeft voorgelegd (zie verder). Bij het bepalen van de duurzame oplossing voor de minderjarige geeft de vreemdelingenwet voorrang aan de eenheid van het gezin[76]. De dienst MINTEH zal dus steeds de voorkeur geven aan een hereniging met de ouders.

3 In welke situaties is een bijzondere verblijfsprocedure aangewezen?

Het is niet mogelijk om algemene en sluitende richtlijnen te geven over wanneer de voogd best een MINTEH-procedure opstart. Soms lijkt een duurzame oplossing op het eerste zicht voor de hand liggend, maar duikt er tijdens het onderzoek nieuwe informatie op. Soms wijzigt de duurzame oplossing zelfs na verloop van tijd. Het is de taak van de DVZ om te bepalen wat de duurzame oplossing is, op basis van het voorstel van de voogd.

De MINTEH-procedure is nuttig in heel uiteenlopende situaties. Een MINTEH-procedure kan bijvoorbeeld aangewezen zijn voor een Afghaanse jongen van zeventien jaar die een negatieve beslissing kreeg van het CGVS en al een aantal jaar in België verblijft; een vijftienjarig Roma meisje uit Servië die bij haar achttienjarige man en schoonfamilie woont in België, religieus gehuwd is en een kind verwacht; een Nigeriaans meisje van vijftien die verplicht werd zich te prostitueren en door de politie wordt aangetroffen; een Albanese jongen van zestien die het slachtoffer werd van intrafamiliaal geweld; een Guinees meisje van zeven jaar dat het slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking en bij haar tante in België verblijft; een Marokkaanse jongen die door zijn grootmoeder werd opgevoed en na haar overlijden door de familie naar de oom in België werd gestuurd; een tienjarige jongen uit Suriname die door armoede niet naar school kon gaan en nu bij zijn familie in België woont; een Chileense jongen die na zijn vakantie in België bij zijn grootouders niet is teruggekeerd en na een jaar door het CLB wordt aangemeld bij de Dienst Voogdij.

De voogd en de advocaat moeten elk dossier individueel bekijken omdat deze procedure op heel uiteenlopende situaties van toepassing kan zijn. Bij twijfel is het aangewezen om de MINTEH-procedure op te starten. Het is niet de bedoeling dat de voogd een te strenge filter vormt. De voogd mag de minderjarige de kans niet ontnemen om via onderzoek te laten bepalen wat voor die laatste de duurzame oplossing is.

4 Kan de bijzondere verblijfsprocedure gecombineerd worden met een andere verblijfsprocedure?

De voogd kan de bijzondere verblijfsprocedure steeds aanvragen voor de minderjarige, ook als er een andere procedure loopt. Deze procedure kan in theorie dus naast andere procedures lopen. Toch is dit in de praktijk niet altijd evident.

4.1. Samen met een verzoek om internationale bescherming

Bij een verzoek om internationale bescherming doen de asielinstanties onderzoek naar de situatie van de minderjarige in het land van herkomst. De instanties gaan dan na of de minderjarige een gegronde vrees voor vervolging heeft in dat land (→ BOEK 3 – Internationale bescherming)

In de bijzondere verblijfsprocedure daarentegen kijkt de DVZ niet enkel naar de situatie van de minderjarige in het land van herkomst, maar ook naar de situatie in België of eventueel in een ander land. Het onderzoek is dus breder dan bij de asielprocedure. Waar bijvoorbeeld de integratie in België bij een asielprocedure niet relevant is, speelt dit wel een rol bij het bepalen van de duurzame oplossing.

Volgens de wet kan de bijzondere verblijfsprocedure gelijklopen met de een verzoek om internationale bescherming. In de praktijk wacht de DVZ normaal gezien tot de asielprocedure afgerond is[77]. De reden hiervoor is dat het praktisch moeilijk is om beide procedures gelijk te doorlopen doordat onderzoeksmethoden tegenstrijdig kunnen zijn. Ook het doel van het onderzoek verschilt bij beide procedures. Zo is een onderzoek naar de situatie van de ouders in het land van herkomst essentieel voor de bijzondere verblijfsprocedure, maar is dit niet mogelijk in het kader van een asielprocedure. Tijdens de asielprocedure mogen de Belgische instanties immers geen contact opnemen met de overheid van het land van herkomst vooraleer bepaald is of de minderjarige een gegronde vrees voor vervolging heeft ten opzichte van deze overheid[78].

Daarom zal de DVZ pas starten met haar onderzoek naar een duurzame oplossing nadat de asielprocedure is afgerond. Het onderzoek naar een duurzame oplossing wordt als het ware op pauze gezet en de DVZ informeert de voogd hierover. De voogd kan dan beslissen om één van de procedures stop te zetten[79]. Zo kan de leeftijd van de minderjarige een grote rol spelen, vooral wanneer de meerderjarigheid nadert. De bijzondere verblijfsprocedure is enkel een optie zolang de minderjarige geen achttien jaar is.

Wanneer een minderjarige gelijktijdig een asielprocedure en bijzondere verblijfsprocedure heeft lopen, kan het in het belang van de minderjarige zijn om de asielprocedure stop te zetten. Zo kan de minderjarige de bijzondere verblijfsprocedure effectief doorlopen voor het bereiken van de meerderjarigheid.

Toch is het stopzetten van de asielprocedure geen lichtzinnige beslissing. Het is de taak van het CGVS, en niet van de voogd of de advocaat, om te bepalen of iemand een vluchteling is of in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verschillende factoren (zoals trauma, schaamte, slecht advies, psychologische problemen, enz.) zorgen ervoor dat het vaak niet mogelijk is om op het eerste zicht te oordelen of een minderjarige al dan niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. Ook minderjarigen afkomstig uit een minder voor de hand liggend land (bv. Marokko) of op de vlucht omwille van een vrees ten opzichte van hun familie of gemeenschap en niet de overheid, kunnen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus (→ BOEK 3 – Internationale bescherming). Een positieve beslissing in een asielprocedure biedt een ruimere bescherming dan de bijzondere verblijfsprocedure en maakt bovendien een gezinshereniging mogelijk (in tegenstelling tot de bijzondere verblijfsprocedure). De voogd mag dus niet zomaar beslissen om de asielprocedure stop te zetten. Hiervoor is grondig overleg met de minderjarige en de advocaat nodig.

4.2. Samen met een andere verblijfsprocedure

Doordat een MINTEH-procedure een sterkere procedure vormt dan een humanitaire regularisatie (9bis), is het vaak niet zinvol om ook deze procedure op te starten. In uitzonderlijke omstandigheden is dit toch nuttig, bijvoorbeeld wanneer de minderjarige een erkend staatloze is of in geval van een asielprocedure die al minstens drie jaar aansleept (→ BOEK 4 – Humanitaire regularisatie).

Indien de minderjarige ernstig ziek is en een behandeling niet beschikbaar of toegankelijk is in het land van herkomst, kan de minderjarige eveneens een medische regularisatieaanvraag (9ter) doen (→ BOEK 4 – Medische regularisatie). De dienst MINTEH zal bij het bepalen van de duurzame oplossing dan ook rekening houden met deze medische achtergrond.

Tot slot, kan de minderjarige de MINTEH-procedure eveneens combineren met de procedure slachtoffer mensenhandel of mensensmokkel (→ BOEK 4 – Slachtoffers van mensenhandel of mensensmokkel).

5 Wanneer moet de MINTEH-aanvraag worden ingediend?

De voogd kan de aanvraag steeds indienen zolang de minderjarige geen achttien jaar is. Toch is het aangeraden de bijzondere verblijfsprocedure zo snel mogelijk op te starten. Het bepalen van de duurzame oplossing kan immers wel enige tijd in beslag kan nemen. Let wel, de procedure stopt van zodra de minderjarige achttien wordt. De voogd bespreekt dit best met de advocaat en kan ook de dienst MINTEH contacteren om een bepaalde situatie voor te leggen. Zeker wanneer de minderjarige bijna achttien jaar wordt, is het nuttig om vooraf informeel contact op te nemen met de dienst MINTEH.

6 Welke documenten moeten worden voorgelegd bij de aanvraag?

6.1. Belang van het paspoort

Het is essentieel voor de bijzondere verblijfsprocedure dat de identiteit van de minderjarige vaststaat. Als de minderjarige geen paspoort heeft, dan is het de verantwoordelijkheid van de voogd om samen met de minderjarige de nodige stappen te ondernemen om dit te verkrijgen.

De voogd zal moeten bewijzen aan de DVZ dat hij of zij de nodige stappen heeft ondernomen. Dat kan door officiële documenten van de bevoegde buitenlandse overheden voor te leggen aan de DVZ.[80] Het is daarom belangrijk om schriftelijk contact op te nemen met die buitenlandse overheden (bv. per mail met de ambassade).

Soms kan de minderjarige geen paspoort krijgen. In dat geval moet de DVZ alle feiten in overweging nemen. De DVZ houdt vooral rekening met de bewijzen waaruit blijkt dat het effectief onmogelijk is om dit paspoort te verkrijgen.

De voogd moet dus alle bewijzen bewaren van de pogingen om een paspoort te bekomen (bv. mailverkeer met de ambassade, vruchteloze bezoeken aan de ambassade, een brief van de ambassade waarin ze aangeven dat de minderjarige bij hen niet gekend is, enz.) en deze bezorgen aan de DVZ[81].

6.2. Andere documenten

Het is belangrijk om zo veel mogelijk documenten en bewijsstukken voor te leggen aan de DVZ en als voogd dus proactief te werk te gaan.

De volgende documenten kunnen essentieel zijn voor de bijzondere verblijfsprocedure: psychologische verslagen, medische attesten (bv. een littekenattest), verslagen van sociaal assistenten, getuigenissen, een family assessment uitgevoerd door IOM, onderzoek en bevindingen van de dienst Restoring Family Links van het Rode Kruis, etc. De voogd vraagt hierbij ook best de hulp en/of het advies van de advocaat.

De taak en rol van de voogd is groter bij een MINTEH-procedure dan in de asielprocedure. De dossierbehandelaars bij het CGVS zijn gespecialiseerd in een bepaalde regio en beschikken over uitgebreide landeninformatie, terwijl dit bij de DVZ niet noodzakelijk het geval is. Voor de bijzondere verblijfsprocedure is het dan ook erg belangrijk om als voogd relevante landeninformatie te verzamelen en voor te leggen aan de DVZ[82]. Stel dat het gaat om een Albanese minderjarige die het slachtoffer werd van intrafamiliaal geweld dan is het nuttig om een rapport van Human Rights Watch aan het dossier toe te voegen omtrent de gebrekkige bescherming die de Albanese overheid biedt. Gaat het om een minderjarige uit Mongolië met ernstige psychologische problemen dan is een rapport van Amnesty International omtrent het vastketenen van patiënten in psychiatrische ziekenhuizen relevant.

Daarnaast kunnen verslagen over de ontwikkeling van de minderjarige erg waardevol zijn. De voogd moet tijdens de procedure namelijk een bewijs van regulier schoolbezoek voorleggen aan de DVZ. Bij een positieve beslissing komt daar ook nog het bewijs van kennis van één van de landstalen bij. Voor minderjarigen die met psychische problemen kampen en/of moeite hebben op school, kunnen deze bewijzen een probleem vormen[83]. Documenten die de moeilijkheden van de minderjarige omschrijven kunnen van erg groot belang zijn. De rol van de voogd is essentieel omdat hij of zij deze documenten kan laten opmaken.

6.3. Moeten deze documenten vertaald worden?

De voogd kan de relevante documenten best laten vertalen door een beëdigd vertaler. Op die manier zal de dienst MINTEH de documenten zeker mee in overweging nemen bij het nemen van de beslissing.

7 Hoe verloopt de procedure?

De voogd stelt de aanvraag op en dient deze in. Vervolgens nodigt de dienst MINTEH de voogd en de minderjarige uit voor een interview. Op vraag van de voogd kan de advocaat ook aanwezig zijn bij het interview (dit is zeker aangeraden). De DVZ onderzoekt waar de duurzame oplossing ligt voor de minderjarige. Deze duurzame oplossing kan in het land van herkomst liggen, in een ander land of in België. Normaal gezien verloopt de procedure in een aantal fases.

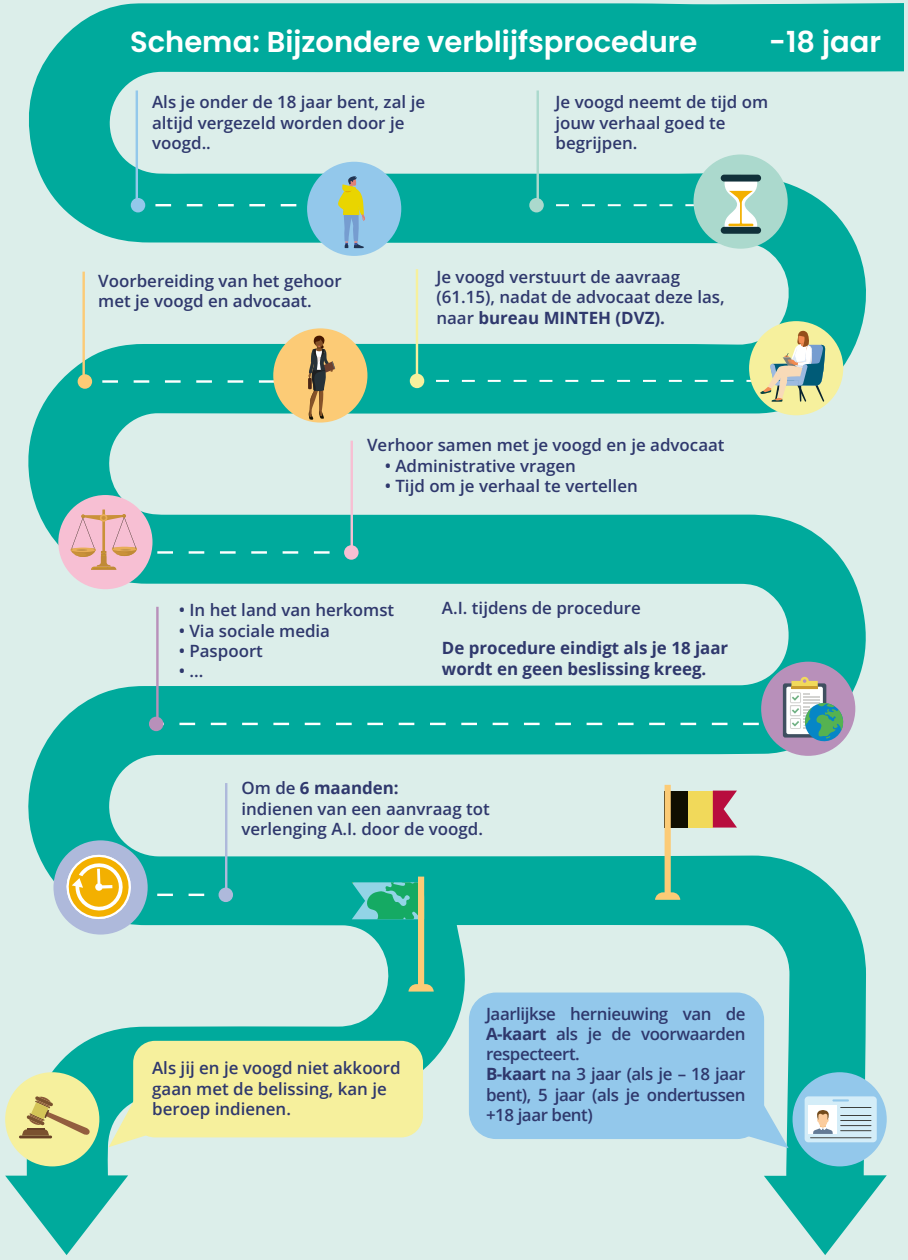

De informatie uit deze tool is gebaseerd op een tool voor voogden van Caritas International.

7.1. Het opstellen en indienen van de aanvraag door de voogd

De voogd dient de aanvraag schriftelijk in bij het bureau MINTEH van de DVZ. De voogd stuurt de aanvraag op per mail (minors@ibz.fgov.be), per fax (02 274 66 57) of per post (DVZ - bureau MINTEH, Pachecolaan 44, 1000 Brussel).

De aanvraag moet de volgende gegevens te bevatten[84]:

- **De gegevens van de voogd:** naam, voornaam, telefoonnummer, fax of e-mail en gekozen woonplaats;
- **De gegevens van de minderjarige:** naam, voornaam, geboorteplaats- en datum, nationaliteit, het dossiernummer bij de DVZ (het 'OV'-nummer) indien van toepassing, woonstkeuze en adres;
- **Het bewijs van identiteit:** paspoort of gelijkgestelde reistitel. Indien de minderjarige geen paspoort heeft moet de voogd stappen ondernemen om dit te verkrijgen en de bewijzen van deze stappen voorleggen;
- **Alle mogelijke bewijskrachtige documenten:** elk ander document dat de verklaringen van de minderjarige ondersteunt of bewijst;
- **Het oproepingsadres:** dit is het adres waar de DVZ de oproeping voor het verhoor naartoe moet sturen;
- **De vraag om bijstand van een tolk:** met duidelijke vermelding van de taal;
- **Welke stappen de voogd ondernam** om contact op te nemen met de familieleden en de kennissen van de minderjarige (in het land van herkomst of het land waar de minderjarige verbleef) en de resultaten daarvan;
- **Eventueel:** een begeleidende brief van de advocaat.

De voogd kan dit doen aan de hand van een template opgesteld door de DVZ. Het gebruik van deze template is niet verplicht, maar kan nuttig zijn om geen relevante elementen te vergeten.

Tip van voogden

Aan het einde van dit hoofdstuk kan je de template van bureau MINTEH terugvinden. We hebben deze template aangevuld met enkele praktische tips die van pas kunnen komen bij het opstellen van de aanvraag.

De voogd moet niet wachten om de aanvraag in te dienen tot de template volledig is ingevuld. Zeker indien er veel tijd verloren zou gaan om bepaalde informatie te verkrijgen, is het raadzaam om de aanvraag al op te starten.

De voogd overlegt hierover best met de advocaat en kan de aanvraag invullen in de mate van het mogelijke. Indien de school bijvoorbeeld gesloten is tijdens de schoolvakantie en de voogd geen recent schoolattest kan verkrijgen, kan de voogd dit later nog toevoegen. De dienst MINTEH kan in de loop van het onderzoek ook helpen om bepaalde informatie te verkrijgen. Indien de familie van de minderjarige bijvoorbeeld in een andere lidstaat van de Europese Unie verblijft, is het voor de DVZ veel eenvoudiger om navraag te doen bij de autoriteiten van deze lidstaat.

Daarnaast kan de voogd het dossier op elk moment aanvullen met nieuwe informatie. Zodra de voogd belangrijke nieuwe informatie verkrijgt, wordt de dienst MINTEH best zo snel mogelijk op de hoogte gebracht. Dit kan op elk moment. De voogd hoeft dus niet te wachten tot het verhoor of een aanvraag tot verlenging.

Na het indienen van de aanvraag en voorafgaand aan het verhoor, zal de dienst MINTEH al een (beperkt) voorbereidend onderzoek voeren naar de volgende zaken:

- het administratief dossier;
- het visumdossier, indien de minderjarige met een visum heeft gereisd. De DVZ kan ook navraag doen bij de bevoegde ambassade;
- het rijksregister;
- indien van toepassing, dossiers van familie en verwanten;
- de overgemaakte documenten;
- de elementen die de voogd heeft aangehaald zijn in de aanvraag;[85]
- sociale media, om het contact tussen de minderjarige en de familie na te gaan.

7.2. Het interview

Nadat de voogd de aanvraag heeft ingediend, nodigt de DVZ de voogd samen met de minderjarige uit voor een verhoor. Dit vindt plaats in de lokalen van de DVZ, gelegen aan de Pachecolaan 44 in 1000 Brussel. De advocaat kan aanwezig zijn als de voogd dit gevraagd heeft.[86]

De DVZ nodigt minderjarigen vanaf twaalf jaar automatisch uit voor een verhoor. Voor minderjarigen tussen de zes en de twaalf jaar overlegt de DVZ met de voogd om te kijken of een verhoor nuttig is. Kinderen jonger dan zes jaar nodigt de DVZ niet uit, omdat het voor hen nog te moeilijk is om hun mening kunnen uiten.

De DVZ kan ook altijd een familielid of vertrouwenspersoon uitnodigen voor een verhoor.[87] De voogd kan steeds voorstellen om bepaalde personen uit te nodigen die goed op de hoogte zijn van de situatie.

Indien de minderjarige bijvoorbeeld in België woont bij een volwassen zus, die goed op de hoogte is van het intrafamiliaal geweld (en daar eventueel zelf het slachtoffer van werd), kan het nuttig zijn om aan MINTEH voor te stellen om ook een gesprek in te plannen met deze zus.

Als de voogd zich niet samen met de minderjarige kan aanmelden op het afgesproken moment, moet de voogd dit schriftelijk laten weten aan de DVZ. De voogd moet deze afwezigheid motiveren. De DVZ legt dan in overleg met de voogd een nieuwe datum voor het verhoor vast.[88]

Bij het begin van het verhoor verduidelijkt de ambtenaar van de DVZ de eigen rol en de rol van de tolk en/of de advocaat indien deze aanwezig zijn.

Het is van essentieel belang om correcte en betrouwbare informatie te verzamelen tijdens het verhoor. Toch hebben sommige minderjarigen het vertrouwen in overheidsinstanties verloren of staan ze weigerachtig tegenover het delen van informatie omdat hen geadviseerd werd bepaalde informatie niet te geven. Hierin is de rol van de voogd cruciaal. De voogd kan immers een vertrouwensband creëren met de minderjarige en aansturen op open communicatie.

De dienst MINTEH maakt kopieën van alle documenten die de voogd en de minderjarige verzameld hebben en die de voogd nog niet aan de aanvraag had toegevoegd. Het gaat dan om identiteitsdocumenten en/of andere documenten die de verklaringen van de minderjarige kunnen ondersteunen en/of bewijzen. De DVZ geeft de originelen na afloop van het verhoor terug aan de voogd.

Het verhoor heeft tot doel om zoveel mogelijk persoonlijke gegevens van de minderjarige, informatie over de thuissituatie, familiebanden, familiale context, geschiedenis en de reden(en) van vertrek te verzamelen. Belangrijke elementen waarmee de dienst MINTEH rekening houdt zijn leeftijd, maturiteit, seksuele geaardheid, culturele achtergrond, gender, de mentale en/of fysieke toestand en welzijn.[89]

De dienst MINTEH stelt tijdens het verhoor een verslag op van alle vragen die gesteld zijn aan de minderjarige (en de voogd) en de antwoorden hierop.

De dienst MINTEH wijst tijdens het verhoor op eventuele tegenstrijdigheden, en de minderjarige (en de voogd) hebben de mogelijkheid hierop te antwoorden. In het verslag moet de dienst MINTEH ook alle toevoegingen en opmerkingen noteren die de voogd en/of de advocaat tijdens het interview formuleren.[90]

De ambtenaar van de DVZ leest het verslag aan het einde van het interview volledig luidop voor, indien nodig met de hulp van de tolk. Er kunnen nog aanpassingen gebeuren. Daarna ondertekenen de voogd, tolk en ambtenaar het verslag. Indien de voogd niet akkoord is met (de inhoud van) het verslag, is het mogelijk om de ondertekening te weigeren. De voogd moet dan wel de reden hiervoor motiveren. De ambtenaar neemt dit op in het verslag.[91] Op het einde van het verhoor krijgt de voogd een kopie van het verslag die best ook bezorgd wordt aan de advocaat.

7.3. Eerste beslissing: attest van immatriculatie, bevel tot terugbrenging ('bijlage 38') of A-kaart

Na het eerste beperkte onderzoek en het verhoor neemt de DVZ een beslissing.

De DVZ heeft vier opties.

1. De DVZ kan, in theorie, meteen besluiten dat de duurzame oplossing in België ligt en de minderjarige een verblijfsrecht voor één jaar (A-kaart) te geven. Dit komt slechts zelden voor.

2. Meestal doet de DVZ nog **verder onderzoek**. In dat geval levert de DVZ een tijdelijk verblijfsdocument af, namelijk een attest van immatriculatie (of zogenaamde oranje kaart) dat zes maanden geldig is.

   De inhoud van dit verder onderzoek verschilt van land tot land. De onderzoeksmethoden van de DVZ zijn namelijk niet voor alle landen dezelfde.[92] In de praktijk schakelt de dienst MINTEH vaak de Belgische ambassade in om een family assessment uit te voeren. De ambassade ter plaatse onderzoekt dan de opvangmogelijkheden, de familiale situatie, de lokale situatie en de wil van de familie om de minderjarige terug op te nemen en ervoor te zorgen.[93]

   De DVZ legt de resultaten van de family assessment voor aan de voogd voor en vraagt om een reactie van de voogd en minderjarige. De voogd bespreekt dit onderzoek best met de minderjarige.

   Het is belangrijk om met een kritische blik naar een family assessment te kijken, omdat het onderzoek niet altijd even grondig gebeurt. Soms beperkt het onderzoek zich tot een telefoontje van de Belgische ambassade naar de familie. Indien de minderjarige aangeeft het slachtoffer te zijn van intrafamiliaal geweld, moet de DVZ dit effectief onderzoeken. Louter informeren bij de familie of ze zich schuldig hebben gemaakt aan geweld, volstaat niet.[94]

   Daders van intrafamiliaal geweld zullen dit namelijk vaak ontkennen. De voogd kan, best in samenspraak met de advocaat, bemerkingen formuleren op de resultaten van het onderzoek of bijkomende onderzoeksdaden aan de dienst MINTEH voorstellen. De voogd en de advocaat kunnen bijvoorbeeld voorstellen dat een andere organisatie met meer expertise ter zake een family assessment doet of dat de DVZ contact opneemt met de school in het land van herkomst, indien de school op de hoogte is van een problematische thuissituatie.

   De DVZ kan ook beroep doen op de federale politie om de echtheid van documenten te controleren of op andere diensten zoals de sociale dienst van de jeugdrechtbank, vertrouwenspersonen, begeleiders of verwanten van de minderjarige in België. In de praktijk schakelt de DVZ de voogd meestal in als tussenpersoon met deze laatsten. [95]

3. De DVZ meent dat de duurzame oplossing voor de minderjarige in een ander land ligt. In dat geval levert de DVZ een bevel tot terugbrenging ('bijlage 38') af aan de voogd. Dit kan enkel indien aan bepaalde garanties is voldaan (zie verder).

   Alvorens de DVZ een bevel tot terugbrenging kan afleveren, moet elk voorstel van duurzame oplossing van de voogd onderzocht worden. Ook hier is dus een belangrijke rol voor de voogd weggelegd, namelijk het aanreiken van mogelijke oplossingen aan de DVZ. De DVZ moet daarbij steeds rekening houden met het hoger belang van het kind[96] (→ BOEK 1 – De opdracht van de voogd).

   De DVZ kan enkel een bevel tot terugbrenging aan een voogd afleveren en geen bevel om het grondgebied te verlaten. In theorie betekent dit bevel tot terugbrenging ('bijlage 38') dat de voogd de minderjarige moet begeleiden naar het land van herkomst of een ander land, afhankelijk van waar de duurzame oplossing voor de minderjarige zich bevindt. De voogd kan de minderjarige persoonlijk begeleiden, maar het is ten zeerste aangeraden om hiervoor een beroep te doen op een organisatie die vrijwillige terugkeer organiseert.

Voor de praktische uitvoering van het bevel tot terugbrenging kan de voogd beroep doen op tal van organisaties die vrijwillige terugkeer faciliteren, zoals Caritas International, International Organization for Migration (IOM), of Fedasil. De voogd kan tegen dit bevel tot terugbrenging **beroep** indienen bij de RvV (zie verder). Hiervoor doet de voogd best beroep op de advocaat.

De DVZ kan enkel een bevel tot terugbrenging afleveren indien er garanties qua opvang en verzorging zijn voor de minderjarige.

Er moeten **drie voorwaarden** vervuld zijn:

- Er mag geen enkel gevaar bestaan op mensensmokkel of mensenhandel.
- Indien de minderjarige terugkeert naar familie, moet de familie de minderjarige ook effectief terug opnemen. De DVZ moet hierbij vooral nagaan of deze terugkeer wenselijk en mogelijk is. De DVZ moet rekening houden met de capaciteit van de familie om de minderjarige op te voeden, te beschermen en te ondersteunen.
- Indien de minderjarige terugkeert naar een opvangstructuur (van de overheid of van een NGO), dan moet deze aangepast zijn aan de noden van de minderjarige. Het moet in het hoger belang van de minderjarige zijn om in een dergelijke opvangstructuur te verblijven.[97]

In geval van een bevel tot terugbrenging informeert de DVZ zowel de voogd als de minderjarige over welke persoon of opvangstructuur de minderjarige zal opvangen buiten België. Bureau MINTEH deelt de contactgegevens mee en ook welke rol deze persoon of opvanginstantie zal vervullen ten aanzien van de minderjarige.[98]

Ondanks dat de voogdij wettelijk gezien stopt op het moment dat de minderjarige het grondgebied verlaat, kan de voogd kiezen om de minderjarige zelf te begeleiden.

Indien de voogd de MINTEH-procedure opstart kort voordat de minderjarige achttien jaar wordt, is het ten slotte ook mogelijk dat de dienst MINTEH geen standpunt inneemt over de duurzame oplossing. Er volgt in dat geval geen beslissing. De procedure eindigt van zodra de minderjarige achttien jaar wordt. De minderjarige zal dan geen verblijfsrecht verkrijgen via de MINTEH-procedure.

Hiertegen kan de voogd of de ex-minderjarige geen beroep aantekenen bij de RvV. Het is daarom belangrijk om er als voogd voor te zorgen dat het dossier zo sterk mogelijk is. De voogd moet proberen om de dienst MINTEH te overtuigen om een standpunt in te nemen over de duurzame oplossing.

7.4. De aanvraag tot verlenging van het attest van immatriculatie

Indien de DVZ de duurzame oplossing niet kon bepalen binnen de zes maanden, moet de voogd de verlenging van het attest van immatriculatie aanvragen een maand voor de vervaldag ervan. Dit kan aan de hand van een tweede template opgesteld door de DVZ.[99]

De voogd moet een voorstel tot duurzame oplossing opmaken en dit samen met alle bewijzen die betrekking hebben op dat voorstel opsturen naar de DVZ. Om al deze bewijzen te verzamelen, moet de voogd proberen de familieleden van de minderjarige op te sporen en contact met hen te leggen. Het is belangrijk dat de voogd steeds in samenspraak met de minderjarige zelf handelt, met de persoon of instelling die de minderjarige huisvest en met de betrokken overheden.[100]

Concreet moet de voogd voor de verlenging de volgende gegevens en documenten aan de DVZ overmaken[101]:

- het voorstel voor een duurzame oplossing (optioneel via de template van de DVZ);
- de gezinssituatie van de minderjarige;
- alle elementen verbonden met de specifieke toestand van de minderjarige;
- het bewijs van regelmatig schoolbezoek.

Op basis van al deze gegevens en documenten kan de DVZ beslissen om een nieuw verhoor te houden[102]. In de praktijk komt dit niet vaak voor.

De DVZ zal het onderzoek naar de duurzame oplossing verderzetten. Indien de DVZ de duurzame oplossing nog steeds niet kan bepalen, geeft de DVZ instructies aan de gemeente om het attest van immatriculatie nogmaals met zes maanden te verlengen.

De voogd moet dus elke zes maanden een nieuwe aanvraag indienen en de DVZ verlengt het attest van immatriculatie telkens met zes maanden. Dit stramien herhaalt zich totdat de DVZ de duurzame oplossing bepaald heeft of totdat de minderjarige achttien jaar wordt (zie verder). Op dat moment stopt de procedure en zal de minderjarige geen verblijfsrecht krijgen.

Ook hier geldt dat de voogd belangrijke nieuwe informatie best onmiddellijk (in samenspraak met de advocaat) aan de dienst MINTEH bezorgt. De voogd hoeft niet te wachten tot de aanvraag tot verlenging. Zo kan er kostbare tijd verloren gaan. De DVZ zal de voogd ook contacteren indien er nieuwe informatie opduikt. Het is dus belangrijk dat de voogd pro-actief is.

7.5. De aanvraag van een A-kaart

Indien de DVZ beslist dat de duurzame oplossing in België ligt, geeft de DVZ een machtiging tot verblijf.[103] Het gaat om een A-kaart die geldig is voor één jaar. De DVZ doet dit normaal gezien pas nadat de minderjarige een nationaal paspoort heeft voorgelegd.

Indien de minderjarige geen paspoort kan voorleggen, moet de voogd trachten aan te tonen dat men samen met de minderjarige alle mogelijke stappen heeft gezet om dit paspoort te verkrijgen (zie eerder).[104]

8 Hoe kan de voogd de NBMV zo goed mogelijk ondersteunen tijdens de procedure?

8.1. Contact met een advocaat

Hoewel de vreemdelingenwet voor de voogd een duidelijke taak omschrijft in de MINTEH-procedure, is de rol van de advocaat helemaal niet zo duidelijk. Toch is belangrijk om kort na de aanstelling als voogd contact op te nemen met een advocaat met ervaring in het migratierecht. Zo kan de voogd de verschillende verblijfsprocedures bespreken en is de advocaat vanaf de start betrokken bij het dossier. Bij de keuze voor de MINTEH-procedure kan de advocaat vanaf het begin hulp bieden.

De advocaat informeert de minderjarige best tijdens een gesprek over het verloop en de duur van de procedure, de mogelijke beslissingen, het onderzoek dat kan plaatsvinden in het land van herkomst, het belang van het identiteitsbewijs en de schoolgang in België, etc.

Verder kan de advocaat helpen om bewijselementen en landenrapporten verzamelen, die bij de MINTEH-procedure een grote rol spelen.

Daarnaast kan de advocaat de voogd helpen bij het opstellen van de aanvraag.

De advocaat kan bijvoorbeeld feedback geven op de kladversie van de voogd vooraleer de voogd dit indient bij de dienst MINTEH.

Tot slot kan de advocaat de beroepsmogelijkheden bekijken bij een negatieve beslissing en eventueel een beroep aantekenen bij de RvV.

In tegenstelling tot het CGVS, houdt de DVZ de advocaat niet op de hoogte van het verloop van de procedure. Daarom is het belangrijk dat de voogd de advocaat steeds op de hoogte brengt van onder meer de datum van het verhoor bij de dienst MINTEH en de genomen beslissingen van deze dienst. De voogd bezorgt de advocaat ook best een kopie van het verslag van het verhoor. Bij een negatieve beslissing loopt de beroepstermijn vanaf de kennisgeving. Het is dus heel belangrijk om de advocaat tijdig (liefst zo snel mogelijk) te contacteren.

Een goede samenwerking met een advocaat gespecialiseerd in het migratierecht is dus van cruciaal belang.

8.2. Bijstand van een tolk

Het spreekt voor zich dat de voogd de hulp van een professionele tolk moet inroepen indien er geen gemeenschappelijke taal is die zowel de voogd als de minderjarige goed beheersen.

De dienst Voogdij stelt tolkenformulieren ter beschikking om deze professionele tolken te vergoeden. Indien een tolk aanwezig is bij de consultatie bij de advocaat, kan de advocaat zorgen voor de uitbetaling van de tolk via het Bureau voor Juridische Bijstand.

8.3. Het verzamelen van documenten en indienen van de aanvraag

De voogd start de procedure door een schriftelijke aanvraag in te dienen bij het bureau MINTEH.

Naast de informatie die de vreemdelingenwet vereist, is het nuttig om een gedetailleerd overzicht toe te voegen van de ruimere familie (ouders, grootouders, broers, zussen, ooms, tantes), hun contactgegevens en verblijfplaatsen. Hoe meer correcte informatie in de schriftelijke aanvraag, hoe beter.

De MINTEH-procedure en de asielprocedure verschillen erg van elkaar. Waar het CGVS zelf meestal over de relevante landeninformatie beschikt, is dit bij de DVZ niet altijd het geval. Indien de voogd relevante landenrapporten vindt, voegt men deze best toe.

De minderjarige, voogd en advocaat moeten trachten om zelf zoveel mogelijk bewijselementen te verzamelen. De DVZ en de RvV zijn immers enkel verplicht om rekening te houden met de bewijzen die zich in het administratief dossier bevinden. De voogd en advocaat moet de bewijzen aan de DVZ bezorgen voordat de DVZ een beslissing neemt. Zij moeten dus proactief optreden en proberen om het dossier zo duidelijk mogelijk te onderbouwen met objectieve bewijzen en landeninformatie. Documenten als een psychologisch verslag, littekenattest van de dokter, verslag van een sociaal assistent, landenrapporten, getuigenissen, een family assessment van IOM, onderzoek door het Rode Kruis dienst Restoring Family Links, enz. kunnen essentieel zijn voor deze procedure.

8.4. Verhoor

8.4.1. Voorbereiding

De voogd plant best een gesprek met de advocaat in om samen met de minderjarige het verhoor voor te bereiden.

8.4.2. Bijstand tijdens het verhoor

Na het indienen van de aanvraag, zal de dienst MINTEH contact opnemen met de voogd om een verhoor in te plannen. Dit vindt plaats op de dienst MINTEH en op verzoek van de voogd kan er een tolk en/of advocaat aanwezig zijn. Het is aangewezen om een advocaat mee te nemen naar het verhoor.

8.5. Verdere opvolging

Na afloop van het verhoor stopt de taak van de voogd niet. Slechts in uitzonderlijke gevallen zal de dienst MINTEH onmiddellijk een bevel tot terugbrenging of een A-kaart afleveren. Meestal kan de DVZ de duurzame oplossing voor de minderjarige nog niet bepalen en is aanvullend onderzoek nodig.[105]

Indien er tijdens het verhoor bij de MINTEH nieuwe informatie of vragen naar boven zijn gekomen, kan de voogd helpen om dit verder uit te klaren met de minderjarige of de familie.

Mocht de minderjarige geen paspoort hebben, dient de voogd de nodige stappen te zetten om dit aan te vragen (of bewijzen te verzamelen waaruit blijkt dat dit onmogelijk te verkrijgen is).

Wanneer er nieuwe ontwikkelingen zijn in België of in het land van herkomst van de minderjarige, is het belangrijk dat de voogd (na overleg met de advocaat) de dienst MINTEH hiervan op de hoogte brengt. Zeker wanneer de minderjarige bijna achttien wordt, kan de voogd best de dienst MINTEH zo snel mogelijk informeren en moet de voogd zeker niet wachten op de aanvraag tot verlenging van het attest van immatriculatie.

Ten laatste een maand voordat het attest van immatriculatie vervalt, moet de voogd een nieuwe aanvraag tot verlenging ervan indienen. De voogd moet deze termijn dus goed in de gaten te houden. Ook hier is de samenwerking met de advocaat cruciaal.

9 Bij welke organisaties kan de voogd terecht voor begeleiding bij de procedure?

Er zijn geen organisaties die begeleiding bieden bij een MINTEH-procedure. De voogd is verantwoordelijk voor deze procedure maar kan wel de steun vragen van een advocaat.

De voogd kan ook terecht bij de werknemer-voogden van het Rode Kruis of Caritas in het kader van het coaching-project voor voogden. De werknemer-voogden kunnen de voogd ondersteunen door de aanvragen na te lezen en/of advies te geven.

De voogd kan ook nog aankloppen bij de volgende organisaties om verschillende aspecten van de aanvraag te onderbouwen met objectieve bewijzen en attesten:

- de dienst Restoring Family Links van het Rode Kruis, indien het contact met de familie verbroken is;
- de school of sociaal assistent van de minderjarige, om via een verslag een duidelijk beeld te schetsen van het leven van de minderjarige in België;
- de vzw Constats, voor een uitgebreid medisch en psychologisch rapport dat de link legt tussen eventuele verwondingen en de oorzaak daarvan;
- de behandelende arts, om via een medisch attest de dienst MINTEH te briefen over eventuele medische problemen;
- het CLB, Solentra, een andere organisatie (bijvoorbeeld CGGZ of de services de santé mentale) of psycholoog, voor een psychologisch attest indien de minderjarige kampt met psychologische problemen;
- de sociale dienst van de jeugdrechtbank, indien deze bij de zaak is betrokken,

voor een kopie van het sociale onderzoek;
- de vzw GAMS, voor een attest rond de psychosociale begeleiding indien de minderjarige het slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking;
- Pleegzorg Vlaanderen, voor een verslag omtrent het verloop van de pleegzorg indien de minderjarige in een pleeggezin verblijft;
- ...

10 Wat gebeurt er na een positieve beslissing?

10.1. Welke verblijfsvergunning krijgt de minderjarige?

Als de dienst MINTEH beslist dat de duurzame oplossing voor de minderjarige een verblijf in België is, krijgt de minderjarige een machtiging tot verblijf van één jaar (A-kaart). De DVZ levert deze kaart in principe alleen af als de minderjarige een paspoort heeft voorgelegd.

Als de minderjarige geen paspoort kan verkrijgen, moet de voogd bewijzen welke stappen er samen met de minderjarige ondernomen zijn om de identiteit aan te tonen.

10.2. Hoe wordt deze verblijfsvergunning verlengd?

De voogd moet de verlenging van de A-kaart ten laatste een maand voor het verstrijken van de geldigheid van deze kaart aanvragen. De voogd moet hierbij opnieuw alle bewijzen overmaken met betrekking tot het levensproject in België[106]:

- elk element in verband met de specifieke situatie van de minderjarige;
- de gezinssituatie van de minderjarige;
- het bewijs van regelmatig schoolbezoek;
- het bewijs van de kennis van één van de drie landstalen.

Na drie jaar tijdelijk verblijfsrecht kan de minderjarige een verblijfsrecht van onbeperkte duur (B-kaart) verkrijgen. Indien de DVZ dit weigert, moet dit gemotiveerd zijn.[107] Tegen deze weigering is een beroep mogelijk.

10.3. Geen recht op gezinshereniging

Na een positieve beslissing heeft de minderjarige geen recht om gezinsleden via de procedure gezinshereniging naar België te laten komen.

De voogd bespreekt dit best met de minderjarige bij het begin van de procedure om geen valse hoop te creëren.

10.4. Wat na de 18de verjaardag van de NBMV?

Indien de minderjarige achttien wordt en een A-kaart heeft, maar nog geen verblijf van onbepaalde duur (B-kaart), maakt MINTEH het dossier automatisch over aan het Bureau lang verblijf van de DVZ. De DVZ beslist over de voorwaarden voor de verlenging van het verblijf.[108] Meestal vereist de DVZ dat de ex-minderjarige werkt of studeert om in aanmerking te komen voor een verlenging van het verblijf. De ex-minderjarige zal zelf verantwoordelijk zijn voor de aanvraag tot verlenging van het verblijf en moet de termijnen hiervoor goed in de gaten houden.

Waar een minderjarige normaal gezien na drie jaar tijdelijk verblijf (A-kaart) een B-kaart kan krijgen, is dit anders indien deze tijdens de MINTEH-procedure meerderjarig wordt. In dat geval kan de ex-minderjarige ten vroegste na vijf jaar een B-kaart aanvragen.

11 Wat gebeurt er na een negatieve beslissing?

11.1. Bevel tot terugbrenging

In het geval van een negatieve beslissing zal de gemeente de minderjarige en de voogd uitnodigen om de bijlage 38 (het 'bevel tot terugbrenging') op te halen (→ BOEK 4 – Belgische en buitenlandse documenten) Het is de gemeente waar de voogd woont, die dit regelt.

Indien de minderjarige een attest van immatriculatie had, trekt de DVZ dit in. De gemeente zal vragen om het in te leveren.

11.2. Beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

De voogd kan tegen een bevel om tot terugbrenging een annulatieberoep (→ Lexicon) aantekenen bij de RvV. Het is belangrijk om zo snel mogelijk de advocaat te contacteren om de beroepsmogelijkheden te bespreken.

Een belangrijke kanttekening hierbij is het feit dat een beroepsprocedure enkel mogelijk is zolang de minderjarige geen achttien jaar is. Zodra de minderjarige meerderjarig wordt, vervalt de beroepsmogelijkheid.

Een beroepsprocedure neemt normaal gezien minstens een aantal maanden in beslag neemt. Bij een positief arrest van de RvV moet de DVZ nog een nieuwe beslissing nemen. Daarom is het meestal niet mogelijk om een bevel tot terugbrenging te laten toetsen door een rechter indien de minderjarige bijna achttien jaar wordt. Als de dienst MINTEH dus een bijlage 38 aflevert vlak voordat de minderjarige achttien jaar wordt, kan de voogd hiertegen geen beroep meer aantekenen op een succesvolle manier.

11.3. Wat is de beroepstermijn?

De voogd kan beroep aantekenen binnen de dertig dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing. Dit is dus vanaf het moment dat de minderjarige de beslissing heeft ontvangen op het gemeentehuis.

11.4. Hoe verloopt de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen?

Om beroep aan te tekenen, stelt de advocaat een verzoekschrift op en verzendt het per aangetekend schrijven naar de RvV. Het verzoekschrift staat op naam van de voogd, die optreedt als wettige vertegenwoordiger van de minderjarige. Het is aangeraden (maar niet verplicht) dat een advocaat het verzoekschrift opstelt en indient omdat er strenge vormvoorwaarden van toepassing zijn.

De procedure verloopt hoofdzakelijk schriftelijk. Daarom is het belangrijk dat de advocaat alle nuttige informatie en argumenten opneemt in het verzoekschrift. De voogd en de minderjarige kunnen de argumenten best met de advocaat bespreken voordat de advocaat het beroep indient.

De RvV legt vervolgens een zittingsdatum vast en stuurt hiervoor een uitnodiging. De zitting vindt meestal plaats enkele maanden na de indiening van het verzoekschrift. Tijdens deze zitting wordt de zaak meestal vrij kort behandeld en pleit de advocaat niet uitgebreid. De minderjarige kan zich laten vertegenwoordigen door de advocaat en hoeft dus in principe niet zelf aanwezig te zijn. Toch is het aangeraden dat zowel de voogd als de minderjarige aanwezig zijn op de zitting.

Op de zitting doet de rechter geen uitspraak over de zaak. De rechter zal de zaak in beraad nemen en een beslissing nemen. De RvV verzendt het arrest aangetekend naar het gekozen adres (gewoonlijk dat van de advocaat).

Tot slot moet benadrukt worden dat het onmogelijk is om nieuwe stukken toe te voegen aan het beroep. De RvV kan enkel rekening houden met de stukken die in het dossier zaten op het moment dat de DVZ de beslissing genomen heeft. Het is daarom essentieel om als voogd proactief te werk te gaan en zo veel mogelijk (relevante) objectieve bewijselementen in het dossier te krijgen vooraleer de DVZ een beslissing neemt.

11.5. Heeft de NBMV een verblijfsrecht tijdens de beroepsprocedure?

Het beroep heeft geen schorsende werking (→ Lexicon) en dus heeft de minderjarige in principe geen verblijfsrecht tijdens de beroepsprocedure. De DVZ zal het attest van immatriculatie dat de minderjarige eventueel had, intrekken en geen ander verblijfsdocument afleveren.

11.6. Welke mogelijke beslissingen kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nemen en wat zijn de gevolgen?

De RvV kan de beslissing van de DVZ ofwel bevestigen ofwel vernietigen.

De RvV kan geen beslissing nemen over de aanvraag op zich. De RvV gaat enkel na of de DVZ haar beslissing wettig heeft genomen. Dit houdt in dat de RvV nagaat of de DVZ haar beslissing op een zorgvuldige en redelijke manier heeft genomen, de beslissing behoorlijk heeft gemotiveerd en geen wetsbepalingen heeft geschonden bij het nemen van de beslissing.

Indien de RvV van oordeel is dat de DVZ een wettige beslissing heeft genomen, bevestigt de RvV de beslissing en verwerpt het beroep.

In het tegenovergestelde geval vernietigt de RvV de beslissing van de DVZ. Het dossier wordt dan opnieuw overgemaakt aan de DVZ, die een nieuwe beslissing moet nemen rekening houdend met de kritiek van de RvV. Indien de minderjarige bijna achttien jaar wordt, kan de voogd best aandringen bij de dienst MINTEH op een snelle behandeling van het dossier.

11.7. Kan er gereageerd worden tegen een negatief arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen?

Indien het arrest van de RvV negatief is, sluit dit meestal de procedure af. De MINTEH-aanvraag is dan definitief afgewezen.

Enkel in uitzonderlijke gevallen, namelijk wanneer de RvV op manifeste wijze de wet heeft overtreden, kan de voogd tegen het arrest van de RvV nog beroep instellen. Dit cassatieberoep bij de Raad van State moet de voogd indienen binnen de dertig dagen na de kennisgeving van het arrest van de RvV. De procedure verloopt in twee fases. In de eerste fase bepaalt de Raad van State welke beroepen worden behandeld. Enkel de beroepen die door deze strenge filter geraken, verklaart de Raad van State toelaatbaar. In een tweede fase gaat de Raad van State na of de RvV de wet niet heeft geschonden. Indien de Raad van State tot deze vaststelling komt, casseert (d.i. vernietigt) de Raad van State het arrest van de RvV en moet de RvV de zaak opnieuw beoordelen.

Voor dit beroep is het noodzakelijk om een advocaat in te schakelen.

12 Kan er een nieuwe aanvraag worden ingediend na een weigering?

Een nieuwe aanvraag is steeds mogelijk, maar enkel nuttig indien er nieuwe bewijzen of elementen voorhanden zijn. Indien de DVZ (en eventueel ook de RvV) een aanvraag reeds weigerde, is het zinloos om exact dezelfde aanvraag opnieuw in te dienen.

Wat zijn 'nieuwe bewijzen of elementen'? De duurzame oplossing kan bijvoorbeeld wijzigen wanneer de minderjarige een aantal jaren langer in België heeft verbleven en zich heeft geïntegreerd in de Belgische maatschappij. Waar in een eerdere procedure de duurzame oplossing misschien eerder lag in een terugkeer naar het land van herkomst, kan door de sterke integratie de duurzame oplossing wijzigen naar een verder verblijf in België. Dit impliceert bijna altijd dat het gaat om minderjarigen die al lang in België zijn, en dus op jonge leeftijd naar België kwamen. Verder kunnen de nieuwe elementen bestaan uit nieuwe landeninformatie, nieuwe bewijzen van de problemen met de familie in het land van herkomst, leerstoornissen of andere kwetsbaarheden die voor het eerst grondig in kaart gebracht werden, enz.

De DVZ geeft hierbij aan dat hoewel de duurzame oplossing kan wijzigen omdat een langer verblijf invloed kan hebben op de beoordelingsgronden, de minderjarige een verblijfsstatus niet kan afdwingen door bewust een bevel te negeren en de tijd te laten verstrijken.[109]

13 Kan het toegekende verblijfsrecht opnieuw worden afgenomen?

Enerzijds kent de DVZ de eerste drie jaar slechts een tijdelijk verblijfsrecht (A-kaart) toe, dat elk jaar verlengd moet worden. Indien de minderjarige achttien jaar wordt in de loop van de procedure kent de DVZ zelfs de eerste vijf jaar slechts een tijdelijk verblijfsrecht toe. Bij deze aanvraag tot verlenging moet de voogd telkens aantonen dat de minderjarige nog aan de voorwaarden voldoet. De DVZ kan de verlenging van het tijdelijk verblijfsrecht weigeren.

Anderzijds kan de DVZ het verblijfsrecht afnemen in geval van fraude. Er bestaat wel een verschil tussen fraude over de leeftijd en fraude over de duurzame oplossing.

In het eerste geval, wanneer er sprake is van leeftijdsfraude en de minderjarige eigenlijk ouder is dan achttien, levert de DVZ een bevel om het grondgebied te verlaten af. Zoals steeds moet de DVZ hierbij rekening houden met het eventuele gezinsleven, familieleven en privéleven in België en de gezondheidstoestand.[110]

Ten tweede kan er ook sprake zijn van fraude over de duurzame oplossing. Dit kan een negatieve impact hebben op het verblijfsrecht, maar is niet altijd het geval. De DVZ gaat na of de voogd, dan wel de minderjarige zelf fraude heeft gepleegd. Indien de voogd fraude pleegde, kan men dit de minderjarige moeilijk kwalijk nemen. De fraude zal dan ook niet noodzakelijk een impact hebben op het verblijfsrecht.[111] Verder zal de DVZ de positieve elementen in het dossier moeten afwegen tegenover de fraude. Indien er geen rechtstreeks verband is tussen de fraude en de elementen die de voogd heeft ingeroepen ter motivering van een verblijf in België als duurzame oplossing, verliest de minderjarige niet noodzakelijk het verblijfsrecht.[112]

Zoals steeds kan de voogd tegen een negatieve beslissing beroep aantekenen bij de RvV.

14 Wat indien de minderjarige 18 jaar wordt tijdens de procedure?

De bijzondere verblijfsprocedure stopt op het moment dat de minderjarige achttien jaar wordt. De DVZ is niet verplicht om een standpunt in te nemen over de duurzame oplossing.

Indien de DVZ geen beslissing neemt omtrent de duurzame oplossing vooraleer de minderjarige achttien wordt, dan wordt er geen verblijfsrecht toegekend. Het is dus niet mogelijk om als meerderjarige een op basis van een MINTEH-procedure een verblijfsrecht te verkrijgen.

Indien de minderjarige een attest van immatriculatie heeft en meerderjarig wordt, maakt de dienst MINTEH het dossier niet automatisch over aan het Bureau Lang verblijf van de DVZ. Hierin schuilt een belangrijk verschil tussen een attest van immatriculatie en een A-kaart. Indien de minderjarige voor de achttiende verjaardag een A-kaart verkreeg omdat de DVZ oordeelde dat de duurzame oplossing in België ligt, zal de dienst MINTEH het dossier wél automatisch overmaken aan het Bureau Lang Verblijf. Zonder A-kaart voor achttien jaar, stopt de procedure hoe dan ook op het moment dat de minderjarige meerderjarig wordt.

In dat geval kan de ex-minderjarige in overleg met de advocaat nagaan of een aanvraag tot humanitaire regularisatie zinvol is (→ BOEK 4 - Humanitaire regularisatie).

Tips & tricks: eerste aanvraag in de bijzondere verblijfsprocedure

Noot vooraf:

- ***Wat:*** *Het is belangrijk om aan je pupil uit te leggen dat de bijzondere verblijfsprocedure een heel andere procedure is dan de asielaanvraag. Bureau MINTEH zal een onderzoek voeren in het land van herkomst om verklaringen van de minderjarige over de familie, netwerk en de situatie in het herkomstland na te gaan. Het is belangrijk dat alle informatie correct is, zodat bureau MINTEH kan nagaan waar de duurzame oplossing voor de minderjarige ligt.*
- ***Wie:*** *De voogd beschikt over de meeste informatie over zijn pupil en diens netwerk. Daarom is het gangbaar dat de voogd de aanvraag opstelt en deze laat nalezen door de advocaat. Bespreek de inhoud van de aanvraag in detail met je pupil vooraleer je de aanvraag effectief indient. Het is belangrijk dat alle informatie correct wordt weergegeven, dat je pupil op de hoogte is van wat jij aan bureau MINTEH communiceert en dat je pupil hier ook akkoord mee gaat.*
- ***Wanneer:*** *Als je samen met je pupil en de advocaat beslist om de aanvraag in te dienen, wacht hier dan niet te lang mee. Ook wanneer de situatie in het herkomstland van je pupil nog niet helemaal duidelijk is of als bepaalde documenten ontbreken, kan je de aanvraag al doen. Zo verlies je geen tijd. Je kan later nog ontbrekende informatie of documenten toevoegen via mail. Bureau MINTEH kan ook helpen om een beter zicht te krijgen op de situatie van de minderjarige.*
- *Als er zich belangrijke evoluties voordoen in de situatie van je pupil of zijn familie, is het belangrijk om bureau MINTEH hiervan op de hoogte te brengen via mail. Je moet dus niet wachten tot het verhoor of een aanvraag tot verlenging.*
- *In een aantal situaties is het wel raadzaam om even te wachten met het indienen van de aanvraag, bv. wanneer je pupil niet wil meewerken, wanneer je pupil duidelijk valse documenten voorlegt of wanneer het verhaal van je pupil zeer incoherent is.*

AANVRAAG VOOR EEN MACHTIGING TOT VERBLIJF OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 61/15 VAN DE WET VAN 15/12/1980 OF **1STE AANVRAAG**

ARTIKEL 110 1° SEXIES – 2° SEXIES VAN HET KB : GEGEVENS VAN DE BETROKKEN PARTIJENGEGEVENS VAN DE MINDERJARIGE :

Naam en voornaam:

Geboorteplaats en geboortedatum:

Nationaliteit:

Adres:

OV-nummer:

GEGEVENS VAN DE VOOGD :

Naam en voornaam:

Telefoon- of GSM-nummer:

Fax: /

E-mail:

Gekozen woonplaats:

ANDERE TUSSENBEIDE KOMENDE PARTIJEN:

- **Advocaat** (Naam, voornaam, adres, telefoonnummer, fax, e-mail) :

  ▶ *Anders dan bij de asielprocedure, communiceert bureau MINTEH met de voogd. De advocaat krijgt de beslissing en/of andere communicatie niet automatisch. Breng als voogd dus altijd de advocaat op de hoogte van beslissingen, uitnodigen voor verhoor, een Family Assessment, ….*

- Onthaalgezin:

- Opvangcentrum:

- Dienst voor plaatsing in gezinnen:

- OCJ:

- JRB :

- Andere:

  ▶ *Hier kan je de naam van de school van de pupil toevoegen, alsook eventueel betrokken familieleden.*

ARTIKEL 110 3°SEXIES VAN HET KB : BEWIJZEN VAN DE IDENTITEIT VAN DE NBMV

- Paspoort of gelijkgestelde reistitel:

  ▶ *Het voorleggen van een paspoort is een heel belangrijk element in deze procedure. Het paspoort is het enige officiële identiteitsbewijs, maar in het kader van het vaststellen van de identiteit kunnen zeker ook andere documenten voorgelegd worden: geboorteakte, familie boekje, huwelijksakte, taskara, …*

  ▶ *! Controleer altijd of de identiteitsgegeven op de documenten overeenkomen met de verklaringen van je pupil. Als de gegevens niet overeenstemmen, moet hier een verklaring voor gegeven worden.*

- Administratieve situatie van de NBMV: (eventueel verblijfsdocument, geldigheid van het verblijfsdocument, identiteits- of verblijfsdocumenten bekomen in een ander Europees of derde land) :

- Stappen overeenkomstig artikel 110 decies van het KB om een paspoort of gelijkgestelde reistitel te bekomen:

  ▶ *Bewaar een overzicht van alle stappen die je als voogd onderneemt om identiteitsdocumenten te verkrijgen. Soms is het moeilijk om zelfs maar een afspraak te krijgen op de ambassade of consulaat en zal je als voogd veel geduld en doorzettingsvermogen moeten hebben. Registreer mails, noteer wanneer je de ambassade telefonisch contacteert en stuur hen na het gesprek een mail met de samenvatting van de gemaakte afspraken. Deze registraties kunnen mee dienen als bewijs van de ondernomen stappen.*

  ▶ *Vraag bij een bezoek aan de ambassade altijd een attest dat jij je aangemeld hebt, zelfs al hebben ze je niet kunnen/willen helpen.*

  ▶ *Het coachingsproject voor voogden van het Rode Kruis/Caritas of de facebookgroep van de voogden kunnen je op voorhand al wat info bezorgen over de toegankelijkheid van de ambassade of consulaat.*

  ▶ *In sommige gevallen is het nuttig om een tolk of intercultureel bemiddelaar mee te nemen naar het bezoek van de ambassade of consulaat. Soms kan het ook helpen als familieleden je pupil bijstaan bij de aanvraag van het paspoort.*

Tips & tricks: eerste aanvraag bijzondere verblijfsprocedure

ARTIKEL 110 4°SEXIES VAN HET KB : ELEMENTEN WAARNAAR IN DE AANVRAAG VERWEZEN WORDT[1] :

BESCHRIJVING VAN DE LEVENSOMSTANDIGHEDEN VAN DE NBMV VOOR DE MIGRATIE / IN HET LAND VAN HERKOMST

- Welzijn en veiligheid:
- Familiale situatie:

  ▶ *Het is nuttig om samen met je pupil een genogram op te stellen en zo een duidelijk beeld te hebben van diens familie en verblijfsplaatsen (→ BOEK 3 - Voorbeeld: genogram).*

  ▶ *Als je pupil akkoord is (of als je pupil te jong is om in te stemmen) kan je als voogd zelf contact opnemen met de familie.*

  ▶ *Als er geen contact is met de familie, kan het nuttig zijn om de hulp van Restoring Family Links van het Rode Kruis in te schakelen. Vermeld dit in je aanvraag en voeg de communicatie met Restoring Family Links eraan toe.*
- Opvang/ huisvesting:

  ▶ *Je kan hier meer info geven over de omstandigheden waarin je pupil leefde en of deze aangepast waren aan diens noden. Bijvoorbeeld: Was er een opvoedingsverantwoordelijke? Werd er aan de basisbehoeften van je pupil voldoen (veilige omgeving, voldoende eten, ...)?*
- Scholing:

  ▶ *Je kan hier meer info geven over het schooltraject van je pupil. Bijvoorbeeld: Ging je pupil naar school? Welke opleiding volgde hij/zij? Als je pupil niet naar school ging, wat was de reden? (bv. moest hij/zij werken, was de situatie te onveilig, was er geen school in de nabije omgeving, ...?)*
- Gezondheid:

  ▶ *Als je pupil medische zorgen nodig heeft is het belangrijk hier meer info te noteren. Bijvoorbeeld: Lijdt je pupil aan een ziekte? Welke medische opvolging is er nodig? Welke opvolging is beschikbaar er in het herkomstland?*

[1] Huidige stand van zaken i.v.m het onderzoek, in te vullen in de mate van het mogelijke

MOTIEVEN VOOR VERBLIJF IN BELGIË

- Wanneer en waarom is de NBMV naar België gekomen?

  ▶ *Stel samen met je pupil een (eenvoudige) tijdslijn op waarop de belangrijkste gebeurtenissen in zijn/haar leven weergegeven worden. Dit zal je pupil, jou en de dossierbehandelaar helpen om de situatie van de minderjarige goed te begrijpen. Indien mogelijk kan je hiervoor de hulp vragen van de ouders/familie van je pupil.*
- Organisatie van de reis / met wie heeft de NBMV gereisd?

BEST INTERESTS ELEMENTS – DE HUIDIGE SITUATIE VAN DE NBMV

▶ *In het eerste boek van het handboek vind je een hoofdstuk over het hoger belang van het kind. Je kan dit altijd nalezen om een breder kader te hebben en zo de onderstaande best interests elements zo uitgebreid mogelijk te documenteren (→ BOEK 1).*

- Actuele opvangsituatie:

  ▶ *Waar verblijft je pupil op dit moment? Is dit een duurzame en veilige opvang? Indien niet, welke stappen zullen ondernomen worden om de opvang te stabiliseren en aan te passen aan de noden van de minderjarige?*
- Huidige situatie van de ouders / familie:
- Contacten tussen de voogd en de ouders / familie:

  ▶ *Probeer als voogd altijd de meest recente informatie over ouders/familie te kennen en weer te geven in de aanvraag. Als er veel tijd zit tussen de aanvraag en het gesprek bij bureau MINTEH, kan je best nog eens contact opnemen met de ouders/familie net voor het gesprek voor een stand van zaken.*
- Contacten tussen de NBMV en de ouders / familie (behoud of herstel van de relaties):

  ▶ *Heeft je pupil nog contact met ouders/familie? Is er sprake van een breuk tussen de minderjarige en zijn ouders/familie en indien ja, hoe komt dit?*
- Mening van de ouders / de familie / het onthaalgezin in België:

  ▶ *Contacteer als voogd samen met je pupil de ouders/familie om aan hen de procedure uit te leggen. Bespreek met hen wat zij de beste optie vinden voor je pupil en waarom.*
- Mening van de NBMV:

  ▶ *Geef de mening en de wensen van je pupil zo goed mogelijk weer in dit onderdeel, ook als die niet gelijklopen met je eigen mening als voogd over wat de meest duurzame oplossing is voor je pupil. Tijdens het interview kan je dit spanningsveld toelichten.*

- Bescherming en veiligheid van de NBMV in België:

- Fysieke en mentale gezondheid:

  ▶ *Geef weer hoe het met je pupil gaat op vlak van gezondheid. Indien er sprake is van therapie of bepaalde behandelingen kan je dit hier ook vermelden en de attesten van de artsen/therapeuten toevoegen.*

- Bijzondere kwetsbaarheden:

  ▶ *Voorbeelden van bijzondere kwetsbaarheden zijn: psychologische problemen, heel jonge leeftijd, het feit dat de minderjarige al heel lang gescheiden is van zijn familie, medische problemen, cognitieve of fysieke beperking, … Verzamel zoveel mogelijk officiële attesten om de bijzondere kwetsbaarheden aan te tonen.*

- Scholing:

  ▶ *Omschrijf hier het schools traject en de toekomstdroom van de minderjarige.*

  ▶ *Een bewijs van inschrijving, schoolrapport, getuigenissen van leerkrachten, stagebegeleiders, … kunnen aantonen dat de minderjarige inspanningen doet om zijn/haar toekomst hier uit te bouwen.*

  ▶ *Als het schools traject om een bepaalde reden moeilijk loopt, is het belangrijk om dit ook te duiden in dit onderdeel.*

  ▶ *Een verslag/getuigenis van de begeleiding van het opvangcentrum, van een steunfiguur, … kan helpen om de aanvraag te ondersteunen.*

ARTIKEL 110 5 ET 6°SEXIES VAN HET KB : AANVULLENDE INLICHTINGEN VOOR HET VERHOOR

- Adres van de oproep voor het verhoor :

- Noodzaak van een tolk :

- Gevraagde taal :

- Noodzaak aanwezigheid derden :

  ▶ *Als je als voogd of je pupil wil dat de advocaat aanwezig is tijdens het verhoor, vermeld dit dan hier.*

ARTIKEL 110 7° SEXIES VAN HET KB : STAPPEN ONDERNOMEN IN HET LAND VAN HERKOMST / LAND VAN VERBLIJF MET BETREKKING TOT DE FAMILIE EN DE BEKOMEN RESULTATEN

(zie bijlage)

▶ *Welke stappen heb je als voogd ondernomen om de ouders/familie te bereiken? Ben je een opsporing gestart via Restoring Family Links, via het IOM of een andere NGO als er geen contact is met de ouders/familie? Indien wel, voeg dan zeker ook hiervan een schriftelijk bewijs toe.*

▶ *In bepaalde situaties kan je ook DVZ om hulp vragen bij de zoektocht naar de familie. Bespreek dit steeds met de betrokken dossierbeheerder.*

BIJLAGEN :

Voeg een lijst toe van alle bijlagen die van belang zijn voor de aanvraag (bijvoorbeeld een kopie van het paspoort, een sociaal verslag, een attest van regelmatig schoolbezoek, ….)

▶ *Voeg alle documenten toe die de aanvraag en de geschetste situatie van je minderjarige kunnen onderbouwen, hieronder nog enkele (andere) voorbeelden:*

▶ *Identiteitsdocumenten of eventueel al bewijzen van stappen ondernomen om identiteitsdocumenten te bekomen*

▶ *Objectieve rapporten en landeninformatie*

▶ *Psychologisch verslag*

▶ *Verslag van sociaal assistent, leerlingenbegeleider, …*

▶ *Getuigenissen van familieleden*

▶ *Family Assessment uitgevoerd door IOM*

▶ *Onderzoek uitgevoerd door Restoring Family Links van het Rode Kruis*

▶ *…*

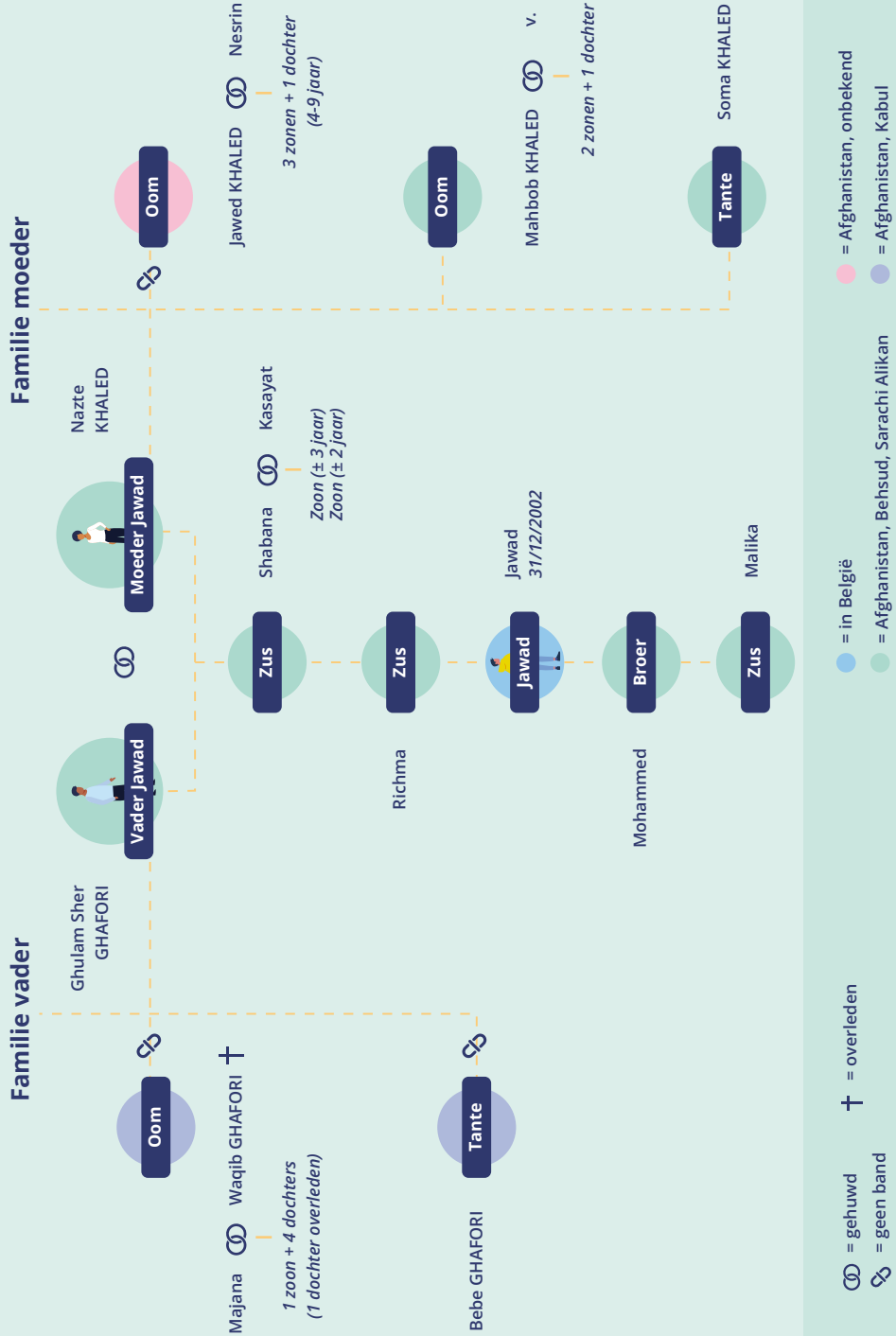

Referentielijst

1 Art. 1 A Vluchtelingenverdrag; art. 48/3 Vreemdelingenwet.
2 RvS 19 mei 1993, nr. 43.027.
3 Art. 1 A Vluchtelingenverdrag; art. 48/3, § 4 Vreemdelingenwet.
4 Art. 48/3, § 3 en 5 Vreemdelingenwet; UNHCR, "Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees", december 2011.
5 Art. 48/4 Vreemdelingenwet.
6 RvV 29 maart 2018, nr. 201 900.
7 7 Art. 50, §1 Vreemdelingenwet.
8 Art. 9, §1 Voogdijwet.
9 Art. 51, lid 2 Vreemdelingenwet.
10 Art. 74 Vreemdelingenbesluit.
11 zie P. BAEYENS, 'Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in de Dublin Procedure', in E. DESMET, J. VERHELLEN, S. BOUCKAERT (eds.), Rechten van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in België, Migratie- en migrantenrecht 18, Brugge, Die Keure, 2019, p. 174.
12 Art. 2 g) h) Dublin III Verordening.
13 Art. 8.4 Dublin III Verordening; HvJ 6 juni 2013, nr. C-648/11, MA e.a.
14 Art. 8 Dublin III Verordening.
15 Uitvoeringsverord. Comm. nr. 118/2014, 30 januari 2014 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1560/2003 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, Pb.L. 8 februari 2014, afl. 39.
16 Art. 17.2 Dublin III Verordening.
17 Art. 7.3 Dublin III Verordening
18 K. VANDEBOS, "Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken: de Dublin III-Verordening" in E. DESMET, J. VERHELLEN en S. BOUCKAERT (eds.), Rechten van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in België, Migratie- en migrantenrecht 18, Brugge, Die Keure, 2019, p. 165.
19 Art. 10 Dublin III Verordening.
20 Voor meer informatie: zie Vluchtelingenwerk Vlaanderen, "Internationale bescherming van Holebi's in België. Aanbevelingen en tips voor een beter verloop van de asielprocedure", januari 2020,.
21 A. DE WILDE, "De invloed van trauma op het vluchtverhaal en de geloofwaardigheid ervan in de context van het asielrelaas", Studiedag Trauma en veerkracht bij gevluchte kinderen en gezinnen, 7 november 2017, Brussel, www.hig.be/sites/default/files/publicaties/anja_de_wilde_cgvs.pdf

22 H. DE VYLDER, "Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen: wat na 18 jaar?", in E. DESMET, J. VERHELLEN en S. BOUCKAERT (eds.), Rechten van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in België, Migratie- en migrantenrecht 18, Brugge, Die Keure, 2019, p. 339.
23 Art. 48/9 Vreemdelingenwet.
24 UNICEF, "A Deadly Journey for Children: the Central Mediterranean Migration Route", februari 2017, www.unicef.org/publications/files/EN_UNICEF_Central_Mediterranean_Migration.pdf.
25 Art. 48/6, §1 Vreemdelingenwet.
26 Art. 48/6, §2 Vreemdelingenwet.
27 Art. 48/6, §1 Vreemdelingenwet.
28 Art. 48/6, §2 Vreemdelingenwet.
29 www.cgvs.be/nl/formulieren.
30 https://www.cgvs.be/sites/default/files/formulieren/aanvraag-kopie-van-notities-persoonlijk-onderhoud_tijdens-procedure-cgvs_0.pdf.
31 Art. 75 Vreemdelingenbesluit.
32 Art. 33 Vluchtelingenverdrag.
33 https://www.cgvs.be/sites/default/files/formulieren/verklaring_afstand_van_de_asielaanvraag.pdf
34 Art. 18 KB 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, BS 27 januari 2004.
35 Art. 55 Vreemdelingenwet.
36 Art. 57/6/5 Vreemdelingenwet.
37 Art. 1C Vluchtelingenverdrag; art. 55/3, lid 1 Vreemdelingenwet.
38 Art. 55/3/1, §2, 2° Vreemdelingenwet.
39 https://www.cgvs.be/sites/default/files/brochures/asiel_asile_-_erkend_reconnu_-_u_bent_als_vluchteling_erkend_in_belgie_-_nl_4.pdf.
40 Art. 57/8/1 Vreemdelingenwet.
41 Agentschap Integratie & Inburgering, 'Reisdocumenten', https://www.agii.be/thema/vreemdelingenrecht-internationaal-privaatrecht/verblijfsrecht-uitwijzing-reizen/reizen/reisdocumenten.
42 UNHCR, "Naar een sterkere bescherming van niet-begeleide en van hun ouders gescheiden kinderen in België: stand van zaken en aanbevelingen", mei 2019, https://www.unhcr.org/be/nl/19506-naar-een-sterkere-bescherming-van-niet-begeleide-en-van-hun-ouders-gescheiden-kinderen-in-belgie.html, p. 57.
43 Art. 57/6, §3 Vreemdelingenwet.
44 UNHCR, "Guidelines on international protection: Apllication of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees", 4 september 2003, https://www.unhcr.org/publications/legal/3f7d48514/guidelines-international-protection-5-application-exclusion-clauses-article.html; B. SAUL, "Exclusion of Suspected Terrorists from Asylum: Trends in International and European Refugee Law", juni 2004, https://www.tcd.ie/triss/assets/PDFs/iiis/iiisdp26.pdf.
45 Art. 55/4 Vreemdelingenwet.
46 RvV 21 oktober 2013, Rev. dr. Étr. 2013, p. 649.
47 Art. 39/69 e.v. Vreemdelingenwet
48 Art. 39/67 Vreemdelingenwet
49 Art. 57/6/2 en art. 51/8 Vreemdelingenwet.
50 L. DENYS, Handboek voor de advocaat-stagiair 2019-2020. Vreemdelingenrecht, Mechelen, Wolters Kluwer, 2019, p. 852.
51 Art. 51/8 Vreemdelingenwet.
52 Art. 39/70 Vreemdelingenwet.
53 Art. 55/3 Vreemdelingenwet.; art. 1C Vluchtelingenverdrag; art. 55/3 Vreemdelingenwet.
54 Art. 55/3/1 Vreemdelingenwet.
55 Art. 55/5 Vreemdelingenwet.
56 Art. 55/5/1 Vreemdelingenwet.
57 The United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East.
58 Art. 1D Vluchtelingenverdrag.
59 CLAES, M., "Niet-erkende beschermingsnood van Palestijnse vluchtelingen uit Libanon: de toepassing van artikel 1D Vluchtelingenverdrag in de Belgische asielprocedure", T.Vreemd. 2014, afl. 1, p. 52 – 67.
60 RvV 26 juli 2020, nr. 239 092
61 Dit is het zogenaamde 'intracommunautaire vertrouwensbeginsel'. Zie HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland, punt 84.
62 Zie o.a. RvV van 29 juli 2020, nr. 239 221.
63 Art. 57/6/1, §3, lid 4 Vreemdelingenwet.
64 KB 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, BS 2 maart 2020.
65 Art. 57/6/1, §3, lid 3 Vreemdelingenwet
66 L. DENYS, Handboek voor de advocaat-stagiair 2019-2020. Vreemdelingenrecht, Mechelen, Wolters Kluwer, 2019, p. 844-845.
67 Art. 57/6/6 Vreemdelingenwet.
68 Art. 57/6, § 3, lid 1, 2° Vreemdelingenwet. .
69 Art. 57/6, §3, eerste lid, 1° Vreemdelingenwet
70 EHRM, 23 februari 2012, nr. 27765/09, Hirsi Jamaa e.a. t.. Italië; Cass. 31 januari 2018, nr. P. 18.0035 F; RvV, 26 september 2017, nr. 192 584; CGVS, "Het respecteren van het non-refoulement principe bij de organisatie van de terugkeer van personen naar Soedan", 8 februari 2018, https://www.cgvs.be/sites/default/files/onderzoekrapport_terugkeer_naar_soedan_2018_verslag.pdf..
71 Art. 8.4 Dublin III Verordening; HvJ 6 juni 2013, nr. C-648/11, MA e.a.
72 V. PETERS, "Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdelingen in de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken: de bijzondere verblijfsprocedure" in E. DESMET, J. VERHELLEN en

S. BOUCKAERT (eds.), Rechten van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in België, Migratie- en Migrantenrecht 18, Brugge, die Keure, 2019, p. 264.

73 Art. 74/16 Vreemdelingenwet.

74 Art. 61/14 Vreemdelingenwet.

75 Art. 74/16 §2, °3 Vreemdelingenwet.

76 Art. 61/17 Vreemdelingenwet.

77 UNHCR, "Naar een sterkere bescherming van niet-begeleide en van hun ouders gescheiden kinderen in België: stand van zaken en aanbevelingen", mei 2019, https://www.unhcr.org/be/nl/19506-naar-een-sterkere-bescherming-van-niet-begeleide-en-van-hun-ouders-gescheiden-kinderen-in-belgie.html, p. 57.

78 Ibid. voetnoot 72.

79 Ibid voetnoot 72

80 Art. 16/20 Vreemdelingenwet; art. 110decies Vreemdelingenbesluit.

81 Art. 110decies Vreemdelingenbesluit.

82 Zie bv. de website www.ecoi.net voor landeninformatie.

83 Ibid. voetnoot 77

84 Art. 110sexies Vreemdelingenbesluit.

85 Ibid. voetnoot 72.

86 Art. 110novies §1 Vreemdelingenbesluit.

87 Ibid. voetnoot 72.

88 Art. 110septies Vreemdelingenbesluit.

89 Ibid. voetnoot 72.

90 Art. 110novies, §2 Vreemdelingenbesluit.

91 Art. 110novies, §2 Vreemdelingenbesluit.

92 Ibid. voetnoot 6, p.58-59.

93 Ibid. voetnoot 6, p.268.

94 RvV 6 februari 2020, nr. 232 297.

95 Ibid. voetnoot 72, p. 268.

96 Art. 74/16, §1 Vreemdelingenwet.

97 Art. 74/16, §2 Vreemdelingenwet

98 Art. 74/16, lid 3 Vreemdelingenwet.

99 Deze template is terug te vinden op de website van de DVZ: https://dofi.ibz.be/sites/dvzoe/NL/Documents/aanvraag%2061%2019.pdf

100 Art. 11, §1 Voogdijwet.

101 Art. 61/19, §1 Vreemdelingenwet.

102 Art. 61/19, §2 Vreemdelingenwet.

103 Art. 61/20 Vreemdelingenwet.

104 Art. 61/20 Vreemdelingenwet.

105 Ibid voetnoot 72, p. 167.

106 Art. 61/21 Vreemdelingenwet.

107 Art. 61/23 Vreemdelingenwet.

108 Ibid. voetnoot 72, p. 266.

109 Ibid. voetnoot 72, p. 274.

110 Art. 8 EVRM; art. 74/13 Vreemdelingenwet.

111 Art. 61/22 Vreemdelingenwet.

112 Ibid. voetnoot 72, p. 271.